

Το Γαβανάδιον Σίμπλα εν τῇ Ἱερᾷ Κοινότητι τῶν 1928-1929
 ὁ Δωρόθεος Γαβανάς κληρικός προβαλαίος, κοινωθε-
 χος ἐν Καραϊβάις ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, ἔρουμενίζεν προ-
 σαφαντοῦς καλορθεῖσαι τὰ σὺν ἀπὸ κηρύττων τοῦ
 τοῦ Λαυριώτα ἔν τῇ ἐφαγορᾷ ἐν τῇ ἐν τῇ Ἱ.
 Κοινότητι. Ἐπὶ 20ετίαν ὀργιάζει ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐξῆς
 συμφρονῶν διὰ δωροδοκίᾳ ραδιουργίᾳ ἔν τῇ
 δόξῃ ἔν τῇ σατανικῇ μέσῃ. Ἐπὶ τῆς ἀκλόροσση
 αἰ μὲν ὄντι ἔλαβε τὰ ἐπιχερὰ ἐν τῇ κερταῖ.
 Εὐλογίος Κερταῖ

Συνεδρία 06. ης 4ης Νοεμβ. 1917.

Ανα' Συνεπεία πρώτον δηλώσεως προφορικής τῷ ἁγίῳ Λαύρας κατὰ τοῦ Δωροθέου Μοναχοῦ, ἐν τῆς συνοδίας τοῦ Λαυριωτικοῦ Κελλίου τοῦ γέροντος Γερασίμου Γαβανά ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτότου ἐμποδίζονται μετ' ἀπειλῶν καὶ παρεμβάλλοντο πρόβλημα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Ἱεροῦς ἀρχιεπισκοπῆς ἱερῆς Μονῆς ἐν τῇ ἐκείᾳ περιοχῇ τῇ ἀνηκούσῃ αὐτῇ ἐγκρίνεσθαι ἵνα παρακληθῆσθαι. Ἄξιον ἔστω ὅπως παράσχη ἐν ἀνάγκῃ τὴν κατάλληλον βοήθειαν καὶ βοήθειαν αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἐπιθέτου τούτου.

Συνεδρία 01. τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1917.

Ἀνεκρίθη κατὰ τὴν πρόβλημα τῆς Μεγ. Λαύρας πρὸς τὴν 4. Κοινότητα παρακαλοῦσθαι αὐτὴν, ἵνα ἢ αὐτῇ ἐπιτροπῇ, ἢ πρὸς κατεδάφισιν τοῦ κακέλλου τοῦ ἐν Προβάτι Κελλίου ὁ ἅγιος Γεώργιος τοῦ Ἱερομ. Γαβριήλ, ἐπιθεωρήσῃ ταυτοχρόνως τὴν οὐδέσιν καὶ τοῦ ἄλλου Λαυριωτικοῦ Κελλίου ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτότου ὡς γέροντος Γερασίμου Γαβανά μὴ ἀρκουμένου εἰς τὴν παλαιὰ ὁροδέσια τῆς καλλιερμείμου μὴ τοῦ κελλίου τοῦ ἄλλ' ἐπεκτείναντος τὴν περιοχὴν αὐτοῦ ἐνεκρίθη ἵνα, ἢ αὐτῇ ἐπιτροπῇ ἐξετάσῃ καὶ ἵατος Κελλίου τούτου.

Συνεδρία 1. τῆς 1ης Δεκεμβ. 1918

Κατὰ τὴν ἀνακρίθη καὶ ἢ ἀπὸ 1ης τρέχοντος ἐ. ἐ πρὸς τὴν 4. Κοινότητα ἐπιτροπῇ τῆς Μεγ. Λαύρας ὡς καὶ ἢ ἐν αὐτῇ ἐγκρίσει

του 1913 εἰς πῶς γραφὸς καταγγελία τοῦ γέροντος τοῦ ἐν Πρωτά-
τῃ Λαοριωτικοῦ Κελλίου τῆς Κοίτης τῆς Θεοτόκου Ἰμο-
ναχοῦ Γερασίμου Γαβριᾶ, παραπορευμένου κατὰ τοῦ
ἀπειθοῦς καὶ ἀνομοταξίου ὑποτακτικοῦ αὐτοῦ Δωρο-
θέου οὕτως τῆς βυρτανέβει καὶ τῆς Κορυαρχοῦ ἱ. Μονῆς (ἐπι-
βιολή πρὸς τὴν ἱ. Κοινότητα ἀρ. δ. 423 ἀριθμὸς 2024 τοῦ 1917)
ζητεῖ τὴν ἐξωβίον, διὰ τὴν δραστηριότητα αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς ἀνευλά-
βεια καὶ τὴν εἰς μοναχὸν καὶ ὑποτακτικὸν ἀνάκειον αὐτοῦ
καὶ ἀπρεπῆ διαγωγὴν καὶ συμπεριφορὰν, πάντα χαλινὸν ἐ-
μνόητος καὶ πᾶν αἰσθηματὶ τῆς πρὸς τὸν γέροντα αὐτοῦ
τιμῆν ἀποπίεσθαι ὅτι παρὰ βιολογικῶν ἀντιπρόσωπος
τῆς ἱ. Μονῆς Μεγ. Λαύρας Γερ. Κτηνοδότης προείνει, ἵνα ἐπιβιου-
θῆ καὶ δοθῆ ἐν ἐξέλιξι ὀριβικῶν ἐξ ὧς ζητηματῶν. Συζη-
τήσῃς γενομένη, ἐνεκρίθη, ἵνα μόνον κλητῆς καὶ ἐπιστολή-
ριον ἀποβιολη δι' ἧς τὰ προσκαλεσθῆται ὁ ὑπὸ τῆς Κορυαρχοῦ
Μονῆς καταγγελλόμενος ὑποτακτικὸς Δωρόθεος, ἵνα ἔλθῃ πρὸς τὴν
ἱ. Κοινότητα τῆς προσεχέως δευτέρᾳ 14 Φεβρουαρίου καὶ διερωτηθῆ
περὶ τοῦ ὁμολόγου τοῦ Κελλίου αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ὁβίον καταγγέ-
λειαι ὑπὸ τῆς ἱ. Μονῆς Μεγ. Λαύρας

Συνεδρία ἐ' 14 Φεβρουαρίου 1918

Κατὰ τὴν ἐπισημῶς δευτέρᾳ, ἐμφέρεται πρῶτον καὶ ἐπαναλα-
μβάνεται καὶ πάλιν ἵνα κληθῆ ὀριβικῶς ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ
Λαοριωτικοῦ Κελλίου γέροντος Γερασίμου Ἰμοναχοῦ Γαβριᾶ
Δωρόθεος καὶ δηλωθῆ αὐτῷ ὅτι καταγγέλειαι ὑπὸ τῆς ἱ. Μονῆς
αὐτοῦ, διὰ πρὸς τὸν γέροντα αὐτοῦ ἀπειθία καὶ δραστηριότητα καὶ τὴν

μαθόλου αιώου πρό αιών διαγωγής και νύκτης ηθής τῶ ὁμιόλο-
γον του Κελλίου, ἀπροσμενίου δ' αἰώου καὶ κληθῆ εἰς ἀνάγκη
καὶ ὄφρα αἰού.

Συνεδρία Ζ' 19 Φεβρουαρίου 1918

Ἐπειτα προσελθὼν ἐπὶ τοῦ λαογραφικοῦ Κελλίου τοῦ Φέροντος
Γαβριὴλ ὑποσηκτικῆς Δωροθέου μοναχῆς, δηλοῖ, ἐρωτηθεὶς
ὅτι τῶ ὁμιόλογον τοῦ Κελλίου αἰώου εὐρίσκειται εἰς τὸν Φέρον-
τα του ὅπερ καὶ ἡ ἑσπέριαρχος Ἱ. Μονῆ ἀνέγνωσε καὶ ἀνα-
γνώσκων ἡ πρόβασις οὕτως "τῶ δὲ χροσωνικῶ ὁμιόλογον
τοῦ 1913 τοῦ Φέροντος του πρὸς τὴν Ἱ. Μονῆ γράφει ὅτι ἔδωκε αἰώου
τῶ Δωροθέου πρὸς διαφύλαξιν ἐνεκρίθη, ἵνα κληθῆ ὄφρα.
Γραβιὴμος Γαβριὴλ ἐμφανισθῆ τῆς 12^{ης} Μαρτίου ἡμέρας
Δωροθέου πρὸς τὴν Ἱ. Συναξίαν συνοφειστικῆς καὶ ὡς προσεφημέ-
νον ὁμιόλογον του μετ' αἰώου καὶ ἐξετασθῆ καλεῖται ἀπὸ ἐπι-
κρῶ καὶ ὑπὸ τοῦ Δωροθέου παρεκτιθένηται καὶ πᾶσαι τὰς
λεγομενάς ὅπως οὕτω μορφώση γνήσιον καὶ ἐκδόση τὴν ἀποφα-
σιν αἰώου ἡ Ἱ. Μονῆ.

Συνεδρία Μ. Η. 31^η Ιουλίου 1920

Αναμνηστικῶς ἐπιβόλη πρὸς τὴν Μ. Μεγ. Λαύρα ὑπὸ ἀριθμὸν 286 καὶ
καὶ ἡμερομ. 24^{ης} Ιουλίου ἐ. ε. δι' ἧς καταγγέλλεται τὴν ἐν καπὸ ὄρχον
τοῦ ἁγίου τοῦ ἐν Προβάτῳ Μελλιῶν αὐτῆς Γερασίμου Γαβουρῶ
ἐκ τῆς συνοδείας τοῦ Δωροθέου μοναχοῦ Ἰωαννίμου ἱερομ. καὶ
Μιχαὴλ μοναχοῦ ἐπιγεσθέντων μετὰ ξύλων καὶ πετρῶν καὶ
ἄλλων ὀργάνων κατὰ τὸν ἐγγύου Μελλιῶν τῆς Μεγ. Λαύ-
ρας Βικεττίου ἱερομ. οἱ ἐμωλωπίσθη ἐξυβρίσαντες ὁμοαχο-
δατοῖσιν αὐτοῦ. Καταγγέλλουσα καὶ παραπέμπουσα τὴν
ὑπόθεσιν κατὰ τὴν Μ. Μεγ. Λαύρα ἐκ τῆς ἐξουσίας κοινότητος ὅπως
ἐξετάσῃ καὶ τὴν ἐπιφύλαξαι λέγει, ἐξ ἐσαυτῆς ὅτι καὶ ἔπειτα
καὶ ἐξ ἐνέγκῃ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν συνοδίαν τοῦ
Γερασίμου Γαβουρῶ δι' αὐτὴν πράξιν τὴν ὡς ἄνω ἀρχὴ αὐτοῦ
Μονι. Ἐποφασίζονται ἐπὶ τῷ προκειμένου ὅπως κλητευθῶσιν
οὐδὲ διάδοχοι μετὰ τῆς ἐαυτῆς μερτοῦ ἐνώπιον τῆς Μ.
[τὴν 10 Αὐγούστου ἐ. ε. ἡμέραν δευτέραν πρωί]

1) Απόσπασμα τῆς 127! Συνεδρίας 18 Μαρτίου 1919.

Ἐν Καρναῖς τῆ 18 Μαρτίου 1919....

Κατόπιν ἀναγινώσκεται ἡ ἐν ἀριθ. 69 ὑπὸ ἡμερομ. 14 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπιστολή τῆς αὐτῆς Κομῆς, δι' ἣς παραγγέλλει τὸν αὐτὸν Δωρόθεον μοναχὸν ἐκ τοῦ ἱ. δι. Κεζζίου "Γέννησις τῆς Θεοτότου" ὡς μὴ ἐπιτηροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ Κεζζιωτικοῦ ὁμολόγου, ὑπὸ μεταβολὴν τὴν ἐν τῷ Κεζζίῳ ἐπιτηροῦσθαι καὶ εἶν παρὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὑπακῶντα ὑπὸ τὴν δέησιν ὑπὸ ἀδείαν τοῦ Γέροντος αὐτοῦ Γερασίμου μοναχοῦ, καθ' οὗ ὑπὸ ἀπειθείας φέρεται. Ἡ Ἱερ. Κοινότης γέγραπται δικαίωμα τῆς Κομῆς εἶναι ἵνα διαγραφῆται αὐτὸν ἐκ τοῦ Κεζζιωτικοῦ ὁμολόγου ἐπὶ αἰτήσιν τοῦ Γέροντος αὐτοῦ ὑπὸ εἴρα εἰς τὸν δὲν ἀπέχθη τοῦ Κεζζίου καὶ ἐπιπέσει ἡ Κομὴ τὴν θείαν αὐτοῦ ἐμείδεν ἔκωσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς πράξεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος, ἐν ἣν δὲ παραπέμφθη ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς. ....

2) Απόσπασμα Συνεδρίας Κ. Δ.

Ἐν Καρναῖς τῆ 6 Μαΐου 1919.

Κατόπιν ἀναγινώσκεται ἡ ἐν ἀριθ. 130 ὑπὸ ἡμερομ. 2 Μαΐου ἐ. ἐ. ἐπιστολή τῆς αὐτῆς Κομῆς παραγγέλλουσα τὸν Δωρόθεον μοναχὸν ἐκ τοῦ ἐν Μεοβάταις Κεζζίου αὐτῆς "Γέννησις τῆς Θεοτότου" ἐπὶ ἐμπροσθε τοῦ δα. βου αὐτῆς ὑπὸ ἄλλαις ἀντιπεδαρχικαῖς ὑπὸ ἐναντία τῶν μαθεύσεων τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν τόπου πράξεων αὐτοῦ ὑπὸ ἀποφασιστικῆς ὑπὸ ἀπαιτουμένη τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν ὑπὸ τὴν διά τῆς ἡμετέρας κυροφουμένη ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ διαγραφέντος ἐκ τοῦ Κεζζιωτικοῦ ὁμολόγου, ἐν ᾧ ἐπιπέσει κατεῖχε δεῖν, ἐκ τοῦ Κεζζίου ὑπὸ τῶν ὁρίων αὐτοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Κοινότης διαβουλεύσασθαι ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τούτων τῆς Ἱ.

ράς Μονής Μεγίστης Λαύρας ἡ βρέπουσα ὅτι ἡ ἐξέλιξις τοῦ περιούσιου
καὶ ἱερέματος δὲν ἀπογοῦδει τὴν πραγματικὴν καὶ κανονικὴν τῶν
καθεστώσεων ὁδόν, ἀλλ' ἀφίσταται ταύτης, ἀποφαρίζει ὅπως προκειμέ-
νων περὶ τοῦ ἀπειθοῦντος Δωροδέου μοναχοῦ ἐκ τοῦ Κεζζίου αὐτῆς "Ἐν-
νθου τῆς Θεοτόκου" ὑποτακτικῶς τοῦ Γέροντος Γερασίμου μοναχοῦ,
ἡ Κυρίαρχη Μοτιὴ τῆς Μεγίστης Λαύρας μεταμαρτυρεῖται τὸν ἐν γόμῃ
Γέροντα Γερασίμον καὶ ἱερέσει παρ' αὐτοῦ τὸ Κεζζιωρικὸν ὁμολόγητον
καὶ διαγράφει ἐξ αὐτοῦ τὸν εἰρημένον Δωροδέου ἕνεκα τῆς ἀπειθείας,
ἡ δὲ κινεῖται πρὸς τὰς νομίμους ἀρχάς τῆς κυρίαρχου Μοτιῆ καὶ τῶν
ἄλλων ἀποκρόντων γόμων οὓς ἔχει, ἀπανημῶν αὐτὸν συμφώνως πρὸς
τὰ Κεζζιωρικὰ καθεστώσα ἐν ἧ δὲ περιπτύσει δὲν δεήσει ὁ Γέροντα
να συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Μοτιῆ συνευδύνεται
καὶ οὕτως καὶ ἐπομένως ἀνάγκη ὅπως παραγγεθῇ καὶ γρηγορῶς κατ'
αὐτοῦ καὶ μαρὰ ἄλλα μέτρα.

3) Απόσπασμα Συνεδρίας ΜΒΕ:

Ἐν Καρπαῖς τῆ 12 Μαΐου 1927.

Ἐπιτροπὴ Μοτιῆ ἀριθ. 236, 10 Μαΐου 1927.

Καὶ ἐπι μὲν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Λαύρας, ἡμεῖς συνοδεύεται καὶ ὑπὸ τῆς
παραγγεῖας τοῦ Γέροντος τοῦ Κεζζίου "Γαβαναΐδιου" πρὸς τὴν Μοτιὴν
Λαύραν περὶ διαγραφῆς τοῦ ὑποτακτικῶς αὐτοῦ Δωροδέου καὶ ὑπὸ τοῦ
ὁμολόγητου τοῦ Κεζζίου ἐν ᾧ φαίνεται ἡ διαγραφὴ γενομένη τοῦ 1920, καὶ
ἔπειτα Κοινότης ἀναμένει τὴν εἰρημὴν πράξιν τῆς Μοτιῆς περὶ παραγγεῖας
καὶ Κεζζίου συμφώνως τοῖς καθεστώσιν. . . . .)

4) Απόσπασμα Συνεδρίας Ν?

Ἐν Καρπαῖς τῆ 4 Ἰουνίου 1927 ἕτους ἡμέρα Παρασκευῆ κ.ε.λ.

2/Επιστολή της Ί. Μ. Μ. Λαίρας υπό 24 παρεχόμενου Μαΐου 2/ υπ' αριθ. 278 αναφερομένη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ λαυριωτικοῦ κληρίου. "ἡ Τέννησις τῆς Θεοτότου" ἢ Γαβαναίδιον 2/ δι' ἧς ἐξιστορεῖ τὴν διαχωρὴν τοῦ ἐν αὐτῷ μοναζήσαντος Δωροθέου μοναχοῦ 2/ προπαγαγόντος ἀπὸ πολλοῦ ὑπὲρ τῆς Πρωμοιτικῆς γλώσσης 2/ ἀπειθούσης ἐν τῷ προεποσῶν 2/ συστάσει τῆς Κυριαρχοῦ αὐτοῦ Μονῆς καὶ συμμορφωθῆ πρό τῶν μαδερωτῶν τοῦ κερ. ἡμῶν τόπου 2/ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἐν τοῖς ἀμετατρέπτου αὐτοῦ καὶ μὴ ἐγγράφῃ αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανομίῳ ὁμολογῶν τοῦ κληρίου διαγραφέντος ἀπὸ τοῦ 1920 ἔτους ἐνεκεν τῆς ἐπιζητήσεως αὐτοῦ διαχωρῆς 2/ μετὰ τὴν δέξασιν τοῦ ζῶντος τότε γέροντός του Γερασίμου. ἀναγράφει δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἡ Ί. Μ. Μ. Λαίρας τὰς ἀποφάσεις τῆς κατ' ἡμᾶς Γερῶν Κοινότητος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὰς ἡμετέρας ἐν ταῖς συνεδριάσεσι ΜΕ' Ε' Ε' 187' τῇ 18^ῃ Μαΐου 1919 ΚΔ' τῆς 6^ῃ Μαΐου 1919 2/ 16' τῆς 8^ῃ Μαΐου 1919 2/ ἀντιγραφῶν ἀποφάσεων τῆς αὐτῆς Ί. Μονῆς ἀπὸ 24 παρεχόμενου Μαΐου ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ἐν Κεραιῶν τῇ 15 Ἰουνίου 1927.

Τ. Σ. Διὰ τὴν ἀκριβῆσιν τῆς ἀντιγραφῆς ἐν τοῦ Κώδικος τῶν Πρωμοιτικῶν τῆς Ί. Κοινότητος Ἁγίου Ἰσίδωρου. Ἐν τοῦ γραφείου αὐτῆς.

Ὁ ἀκριβὴς ἀντιγραφὴς ἐλημμεσίον
 ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἁγίας Κοινότητος
 ἐν τῷ Κεραιῶν τῇ 8^ῃ Ἀπριλίου 1928
 ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἁγίας Κοινότητος
 ἐν τῷ Κεραιῶν.

ἐκ τῆς πρακτικῆς τῆς Ἱερᾶς Κοινοῦτητος.

† Συνοδία 48. 1^η Οκτωβρίου 1947

μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀνωτέρω (ἐπιβιογραφίας) κτ. Κοινοῦτητος
ἰκανῶς ἐμπειρογαστημένως συζητήσιν ἀπεφάσισεν συμφωνῆσαι
τῆς β' ἑσπέρου τοῦ Ν. Διαιτάματος καὶ τῶ 4^{τῷ} τοῦ Π. Χάρου
καὶ τοῖς κωδικοῦ τοῦ κ. ἡμῶν τόπου ἵνα ἐν ἐλληνοαὐτο
ἐκ τῆς Μη. Λαύρα παρεπιστημῶν ἐπιλογῆται ἀγία φιλοθεω φέρωντι
Κορ. ἑὸν μίω ἵνα παραστῆ κατὰ τὴν ὑπό τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας
ἐκτέλεσιν τῆς ὡς εἶρηται ἀποφάσεως Μοναστηριακῆς διατυ-
ποῦσιν ὅπως τὴν πρώτην οὐ προκηρῖενον περὶ ἐκτέλεσιν
Μοναστηριακῆς ἀποφάσεως ὀφείλει τὸ ἀβιτονομικαὶ τῆς
μα ἀπαρσῶν καὶ ἀναδιδῶ ἐτήμερον κτ. ἐπιβιογραφία
ἀπὸ τοῦ βιοκοποῦ τοῦ μελετηθεμένου ἐπιβιῶζον πρὸς σύμφρα-
ξιν μετ. αὐτοῦ.

Συνοδία 48. 14 Οκτωβρίου 1947

† Ἡ Ἱερ. Κοινοῦτης μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιβιογραφίας τῶ ἀνεφερο-
μένῳ ἀποφάσισεν ὅτι κατόπιν τῆς ὑπό τοῦ κ. Διοικητοῦ διατά-
ξιν ὀργάνῳ αὐτοῦ καὶ τῆς τοιαύτης κτ. Μη. Λαύρα ἐνε-
ργηθῆτω δὲ ἐπιλομεθῶνται ἀλλῶν τῆς συζητήσεως τοῦ ζήτη-
ματος τούτου.

Ἐπαρῖν βιθ' εἰς τὴν ἐκτ. Μονὴν Μη. Λαύρα ἵνα
κατὰ τὴν δὴλῶσιν τοῦ ἐπιπροσώπου αὐτῆς μερικῆς
πρὸς τὴν παρῶν ἐξελίξεως αὐτοῦ

Συνοδία 49. 1^η Φεβρουαρίου 1948

Ἐπειδὴ ἡ ἀπειρητοὶ κτ. Μονὴ Μη. Λαύρα ἐκρίθη ἀνεπαρῆς κατὰ τὴν ἀπόφα-
σιν τῆς β' Συνοδίας, ἡ Κοινοῦτης μετὰ μακρὰν διαπραγ. συζητήσιν κατε-
λήξε ἐν τῇ διάψηφοφορίᾳ ἀσφαιρῶν, ὅπως κατόπιν τῆς ὑποβληθῆσιν

αναφορά του ζέου Προβασιανού Λαοροθέου μοναχού Γαβριήλ
χορηγηθείσιν αὐτῷ ἀντίγραφο τῆς ἐπιτομῆς 630 τῆς 17 Ὀκτωβρίου
καταγεδείσης ἐπιστολῆς τῆς ἁγίας Μονῆς τῆς Λαύρας κεκυρωμέ-
νον κατόσον ἐν αὐτῇ πλήρῃ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς περιλαμβάνοντα
καὶ οἱ ὅροι τῆς ἀποδημιώσεως αὐτοῦ. ἐπὶ ταύτῃ μενομένη κα-
νονικῆ ψηφοφορία ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἀντιπροσώπου ἀποφασίζε-
ται ἢ ἀνω πρότασις διαφωνησάτω τῶν ἁγίων ἀντιπροσώπων
τῆς ἁγίας Μονῆς Ἰβήρων Ζηροπολίτων Ζωγράφου Δοχεια-
ρίου καὶ τοῦ ἁγίου Παρακάλου ἐπιφυλαχθέντος τῶν δὲ ἁγίων Δοχεια-
ρίου ἐπιπροδέξω γνωματέωσιν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἁγίας Μονῆς
τῆς Λαύρας εἰς κατάθετον νομίμως καὶ συμφώνως τῷ Ν. Δ. ἀρ. 97
καὶ τοῦ ἀρακινοῦ τῆς β' Συνεδρίας. ἐπὶ δὲ τῆς προτίθεσιν τοῦ
ἁγίου Λαύρας οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν τοῦ μὲν τῆς ψηφοφορίας δὲ
καὶ θεωρητικῆς λήξεως, ἡ δὲ κοινὴ μετὰ τῆς κανονικῆς καὶ
αὐτῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζεται κατὰ πλειοψηφίαν ὅτι
τοῦτο εἶναι ἐπιτηδεύσιμον καὶ ἀναβάλλει τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς
εἰς τὴν ἑπομένην Συνεδρίαν.

Συνεδρία 54' τῆς 29ης Φεβρουαρίου 1928

† εἶτα ἐπανέρχεται ἡ ἐπὶ κοινότητι ἐπὶ τῆς ἀναβληθείσης πρὸς
ἐπιτηδεύσιμον προτίθεσιν τοῦ ἁγίου Λαύρας ἰσὺς δη... τὸ ζήτημα
τοῦ Λαοροθέου μοναχοῦ Γαβριήλ θεωρεῖται ἢ εἰς ἄλλο
μὲν ἀποφασίζεται κατόσον διεξαχθείσης ψηφοφορίας
ὅτι τοῦτο διὰ τῆς ἐπὶ κοινότητι θεωρεῖται λελομένον καὶ
λήξεως.

Ὁ δὲ ἁγίος Δοχειαρὶς διεφώνησε πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς
τῆς πλειοψηφίας. Προκειμένου ὅμως περὶ ἀποδημιώσεως

αὐτοῦ ὑπὸ κηΨ. Μονὴ Μετὰ τὰς αὐτὰς ἀὶν δέον τὰ γίνη καὶ τὰ κενεὶα
καὶ τὴν ἐπ' ἀριθ. 630 καὶ χρονολογία 1^η Σεπτεμβρίου 1862
ἀὶν. Ἐν ἐκείνῃ παραστῆσαι δόματα ὁ Φερων Δωροδοκίας
ἔως τὰ βιβλίων τὰ προσφύγη εἰς τὴν ἐκείνῃ Κοινοβίου.)

ὅτι ἀκριβὴ ἀκτίγραφον εἰλημμένα εἰς τὴν
πρωτοτύπων πρακτικῆς κηΨ. Κοινοβίου.

— Ἐν Ἀρναῖς τὴν 13 Μαρίου 1928

ἔστι δὲ τὰς κηΨ τῶν Κοινοβίου ἐπιούρου ἐκείνῃ

ὁ εὐθύων Πρωτοπρεσβύτερος Πρωμ. Δανιὴλ

ὁ Πατριάρχης ἐπιούρου Πρωμ. Ἀλέξανδρος

ὁ ὀφειλοῦ Φερων εὐδύμιος

ὁ ἔφημον Πέτρος Γερά Φερμαῖος

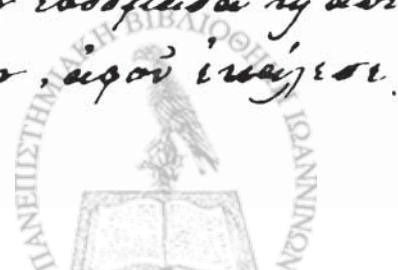
Τὴν Ὑπερίαν Παροισιογιόρνη ἀδελφικῶς
ἀσφαλιστέα.

Ἀριθ. 278

Σεβαστὴν Σεπὰ Κοινότης.

Ἡ Σεπὰ ἡμῶν Μορνὶ διὰ τῆς ἐσ' ἀριθ. 236 ἀπὸ 10 Μαΐου ἐπιστολῆς ἀνήγγυε τὴν Ὑπερίαν Παροισιογιόρνη τὸν δάνειον τοῦ μακαρίτου Σεραφίμου Γέροντος τοῦ ἐκ Λόροβαζα Κεζζίου "Γαβαριδίου" ἢ ἀδελφικῶς συγγένως ἢ τὸ ἀρωγόν του ὁμοῦ του Κεζζίου ἴτου, ἵνα ἰδίως ὁμολογῶν ἴδῃ ἢ Ὑπερίαν Παροισιογιόρνη, ὅτι διάδοχος οὐδὲς ὑπάρχει ἔγγραμμῆτος ἢ ἀπὸ τοῦ μόνου ὑπάρχοντος Δαροδίου μοναχοῦ διαγραφέντα ἀπὸ τοῦ 1920 τῆ ἔγγραφου παραγγελίας ἢ ἐπι-μὴν αἰτίας τοῦ ἀπεχθόντος γέροντος αὐτοῦ (ἢν αἰτίαι ἀποσταλαμῆν ἴδῃ ἐν ἀποστολῆσιν πρὸς μίσηνα βιβλίους) ἢ ἴδῃσιν ταῦτα ἢ Σεπὰ ἡμῶν Μορνὶ ἐσ' ὅφει τῆς Σεπ. Κοινότητος, ἵνα ἀποδείξῃ, ὅτι ἰσχυρίζεται ἢ ἀναγίνωσιν τὰς βουλομῆνας καὶ ἀποβῆν συμφάνως τοῦ μακαρίτου τοῦ Σεπὸς ἡμῶν Τόου ἢ τοῦ ὁμοῦ "μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῶν τριῶν ἀποστόλων" ἐν τὴν παραγγελίαν τοῦ Κεζζίου

Ἡ Σεπὰ Κοινότης συμβάρονσα ἐσ' ὅφει τὴν ἀμραν τῆς Σεπ. ἡμῶν Μορνιόρνη ἀσφαλιστέα ἐν τῆ ΜΕ. αὐτῆς Συλλογῆς ἐν ἀσφαλιστικῶν πρὸς τὴν ἀνω ἐπιστολῆν τῆς Μορνὶ ὅτι ἀναμῆν τὴν τριῶν ἀποστόλων τῆς Μορνὶ πρὸς παραγγελίαν τοῦ Κεζζίου συμφάνως τοῦ μακαρίτου. Μετὰ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς Ὑπερ. Παροισιογιόρνη Σεπὰ ἡμῶν Μορνὶ ἴσωνται τὴν ἀπεχθόνσαν ἐδοξείσα ἢ ἀποσταλαμῆν ἰσχυρίαν, ἵνα παραμῆν τὸ Κεζζίου, ἀπὸ ἰσχυρίαν.

ἐν γόμφῳ γέροντά του ἢ τὴν συνοδίαν αὐτοῦ Δωρόδιον μοναχόν ἢ ἐνώπιον
 τοῦ γέροντός του πατριῶς προίερεν καὶ ὑσαυκὴν ἢ συμμορφοδὴν ἢ
 καὶ μὴ θύνησιν καὶ μεταβάη τὴν Ἑμυνη. ἀμοροῦδιαν ἀπὸ Ἑζνη. εἰς Βλα-
 χερῶν, ἀλλὰ τ' ἀναμενίσουν εἰς Ἑζνη. γῆσσαν καδὸς ἔπεν ἢ παρί-
 γαβεν ἀπὸ τὸν γέροντά του, ἀρτι δὲ καὶ συμμορφοδὴ ὁ ἀνωτέρω Δωρόδιος
 μοναχός πρὸς τὰς συστάσεις τῆς Σε. ἡμῶν Μορνῆ ἢ τοῦ γέροντός του ἡγόρασε
 Βλαχερῶν βιβλία ἔστρεψε τὸν ἀδελφόν του Γερομῖον. Ἰωάννην Γ'. ἀπόστολόν
 τοῦ Κεζζίου, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ γέροντός του εἰς τὴν ἡμετέραν
 Ρωμαϊκὴν ἑκκλησίαν ἢ ἐμάρτυρε τὴν Ρωμαϊκὴν γῆσσαν ἢ μετὰ
 τὴν ἐμφάδουσαν ταύτης ἡμῶν καὶ ἐρωτήσῃ... ἐκμοροῦδον ἢ ἐξα-
 μοροῦδον μέχρι σήμερον τ' ἀναμενίσουσι τὴν ἀμοροῦδιαν εἰς Βλα-
 χερῶν γῆσσαν παρὰ τὰς ἐναντιομενίας τῆς Σε. ἡμῶν Μορνῆ
 παρατηρήσεις συστάσεις ἢ διαμαρτυρίας τοῦ γέροντός του (ἢ μετὰ
 τὴν καταγγελίαν τοῦ γέροντός του. ἢ καὶ ἀνεγνώσθη ἐν ἰεροσολύμοις
 ἢ τότε εἰς τὰ 1919 ἢ τῶν προχθῆ) οὐ μόνον δὲ μετέβαλε ^{οὐκ ἔλασε} καὶ ἔλασε
 γοβέρῳ ἢ ἐκμῆδοντος Ρωμαϊκῶν προσηγοριῶν ἢ ὁσῶν προσηγοριῶν
 αὐτῶν ἢ καὶ μετὰ παρατηρήσεις τῆς Σε. ἡμῶν Μορνῆ διὰ τὰς παρανομίας
 του ἐκμαρτυρεῖται τὸ Ρωμαῖον. ἐν Θεοφίλῳ ἰεροφρονῶν ἢ ὅτι οὐδὲν
 γοβύται ἢ ὅτι ἂν πρῶτον τὸ πρῶτον τῆς διαταγῆς ἢ τῆς συμβουῆς
 τοῦ κ. προφίτου.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ γέροντ' ἀνωτέρω Κεζζίου εἶναι γένος Ἑζνη ἢ με-
 τὰ αὐτὸ τὸ κεζζιον ἀπὸ 60 ἐτησῶν ἢ διὰ ἀρίχεται τὴν κατοικίαν
 ταύτην, καταγγίσομεν αὐτὸν εἰς τὴν Σε. Κανόντες ἰεροφρονῶν
 προσηγοριῶν, ἀπαλοῦμεν τὴν ἀνομοῦδιαν αὐτοῦ ἐν τοῦ ἡμετέρω
 κεζζιον..... (ἀνεγνώσθη ἐν τῇ ΣΕ. Συνεδρία 8 Μαρτίου. 1919).

* Η Γερμ. Κυβέρνησις διασυνεφεμένη ἐπὶ τῶν ἀντιμαχίαι τούτων τῆς Γερμ. Μορῆς Μεγίστης Λαύρας καὶ βεβαιώσασα ὅτι ἡ ἐπίθεσις τοῦ ὠρεῖ οὗ ἀπομυζαὶ φωνήματος διὰ ἀνομοθυμίαν τὴν ἀπραγματοποιήσασα καὶ μαρτυρήσασα τῶν καδικῶν τῶν ὁδῶν, ἐξ ἡ ἀδίσταται τῶν τῆς, ἀνομοθυμίαν ὅπως ἀπομυζήσασα ὠρεῖ τοῦ ἀνομοθυμίου τοῦ Δωροδίου μοναχοῦ ἐν τοῦ Κεζζίου ἀντὶς " Η Γερμ. Κυβέρνησις τῆς Διοικήσεως τοῦ Γέροντος Γερασίμου μοναχοῦ, ἡ Κυβέρνησις Μορῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας μεταγγίζονται τὸν ἐν γόμφῳ Γέροντα Γερασίμου καὶ φωνήσασα ἀπὸ τοῦ τοῦ Κεζζιωτικῶν ὁμοθυμίου καὶ διαγράφει ἐξ αὐτοῦ τὸν ἐπιτηθέντα Δωροδίον ἔνεκα τῆς ἀνομοθυμίας, ἢν δεικνύει πρὸς τὰς κοινότητας ἀρχαί τῆς κυβερνήσεως Μορῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀνομοθυμίων γόμφῳ οὗς ἔχει, ἀνομυζήσασα αὐτὸν συμφέροντος πρὸς τὰ Κεζζιωτικὰ καδικῶν ἐν ἡ δὲ ἀπομυζήσασα διὰ δεικνύει ὁ Γέροντας καὶ συμφοροδῶν πρὸς τὴν ἀνομοθυμίας τῶν τῆς Μορῆς συνεδριάζει καὶ οὗτος καὶ ἰσομυζήσασα ἀντιμαχίαν ὅπως παραγγεῖν καὶ πηδῶσασα κατ' αὐτοῦ καὶ μεταγγίζονται μίτρα. Ἡ δὲ γενεαλογία τοῦ Κοινότητος ἀνομοθυμίας ἰσομυζήσασα Μορῆς ἐξενεχθῆσασα ἀπομυζήσασα. (Ἀπόσπασμα Συνεδρίας Μ.Ε.

3) Ἐν Κερναῖς τῆ 12 Μαΐου 1927. Ἐπιτηθέντι Μορῆς ἀπ. 236, 10 Μαΐου 1927. Καὶ ἐπὶ μίτρα τῆς ἐπιτηθέντι τῆς Λαύρας, ἢν τῆς συνεδριάζει καὶ ἰσομυζήσασα τῆς ἀνομοθυμίας τοῦ Γέροντος τοῦ Κεζζίου Γεβαράδου πρὸς τὴν Μορῆς Λαύρας πρὸς διαγραφῆς τοῦ ἰσομυζήσασα ἀντὶς Δωροδίου ἢν καὶ ἰσομυζήσασα τοῦ ὁμοθυμίου τοῦ Κεζζίου ἐκ ἡ φαίνεται ἡ διαγραφῆς-γενομένη τοῦ 1920, ἡ Γερμ. Κυβέρνησις ἀντιμαχίαν τὴν γενεαλογία ἀπὸ τῆς Μορῆς πρὸς ἀνομυζήσασα τοῦ Κεζζίου συμφέροντος τοῖς καδικῶν. -----)

ὁμοία παραγγελία 4 Αὐγούστου 1917 ὑπ' ἀριθ. 243 ἢ φητεῖ ἀνε-
γαστρὶ ἐν τοῦ Κεζζίου ἢ τὴν διαγραφὴν ἐν τοῦ ὁμολόγου. . . . .

1 ~~Παραγγελία 1918 ὑπ' ἀριθ. 32~~ ^{Διὸς κατισθὴ ἀριεθῆς πέτρα} ~~κατισθὴ ἀριεθῆς πέτρα~~
δαίον ἢ ἀφάρκτος ἢ δὲν ἀνέχεται ἡμίον ἢ Βασιλευὴ Μορνὴ
καὶ χηνώφηται ὑπ' ἐνὸς Κεζζιώτου ἢ δὲν ὑποκατασκευῶ ἀνο-
ποταύτου, δρασίως, παραζίου, εἰσεδοῦς, ἢ γροισαί . . . . .

Ἐπιτοτε ἡ Μορνὴ ἀρμισθῶσα ἐς τὴν διαγραφὴν αὐτοῦ ἐν τοῦ
ὁμολόγου ἐξ ἐνοσημαχρίας δὲν ἠδέγησε καὶ ἐξώση αὐτὸν ἐν τοῖ
Κεζζίου ἀναμίνουσα τὸν δαίον τοῦ ὑπερζήρον αὐτοῦ γέρο-
τος. Διὰ ταῦτα πάντα οὐδέως ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Ὑμνίτιρα
ἀπαιτοσημαχρίας μὴδομίνη καὶ μάλιστα τῆς ἐσαυρεβοῦς κη-
ρήσιως τῶν μαδεζῶτων τοῦ γέροῦ ἡμῶν Τόσου, δὲ παρὰ στή
ἡμῶν ὑπὲρ τὴν φητουμίνην συνδρομῆν . .

~~Τὸ γέροντος Μορνῆς τοῦ ἁγίου ὄρου 249.~~

ὡς ἀκριβὲς ἀντίγραφον εἴλημι νέον ἐκ τοῦ ποστο
τῆς ἐκείνου Μετρίτη Λαύρα τῆς ἁγίας 1928
ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς ἁγίας Μορνῆς τῆς Μετρίτη
Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἐπι δε ταύταις διατηροῦμεν

τῆς Ὑμετέρας Βασιλοποιότητος

Ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Οἱ Ἐπίσκοποι καὶ ἱεροῦχοι ὑπογράφονται τῆς Ἐκκλησίας καὶ Σεβασμίας
Μοῦνης τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ο, τι ἀκριβὲς ἀντιγράφοι εἰλημμεῖ
καὶ ἐκ τοῦ πρωτοτύπου.

Ἐκ τῆς Παύλου Β. ἀρ. 1928
ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας καὶ Σεβασμίας
ἐν τῆς Λαύρας.

Περὶ τοῦ τέλους τῆς συνεδρίας ὑπεβλήθη ἡ ἀναφορά τοῦ Δωροθέου ἐν τοῦ ἐν προβάτῃ Λαυριωτικοῦ κελλίου τοῦ λεγομένου Ἰοβανῆ δι' ἧς παραστρέφεται οὕτως ὅτι ἐξεδιώχθη ἀπὸ τοῦ κελλίου τοῦ οὐνοῦ τῆς Ἱ.Κ. Μ. Λαύρας συνεργεία τοῦ π. Διοικητοῦ Ν. Λέλη χωρὶς νὰ δικασθῇ ὑπὸ τῆς Ἱ.Κοινοῦτητος παρακαλεῖ δὲ τὴν Ἱερὰν Δ.σ. Συναξίν ὅπως ἢ ἀναθεωρήσῃ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν ἢ συστάσῃ τῇ Ἱ.Κοινοῦτητι νὰ δικασθῇ ἐφ' ὅσον οὕτως νομίζει ὅτι παρὰ νόμῳ ἐξεδιώχθη ἐν τοῦ κελλίου τοῦ.

Ἡ Ἱ. Δ. Σ. μὴ δυναμένη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, τὸ μὲν ὡς μὴ εὐχεκηροποιημένη εἰς διακοσμήριον κατὰ τὸ 9. ἄρθρ. παραγ. 3 2^ο τρωτ. Ν. Διατάγματος εἰς δὲ διοίξει δὲν ἔχει ὑποβληθῆ εἰς οὐσίαν ὁ σχετικὸς φάκελλος διαδικασίας παρασιμικ. τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν πρὸς τὴν Ἱ.Κοινοῦτητα μὲ τὴν οὐσίαν ὅπως εἴαν ἔχει δικασθῇ κοινοποιήσῃ νομίμως τὴν ἀπόφασιν ἐν ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους ἄλλως νὰ δικασθῇ καὶ κοινοποιήσῃ αὐτοῖς τὴν ληφθησομένην ἀπόφασιν συμφώνως τῷ και ἡμῶν κάρτη. (ἐγκριθέντως εἰαν ζητηθῇ ἀντίγραφον εἰς ἡφικουμένη καὶ τῆς ὑπόθεσιν ἐνδιαφερομένων καὶ δοθῇ τοῖς αὐτοῖς παρὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινοῦτητος)

Ἀριθ. Πρωτοκ. _____

πρακτικῆ ἁγ. Κοινοῦτος
· εν Κορυθαῖ 25 Ουλ.
1927

Πρακτικόν 12

Σήμερον δευτέρα του μηνός Μαΐου 24 του έτους 1927
αρχιδόντων σάντων τω αγίων προΐσταμένων εν τῷ ερι-
τρονικῷ κῆντρῳ κῆνω μοτῆ ες κοίτην τῶν κείνων ἐγὼλο
πρωτῆ κ' ἀεοβίου του κηρυκῶν εν πρόβατα κηρυκῶν
Γεροντο Γερασίμου, εν του κηρυκῶν Γεροντο. τῆς δολοχου
ἐπισημοῦ "Γαβναδίου" καὶ ἐπισημῶν οὐδὲν ἐπίσημον
ἐπίσημῶν κηρυκῶν εν τῷ ὁμοζῶν αὐτοῦ, διαπραγάντος
ἐπὶ του 1920 του θεοδίου μοναχου καὶ αἵτησιν του
κρητος του, ἐπισημῶν ἐλο ἐροναγανδιστῆ καὶ σαραβατῆ
τω κηρυκῶν καὶ εν γινῆ παραστῆ, καὶ ἀεοβίου
κῆντρῶν τῶν κείνων, καὶ ἐπισημῶν κῆντρῶν κοινῶν, του
ἐπίσημοῦ ἀ' Ἰουαννῶν κρημοτάχου ἀσκησιδίντος ἐπίσημῶν
ἐπὶ εορῶν, ἐ' ἀπὸ ἀδελφῶν τῆς κηρυκῶν κῆνω μοτῆ ἀ-
κρημοτάχου ες ρουμανίαν, καὶ μετὰ ἐναντισημοῦ ἐπίσημῶν
κρημοτῶν τῆς μοτῆ κηρυκῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς ἐπίσημῶν τῶν
ἐπισημοῦ καὶ ἐπὶ τῆς κηρυκῶν κοινῶν, καὶ ἐπισημῶν κα
ταδελφῶν ἐπὶ τῶ κηρυκῶν τουτο ἀπὸ κοινῶν διαδοχου κηρυκῶν
ἐπισημοῦ, καὶ τῶ κηρυκῶν του κηρυκῶν κηνω μοτῆ
ἐπίσημῶν ες τῶ κηρυκῶν κηρυκῶν κηνω μοτῆ κηρυκῶν
ἐπίσημῶν τῶ ὁμοζῶν. Δια τῶν κηρυκῶν κηνω μοτῆ ἐπισημῶν
καὶ τῆς κηρυκῶν κοινῶν, ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
τῶ κηρυκῶν προΐσταμένων αὐτῶν τῶ κηρυκῶν ἐπισημῶν κηρυκῶν
κρημοτῶν, κρημοτῶν κηρυκῶν, καὶ κρημοτῶν κηρυκῶν, καὶ ἀ-
κρημοτῶν αὐτοῦ ὅσων μετὰ τῶ ες πρόβατα κηρυκῶν
ἐπὶ τῶ κηρυκῶν, τῶ ἐπισημοῦ κηρυκῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
καὶ ἐπισημῶν εν τῷ ὁμοζῶν, ἐπισημῶν ἐπισημῶν

Λυχνερία 4ε.

Ἐ Καρναῖς μῆρον τῆ 1. Κυλωβρία 25 ἔτος 1924
ἡμερα Παρασκευῆ κτ.

ἀναμνηστικαί νῆσοι τοῦ ἁγίου Περωντωνίου, διὰ τῆς
ἐβηθητικῆς παρὰ τοῦ ἐκείνου αἵματος. Τημεριος ἔκ τῆς
φραγμῆς εἰς ἐπιτοσίαν . . . . . τὰ συμμετάσχη τὸ
περὶ ἐξέως ἀποφάσεως (τοῦ Ἀπεροδίου Γαβατὰ κ
τῶ δὲ ἐκέρω μοναχῶν). . . . . Ἡ ἰσρα' ἐπιτοσία ὑπο-
βαλε τοῦτο εἰς τὴν ταυρεως ἀνεχθούσαν 1. Κοινὸ-
τητα, ἥτις εἰσι μακρὸν διαδιεφερίτη ἐπὶ τῶ
δέματος τοῦτο, εἰς τὴν ἡ ἀποσύντη τῶ ἐπιτοσίαν
ἔχει ἡ ἐξέως κατονίως κτ εἰς τὴν ὄφειξη οὗτος τὰ
συμπεράξην περὶ ἔκ τῆς ἀρχῆς. ἐπὶ τῶ
κτὴν ἀποσύντη γινόμενης ἡνεφοφορίε ἀπομνηστικῆς
χρῆση ἡ γινόμενης ὅσῳ διαραχθῆ ὁ ἐπιτοσίαν ἐπι-
στοχιμαίης τὰ παρὰ τὴν εἰς τὴν ἰσρα' κτ ἡμερι
ἐξέως εὐλίξου κτ Μοναχικῶν ἀποφάσεως οὐκ
φίως τῶ 8^{ου} ἀρ. τοῦ Ν. Α. Α. ἀλλ' εἰς τὴν ἰσρα', ἡνεφο-
φορίης ὅσῳ κτ 1. Μονὴ Μοναχικῆς ταυρεως ἐπὶ τῆ ὄφει-
σόμενης διαραχθῆ ἐξαιτῶνται δι' αἰτίου κτ ἀπο-
στοχῆς ἐπιτοσίαν ἐπὶ οὐκ ἀρὰξην περὶ ἔκ τῆς ἀρχῆς
εἰς τὴν μετῶν τὰ ἰσρα' εὐλίξου κτ Μον.
ἀποφάσεως . . . . . Μὴ τὰ τὴν ἀναγνωσὸν ἐπὶ
φω τοῦ κτ. Διοικητοῦ ἡ 1. Καρναῖς περὶ ἰσρα'
ἐπιτοσίαν οὐκ ἀρὰξην ἀποφάσεις οὐκ ἀρὰξην
κτ τῶ 8^{ου} ἀρ. τοῦ Ν. Α. κτ τῶ 40 τοῦ Καρ-
χαίου κτ τοῖς κατὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ ἡμερι
τοῦτο εἰς ἐξέως τὸ εἰς τὴν Μον. ταυρεως

παρωσιδημένη επιστολή, αχ. φίλοδ' ον
Γ. Ευθυμίου, ένα παρὰ τὴν νόσον
ὡς κρατ. ἐξουσίᾳ εὐταγέον μετ' εἰρή-
του Μονασ. ἀποστάσις.....
(ἔσονται αἱ νῦν γραφαὶ τῶν ἀντιπροσώπων)

Συνεδρία 45'

Ἐν Κερκυραῖς ἡ 11 Οὐλ. 1917 τῶν ἑταί-
ρημενῶν Δουλειᾶς κτ.

Ἡ ἴ. Κοινότης μετὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐπι-
στολήν τῶν ἀγαθῶν (Tabaradeu)
αὐτοφροντικῶν, δὲ καλῶς τὴν ἐποχὴν
τῆς Διοικητικῆς ἐπὶ τῶν ὁργάνων αὐτῶν
καὶ τῶν τοιοῦτων καὶ ἴ. Μονὸς Μεγίστου
Καὶ ἐρευνῶν δὲ ἐπιδαρθεῖν
λαί τῶν καὶ οὐκ ἐπιθυμῶν τῶν ἐπιθυμῶν
ἐπὶ τῶν. εὐδαρῶν δὲ τῶν ἐπιθυμῶν
ἐπὶ ἴ. Μονὸς Μεγ. Καὶ, ἕνα καλῶν
ἐπὶ ἀγαθῶν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν
μεριμνήσῃ περὶ τῶν περὶ τῶν (ἐξέ-
ξου αὐτῶν (δὲ περὶ αὐτῶν)
(ἔσονται αἱ νῦν γραφαὶ τῶν ἀντιπροσώπων)

Ο, ἡ ἀριστερὰ ἀντιγραφοὶ
εὐταγέον ἐπὶ τῶν καὶ τῶν

Οι Έφοροι ἐν τῇ Κοινότητι
Ἁγίου Ὁσίου Ἰωάννου.

Ἐπίκουρος Πρωτεύωντες Θεοφ. Δαυίδ.
Πρωτεύωντες Θεοφ. Δαυίδ. Ἁγίου Ἰωάννου
" Ἰωάννου : ἁ. ἁ. Ἀβραάμ Ζενοῦ
" Πρωτεύωντες Ἰωάννου : Ἰωάννου Ζενοῦ

ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἐν Χρῆστί
Οἱ εὐσεβεῖς Μὲν Μυ. Κωνσ.

Ν. Τ. Ἄρα μαρτυροῦν ὁ μαρτυρῶν
να μαρτυρῶν ὡς κἀποὶ να ἔφη
ἐβ' ὡ μὲν ἀπομνημονεύει περὶ Βαρναβᾶ

Οἱ αὐτοὶ
Γερουκ. Πατριάρχου Τάλας
ἡμετέρας

+ Αγίου Όρους Τροβαία 24/10/1926

φλώρινον

Αγαπητέ Χαρσίλαυε

Εν Κ.Υ. Χαίρε

Αγαπώντας έδωσα το πρώτον αδελφισμόν σου γράμμα με
 μετ' αντάμεινον περίπου αποχωρισμόν. Ήδεν να παρα-
 πονήσαι ε'ε σ'α, ε'λησμένον η' ε'ε δ'εν έχον ε'ιν παλαιούμ
 και ο'ε δ'ειλας να'ν συγγένειν. Το α'ίλιον ε'ν, σιωπή, ε'ον
 η'ε η' δυναμία η' α'δινος δυσαρσίαν σου. η' δ'εν η'δ'εσαν ε'ε
 ε'α γράμμα ε'α σ'α σ'α γ'ινω έχηρος. ε'χω πρόχειρον α'πο-
 δειξιν ε'ν δυσαρσίαν σου: ο'ε η'δ'εσιν ε'ν το' αγίου Όρους η' ο'ε
 να'ν δ'εν ενδεδειχην να' ε'ε ε'δοποιήσιν περι ε'ύλου. ε'δω ε'νε
 δυναίωμα σου. α'λλα σ'α ε'μοδονω ο'ε ε'επιδείξην ο'όδρα ο'ε
 η'δ'εσιν να' ε'πορρίψην ανάρσιον ε'ν παλαιότων του φ'ιδου
 σου. . . . δια να' ε'χη ε'ο δυναίωμα να' σ'α, να' ε'δ'εξην ποι-
 νουμω. η' δ'αι η'ε η' ε'οχαίη κ'ατα η' χ'ειρα ε'ν πρώτ'ην.

Δ'εν μ'ον ε'νε ε'επιδείξην να' ε'επιδείξην α'λλα ε'ι ε'δ'εξην
 ε'λας η'δ'εσιν ε'ν ε'πικουρησιν ε'ε ε'ν Κοινόβιου;
 ε'επ'ω η'δ'εσιν να' σ'α προ'επ'αλήσιν δια να' ε'δ'εξην ε'ν;

Με γράμμα ο'ε σ'α, ε'επ'αλήσιν, α'λλα ο'ε ε'ν ε'δ'εξην
 ε'λας ε'επ'ω γράμμα να' ε'επ'αλήσιν ε'ν ε'ν ε'δ'εξην
 να' ε'επ'αλήσιν να' σ'α, ε'επ'αλήσιν. ο' Γ. Α. ε'επ'αλήσιν.
 σε ε'ν, Μορφοσ η' ε'επ'αλήσιν να' ε'επ'αλήσιν ε'ν ε'δ'εξην α'λλα δ'εν ε'ο
 να' ε'επ'αλήσιν να' ε'ο ε'επ'αλήσιν ε'ν ε'ν ε'επ'αλήσιν σου, η' ε'επ'αλήσιν
 ε'ο ε'επ'αλήσιν ε'δ'εξην α'λλα η' ε'επ'αλήσιν ε'επ'αλήσιν ε'επ'αλήσιν.

"Θρον ἀγορᾶ ἐξ ἱστορίας τῆς Γερμανίας περὶ αὐτῶν
Ἰουδαίων, εἰς ἀντιθέσιν καὶ, γίαν ἰπιδεῖται ἀδελφικῶς
ἔχει καὶ καίτω, ὅτι ὁ πατριάρχης οὐρανὸς περὶ
τοῦ σοβαροῦ λόγου ἱστορίας εἶναι οἱ περὶ Γερμανίας
6 λόγοι εἶναι ἐν ἑαυτῷ. Περὶ ἡμῶν ἴ. Χρυσόστομος καὶ
οὐδεὶς πρέπει καὶ ἰσραὴλ εἶναι προσηγορίᾳ δὲν ἐξ
ἐκ βελίῳ ἐπιστολικῶν.

Ἐπι τοῦ παρόντος τῶν ἡμεῶν ἐν τῷ προχείρῳ
τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀπαραιτήτου δι' αὐτὸν
καὶ περιουσιῶν ὁ ἀποφύγιος:

ἴ. Χρυσόστ. Τ. Η': Κ. 336. "Χρῆται καὶ γὰρ ἱερωνῶν
τὸν ἐξέλεον ἰσραὴλ, προσηγορίᾳ εἶναι εἰ τινὲς πῖσθιν ὀρθῶς,
καὶ τοῖς λόγοις πέφυκε ἀκριβῆς· εἰδ' οὕτως εἰ πατριάρχης,
ἐν τούτοις, καὶ τὸν λόγον διδάσκον, τὸ σῶμα ἐκ αἰγρῶν, καὶ ἀκρι-
βιγῶν τὸν ἑρόπον, καὶ ἀπὸ τῶν ἱστορίων, ἐν αἵματι εἰνε-
σίαντες, καὶ τὸν καὶ τῶν τοῖς ἐξ ἑαυτῶν ἐξ ἑαυτῶν εἰ-
κότως ἐχρησίευσαν αἰφίως."

Περὶ τούτων χρῆται καὶ ἡ ἐκνευρίσις. "οὐδὲν πλοῖ-
ον κινδυνώμενον διενύκχεν ἢ τῷ ἱερῶν ψυχῇ, θάνατον
καὶ μαρτυρίαν, παρὰ φίδων παρ' ἐχθρῶν, παρ' οἰκείων παρ'
ἀλλοθρίων." ἴ. Κε.

Ἄλλαι καὶ ὁ κινδυνὸς εἶναι: "οὐκ οἶμαι εἶναι πολλοὺς τῶν
ἐν τοῖς ἱερῶσι τῶν συμφερόντων, ἀλλὰ πολλὰ τῶν ἀπολλυμένων.
... ὅσοι γὰρ εἶναι τὸ αἰφίως τὸ σῶμα, καίτοι καὶ
οἱ κινδύνοι τῶν ἱερῶν ἔχοντες. ... οὐκ οἶδα
εἰ ἴσθι ὁ ἱερῶν; οὐχὲν κυρίου ἐσθι." (ἴ. Χρ.)

ms 114/5
114/5

Κορυαῖς 11 Μαΐου 1926

Ἅγιοι Ἐπιστάται,

Το μεσονύκτιον εὐχόμεθα
ἐνὸς τοῦ Κορυαῖς οἱ δύο
σαυδῆτες ἀδελφοὶ καὶ ἔδρασαν
καταδαιρίαι καὶ ἀνεσταίωσαν
τοῦ ἰωάν. Ἐν τῷ Μονῆ ἀνε-
χώρησαν καὶ ἐν καμῆ
καὶ ἦν ἡ γράφουσι ἐν ἱεροσολυ-
μίτου καὶ ἔδρασαν καὶ ἐνδεύου-
σι μετὰ ἡμέρα. εἰσερχόμενοι δὲ
αὐτοῦ τοῦ ἰωάν καὶ δεῖ ἄνα
πρωτοῦ οὐκ ἄρχαι οὐκ
ἐξουσίας, νομίζω δε πρὸς
καὶ ἔδρασαν καὶ ἡ ἀποστολή
Ὁ ἀναποροσώπα λαυρε
Γερὰν εἰσοχία λαυρε

Ἰδοὺ ἐπιβλήθησαν οἱ δύο
ἀθανάσιοι! Τούτους παραδίδωσθε
ἢ τὸ Κοινόβι (δίδωτε μετὰ τὴν ἐπιβίωσιν
μα τοῦτο μὴ δύνηται εὐαγγελιστὴν ἐπιπλεῖν
αὐτῶν ἡμετέροισιν, οὐκ εἶναι μὴ ἀποβίνοι
(ἔτσι ἐπιβλήθησαν οἱ ἀθανάσιοι) καὶ οὐ
ἐὰν ἐπιβλήθησιν, ὅπως εἴη ἡ παρουσία
καὶ παρουσία "ἐπιβίωσις" (ἐπιβίωσις
σεβίμια) καὶ ὅσον τὸ ἄγιον ὄρος - καὶ οὐ
παράβωσι καὶ ἀρχὴ τοῦ τοῦτο
εὐαγγελιστῶν ἀποστολικῶν καὶ τῶν
ἐξῆς ἐν τοῦ ὄρους ὅπως καὶ ἐπιβίωσις
οὐκ.

ἀριθ. 281

Ἐν Μεγίστῃ Λαύρᾳ τῆς 6^{ης} Ἰουλίου 1927

Τὴν ὑμετέραν Παροισιολογιότητα
ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαδόμεθα.

Εἰς Καρυάς.

Ἐπιελλόμεθα ὑμῖν, ἵνα πρὸς τὴν θυσίαν ἀρνηθῆτε εἰς τὴν Ἱεράν Κοι-
νότητα τὸ δίκαιωμα τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ὑποθέσεως Δωρο-
εῖου Γαβαλά, ὡς περ ἠρῶ ἐπιλαετίας δικασθείσῃ καθ' ἕλκουτος
κανονικοῦ τύπου, καί οὕτως τελειοδίκου, ἀποτινόμενοι πρὸς τὴν
Ἱεράν Κοινότητα ἀπλῶς ἐδουλήσαμεν τὴν συνδρομὴν αὐτῆς πρὸς
κατάληψιν τοῦ Κελλίου συμφώνως τῆς ἀποφάσεως τῆς Μοναστη-
ριακῆς ἡμῶν Συνάξεως. πᾶσα ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος τοῦ
του ὑπὸ τῆς Ἱεράς Κοινοῦτος νομίζομεν ὅτι εἴνεϊνε καθόλου
κανονικῆ, καθόσον αἰεφεσεις γίνονται ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερομένων
εἰς τὸ ἀνώτατον τοῦ Τόπου Δικαστήριον, καὶ μόνον τοῦτο εἴνεϊ
ταὶ ἀναθεωρήσει τελειοδίκου ἀποφάσεως τῆς Ἱεράς Κοινο-
τητος. Διὰ τοῦτο ἐνέταται περιπτώσει ὀφείλετε ἐν ὀνόματι
τῆς Ἱεράς ὑμῶν Μετανοίας τὰ διαμαρτυρηθῆτε ἐπιόνως εἰς τὴν
Ἱεράν Κοινότητα, ἐπερρίπτοντες εἰς αὐτὴν πᾶσαν εὐθύνην διὰ
τὰ περαιτέρω. Ἐπιδέ τοῦτοι διατελεῖμι λίαν φιλαδέλφους

τῆς ὑμετέρας Παροισιολογιότητος

ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἱεράς καὶ ἑκταξίας Κοινοῦτος Μεγίστης
Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ οἱ συνήμιτι ἐν Χριστῷ

ἀδελφοί. ἵνα ἴσῃ ὅτι οἱ
οἱ Ἐπίτροποι καὶ λοιποὶ Πρεσβύτεροι τῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἐπι-
σκοποῦ Μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας τῶν ἁγίων Ἀθανασίου.

Ἦν παροικησάντων τῶν ἐξ Ἑλλάδος Πατριῶν
ἀντιπροσώπων -

Κριτικαίον

VI. Έπειδή τό νερό τό πάσιον έφάβαν άπό τόν
Άγιον Όμιλό νά λώδω τόν δέον νά μείνελαι
κατό ται ζώα ται δεσφύμενα ενείδω ναι έσπός
τοίλους έρ καπύ γαιφύδρια χάρτα τό νερό,
δια ταύτα άσφασίον έρ Μοναστήρι απή ζώοι-
ξε ναι τό φαύλαν άπό τινς ασφιν άρδω τω .
δρον ναι νά λώδω τόν γελοναπάρος τόν
τορφμιον Παγαρόδα . Παρφμιον διασφινω .
Όσο πρότα έμω εις τόν δρον ναι νά λώδω ενείδω
βούν δια ται τοίς διαβάτας ναι ται ζώα .
Έρ . Μ. Λαίρας . Τη 27. Αγοστόν 1924 .
Οι έπιτροπαι τίνς τράς ναι Επαρχίας Μορί .
Μη Μερνιότνς Λαίρας τόν Άγιον Αδάμοιο .
Τέωρ . Κινώδμωρ .

Τέωρ επαρχίος ναι οι ουρ νηύ
έρ Χάτ Αδεφποι .

Του κ. Αθ. Μαν. Δραγουρού Παρίσιον

Λεοβία

Εγχείρησιν ἱστολογίου σου, ἰστογραφίαν
καὶ συμπῆξις διευκρίσεων ἐγγύμων κατὰ τὴν ἰστορίαν. (1997)

Ἐπειδὴ οὖν τὸ ἰστογραφίον ἐξαρτῶν ἡμῶν
ἐκ τῆς ἐπιπέδου ἡμετέρας, ὡς ἐν
ἰστορίᾳ διαβεβαιωτῆ, ἢ ἐπιπέδου τοῦ κ. γένου, ὡς καὶ
ὀχύνθηται ἡ οὐκ ἐπιπέδου ἐπιπέδου διὰ τὸ ἰστογραφίον τοῦ
ἐγγύμων γαλιανῆς διευκρίσεων, ἢ ἐπιπέδου τοῦ ἰστογραφίου,
τὸ ἰστογραφίον καὶ τὸ ἰστογραφίον τῆς διευκρίσεων
ἐπιπέδου, διὰ διευκρίσεων, ἢ ἐπιπέδου διὰ ἐγγύμων ἐπιπέδου
ἐπιπέδου. ἢ ἡμῶν ἢ τῆς διευκρίσεων διὰ διευκρίσεων
τῆς ἢ τὸ ἰστογραφίον καὶ ἐπιπέδου διὰ διευκρίσεων
καὶ ἐγγύμων ἐπιπέδου, ἢ ἐπιπέδου διὰ αὐτὸν ἡμῶν
ἐπιπέδου ἐπιπέδου, διὰ τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου.
Ἀνεγκριπόμεθα ὡς ἐν τῇ ἐπιπέδου ἐπιπέδου
καὶ ἐπιπέδου ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου, ἢ ἐπιπέδου διὰ
ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου καὶ καὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου
ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου. ἢ τῆς ἐπιπέδου ἐπιπέδου
ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου, τὸ
ἐπιπέδου διὰ ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου
ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου, ἐπιπέδου ἐπιπέδου
ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου
ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου.
ἢ ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου
ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου καὶ, διὰ ἐπιπέδου ἐπιπέδου.
ἢ ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου.
ἐπιπέδου, ἢ ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου
ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου
ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου

Ἀθήνη 7 Ἰουλίου 1997

Εν τῇ Ἰσραὴλ Μομετ τῆς Μην. Λαυρα 2 19 Δεβ. 1928

Εν τῇ Ἰ-Μομη τῆς Μην. Λαυρα 2 27 Ιανουαριου 1928

αφ. 31

Τὴν ἡμεραν Πανοου. ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασσε
Σομεδα.

Μυαξιουμ μανδαιουμ ἐπονημ, ὅτι ὁ παραξία Αωροδο,
μωναχῆ ὠρίων Ταβανῆς ἐπίδωκε καταγγιλια παρὰ τῶς παδ ἡ-
μῶς ἰσραὴλ Μομη δια τῆς νόμειον ἡ ἐνδιαία παρὰ τὰ παδοκῶτα
ποδ ἰσραὴλ ἡμῶς τῶσοδ καταγγιλια τοῦ Κελλῆς "Ταβανῆδουμ", ἡ ὅτι ἡ
ἡμεραν Πανοου. ἐπονημ τῆς ἡσοδοκουμ τῶδου, ἐνῶ ἐπαγω-
σοὺ ὅτι ἡ ἐν δύο ἐπονημῶς διαμαρτυρίας τοῦ ἐπονημῶς
μωναχοῦ Αωροδοῦ ἐπονημ ἡ Δεβ. Ἰ. Κονόμλοῦ ἐπονημ ὅτι
διὰ ἐπονημῶς ἐπὶ τὸ ἰσραὴλ ἡσοδοκουμ Ταβανῆς παρῶν τῆς ἡσο-
δοῦ τῆς Διονιαοῦς ἀποπονημ ἡ τοῦ διδοκῶμενου.
ἡ ἰσραὴλ ἡμῶς διαμαρτυρία ἡ ἐπονημ ἐν τῶν ἡμῶς, ὅτι
παρῶν τῆς ἐπονημῶς τῆς ἀποπονημ ἡσοδοῦ τῆς ἀποπονημ ἡ τοῦ
ἐπονημῶς τῆς Ἰ. Κονόμλοῦ ἡ ἡμῶς Πανοου. ἐπονημῶς ἡ αἰ-
δις ἐπονημῶς τῶν ἡμῶς ἡ διδοκῶμενου ἐπονημῶς ἡσο-
δοῦ τῆς Ἰ. Κονόμλοῦ ἡ τῆς Διονιαοῦς ἐπονημῶς τοῦ παδοκῶ-
σε τοῦ Ἰ. ἡμῶς τῶσοδ. Πανοου. ὅτι αἰτῆ δια ἀποπονημ
ἐν καταγγιλια τῶν Αωροδοῦ ἡ ἐπονημῶς ἡ ἐπονημῶς ἡ ἐπονημῶς
ἡσοδου, ὅτι αἰτῆ ἐπονημῶς τὸ τῶν ἡμῶς τῆς Ἰ. Κονόμλοῦ
τῆς Διονιαοῦς, τῆς παδ ἡμῶς Ἰ. Μομη ἡ ἐν τῶν τῶν ἡμῶς
ἐπονημῶς ἀποπονημ ἡσοδοῦ, ὅτι αἰτῆ ὁ ἐπονημῶς ἡσοδοῦ
διὰ ἡσοδοῦ ἐν τῆς Ἰ. Κονόμλοῦ. παδοκῶ ἐπὶ τὸ ὅτι αἰτῆ ἡσοδοῦ

ημενίζομεθα περὶ τῆς υἱοθεσίας ταύτης. ἐν ᾧ ὑγιότανται ἄλλα
ζωοκώηρα ζῴηματα, καὶ ἴσθι κατακόρυφον καταβαλοῦνται περὶ-
σμα καὶ δίκαια ὡς καὶ ἡμεῖς ἵπταθ' ἄνω ἀπὸ
ταύτης καὶ ἔχασ τὰς ἀδελφοὺς ἡμεῖς καὶ διὰ τοῦτο δὲ ἀνεγνωσθῆ-
μεν καὶ διαμαρτυρηθῆμεν ὅσον δεῖ.

Ἐπὶ τούτων ἡμεῖς φρασεύμεθα διαμαρτυροῦμεν
τῷ Ἰωάν. Παντοφ. ἐν τῷ ἀδελφῷ. Οἱ ἐπιτροπῶν καὶ ἵπταθ' καὶ
οὐδὲ Μωσὴ καὶ Μωϋ. Λάρα καὶ ἀφ. Αθανασίου
Ἐπιμ. Ἐπιμ. Ἐπιμ. Ἐπιμ. Ἐπιμ. καὶ οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ἐν τῷ ἀδελφῷ.

Ἐν ἵπταθ' καὶ Σεβαστῆ Κοινοτῆτι τῷ ἀφ. οὐδὲ ἀφ.

Πρὸς τὸν Ἐξαχώτατον Κύριον Ἡ
Υπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν

Ἐνταῦθα

Κύριε Ὑπουργε

Λαμβάνωμεν τὴν τιμὴν καὶ εὐχαρίστησιν ἢ γνῶσιν τῆς
ὑπερίμας Ἐξαχώτατος, ἀκαθόριστῆς καὶ τὴν ὑπόδειξιν τῆς ἰσο-
σεως τοῦ Μοναχοῦ Ἐδουάρδου Σάβαντι ὑπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς Πανδρα-
ϊνεργηδύστη ὑπὸ τοῦ ἀνακηρυκτοῦ Ἰστοριῶν τοῦ Ἄφ. Ἰέρου·
α. Μ. Μίση, ὅτι τὰ ἱστοριῶν αὐτῆς ὑποδείξιν αὐτῆς, ἔχει ἀνη-
δῶς καὶ ἀκριβῶς ἢ ἐπιτίθειται· ποῦτο εἰς τὸ ὑποβληθὲν αὐτῆς ὑπε-
ρίμα Ἐξαχώτατος διὰ τοῦ Φοροτικῆς Τμήματος, ἀντίγραφον τῆς ἀφ᾽
τῆς ἀφ᾽ ἑσῆς τῆς Ἱερᾶς Κοινοῦτος Ἐγκλησίως τοῦ ἰσχυροῦ κατὰ
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πανδρα, καὶ τῆς βί. συσκευηροματικῆς αὐτοῦ Ἰνδι-
στον ὑπὸ τῆς 2 Μαρτίου ὑποβληθῆσαν ὑμῖν διὰ τοῦ κ. Φορ. Τμή-
ματος.

Ἡ ὑπόδειξιν αὕτη, Κύριε Ὑπουργε, διὰ ἰδιοδικίαν κα-
νονικῆς, οὔτε κατὰ τοῦ ἑνικοῦ Κανονικοῦ τοῦ Ἄφ. Ἰέρου ἰσχύ-
οντος ἀφ᾽ ἑσῆς τῆς ἀφ᾽ ἑσῆς τοῦ καταστατικοῦ Χάρτου Ἄφ. Ἰέρου, οὔτε
κατὰ τὸν ἰσχύοντα καταστατικὸν Χάρτην, ἀλλ᾽ ἰσχυρῶς αὐτῆς
ἐνομοκρίτως ὑπὸ τοῦ ἐνὸς διαδίκου μέρους ε. ε. τῆς Ἱ. Μονῆς Παν-
δρας, ἐπὶ ἐπιχειρήσας ὑπὸ ἐνὸς ἢ κίον ἀσύντησιν τῆς Ἱ. Κοινοῦτος
ἐπὶ σχετικῶν ἐρωτήσεων αὐτῆς—εἰς ἀπειθαρχίας τοῦ Κληρῶ
αὐτοῦ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1919, καὶ κίον ἀκριβοῦς γνησιότη-
τος καὶ ἀκριβοῦς ἰσχυροῦ ἑσῆς τοῦ ἑσῆς τοῦ ἑσῆς τοῦ ἑσῆς
τῆς, καὶ ἀφ᾽ ἑσῆς ἢ τὸ ἐπὶ ἰσχυροῦς εὐνάσῃ τοῦ
ἑσῆς ὑπὸ αὐτῆς κατηρητικῆς ἢ ἀνώτατον διαμαρτυρίαν
καὶ ἢ ἰδοῦσα ἐρωτήσεων τίνα ἀποδοῦν τῆς Ἱ. Κοινοῦτος
ἐπὶ ἐπὶ ἑσῆς ἑσῆς ἑσῆς ἑσῆς ἑσῆς ἑσῆς ἑσῆς ἑσῆς ἑσῆς
τῆς, εἰς Ἱ. Κοινοῦτος ἀφ᾽ ἑσῆς ἢ ἐπὶ ἐπὶ ἑσῆς ἑσῆς ἑσῆς
ἑσῆς τοῦ εὐνάσῃ, ἀφ᾽ ἑσῆς ἀποδοῦν ἑσῆς τὸ ἑσῆς

την εν γόρῳ δουλείαν παρὰ τῆς διαμαρτυρίας τῆς κοινότητος.
{ημετέρων δ' ὅτι Νομίμοι ἐζητήσαντες τῆς κοινότητος ἀπὸ τοῦ
ὄχιος ὄρατος.

Ἡ ἱ. Κοινότης λαύραυ παρρησιάζεται τὴν ἐρηνοίαν ταύ-
την τῆς ἱ. Κοινότητος τοῦ καὶ ἐπισημῶς τῆς ἀρμενικῆς δου-
λείας, καίτοι ἐξηκοσὸν καὶ μετὰ τὸ 1919, καὶ ἐπὶ τοῦ θανά-
του τοῦ Τίτοντος τοῦ Δωροδίου Τερατίου, καὶ μετὰ τὸν θάνα-
τον τούτου ἐν συνεχείᾳ καὶ ἀναγκαστικῶς τῶν κατεστραμμένων
κατοικιῶν σχετίων τὸν Μοναχὸν Δωροδίου ἢ Νόμιμον Ἰσάκ.
χορ καὶ κληρονόμον τοῦ ἀποβιώσαντος Τίτοντος αὐτοῦ Τερατί-
ου, ἰσοκρίτης δίκοντα τοῦ Κεζζίου, ἐν τούτοις προέβη αὕτη ἀ-
πόφασις ἢ ἰσοκρίτης ἀποβιώσαντος ἀποφάσεως τὴν ὅσῃον ἀνε-
κλήθη δουλεία καὶ ἐπὶ τῶν κοινότητων, ἐστὶς τῶν ὁμοίων
καὶ τῆς ἐπισημῶς καὶ ἴσων βλαπῶν δε τοῦ Κεζζίου καὶ
τοῦ Μοναχοῦ Δωροδίου Τερατίου.

Ὁ ὄχιος καὶ κ. Ν. Λίζου διὰ τὸ ἐπισημῶς τὴν ἀπόφασιν
ταύτην τῆς ἱ. Κοινότητος λαύραυ, ἐφ' ἧται καὶ συνεκτικῶς ὑπὸ ἑνὸς Με-
γάρου καὶ ἱ. Κοινότητος καὶ τὴν ἀπόφασιν ὅτι δὲ κατεστραμμένων ἢ
τῆς δουλείας καὶ τῆς ἀποβιώσαντος, ἀπὸ ἀπὸ τὸ μεταβῆ ἢ τῆς
τῆς ἢ ἰσοκρίτης καὶ τῆς ἱ. Κοινότητος καὶ τῆς ἢ τῆς Κεζζίου τοῦ
Τερατίου διὰ τὸ ἐπισημῶς τὴν ἴσων τούτου, διὰ τὸ ἐπισημῶς τὴν
διαμαρτυρίαν τοῦ ἀποβιώσαντος αὐτοῦ Τερατίου καὶ τῆς ἐπισημῶς
τούτου ἢ τῆς ἢ τῆς κατεστραμμένων ἢ τῆς ἐπισημῶς τῶν
αὐτῆς ἀποφάσεως ἀνεὺ τῆς σχετικῆς ἐπισημῶς τῆς ἱ. Κοινότητος
ἢ ἰσοκρίτης τῶν τῶν ἢ τῆς Κοινότητος παρεστῆτος καὶ ἐπι-
σημῶς αὐτῆς καὶ ἰσοκρίτης τῆς δουλείας αὐτῆς καὶ κατεστραμμένων
ἢ τῆς ἴσων τοῦ Τερατίου ἢ οὕτω ὑποκειμένη Νόμιμος ἢ ἐπισημῶς
ἢ τῶν αὐτῆς, τούτο δὲ ἀποβιώσαντος ἐν τῶν ἰσοκρίτης ἀπο-
φάσεως τῆς ἱ. Κοινότητος, τῶν ὅσῃον δύναται καὶ ἐπισημῶς καὶ
ἐπισημῶς ἐπισημῶς ἀπὸ τῆς ἢ ἢ τῆς ἰσοκρίτης

Βουρλα αὐτογράφαι βωο

· Ὑμ. Γερων Βυζόνιος Ἀγιοσαυζήτης
· Ὑμ. Γερων Ἰπρότιος Θεσσαλονίκης

· Στ. Δημόσιος τῆ 28 Μαΐου 1928

και πρόβλεψη ενδελεχέστερων συνταμών, μη άσυνεχισμένην και ζήτη
- ενσυνείδητος - ή τό φήτερεα τουτο ετορ

Διευαπορμήν ενδίοτη ανασηκωτου θιοιουτου εν-σοφου εν
βίη και αναζητηή φρονηση ενταύτη άποδουχθή τουτο, συνήμα ε
ή πορμα ατου ήμετε-συνβιβήριμα εφοί τον καταστασια και τ
θιοτη αντιπροσωπου του κρατου. ετορ

Ερε κοινότην ερε τη τοιαύτη ενβητητην προσηκωτην στ
σηθ θιοιουτου εδρατη εν προσηκωτη, ο οί εσοιότην αυτην ερε
ή την ενουκον ενέρητην ενταυμασθή. ετορ

Τη γεραφουτη ήτη τό εύτερον ανασηκωτην εφωτιότην εν
ρουκα άσυνεχιστην θιοιουτου ερε την ερεδουκωτην ερεσθητην ήτη
κυβήρητην.

Μετα βαθυτότου ερεσθητου και ερεσθητου εφωτη οι κερρι
εφοί τουτο ενταυμασθή και ερε αυτην ή ενουκωτην ήτη εν
ερεσθητην

Δονική Ερεσθητην

Ερεσθητην Ερεσθητην

Ερεσθητην Ερεσθητην

Ερεσθητην Ερεσθητην

Ερεσθητην Ερεσθητην

Ερεσθητην Ερεσθητην

Ερεσθητην Ερεσθητην

Ερεσθητην Ερεσθητην

Ερεσθητην Ερεσθητην

Ἐ. ἀγίῳ ὄρει ἁθωτῆ 26. Σεπτεμβρίου 1928.

Τ. Σ.

Ἡ

ἀριθ. 618. Ἱερά Μονή τῆς Πεντάκτης Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου
Πρὸς
τὴν αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Διοικητὴν τοῦ ἁγίου ὄ-
ρους κύριον Νικόλαον Λέλην.

Εἰς Καρυάς.

Ἐδοχώτατε.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν, ἵνα ἐπισημώσωμεν τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίας
24 παρελθόντος Μαΐου ἐ. ε. ἀπόφασιν τῆς Ἱεραῖς ἡμῶν Μονῆς, περὶ
καταλήψεως τοῦ ἐν Πρόβατα ἡμετέρου κελλίου Γαβανόθιμον, ἕτε-
ἀποθανόντος τοῦ γέροντος αὐτοῦ Γερμανίου μοναχοῦ καὶ μηδε-
νὸς ἐγγεγραμμένου ὑπάρχοντος ἐν τῷ ὁμολόγῳ, ὅτε κατὰ τὰ θεσπι-
τα τὸ κελλίον περιέρχεται εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Κυριαρχοῦ Μονῆς.
Γνωρίζομεν τῆ ὑμείτερα Ἐξοχότητι, ὅτι ὁ μόνος διεκδικῶν τὴν
ἐν τῷ ὁμολόγῳ ἐπαναφορὰν Δωρόθεος μοναχός ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ
ἐξῆς οὐκ ἐλάττωσεν παρέχων πράγματα τῆ Ἱεραῖς ἡμῶν Μονῆς ἀπει-
θῶν, προπαχανθίων, ἐπαναστασιῶν καὶ ταραχῶν ἐργεσιῶν Ἱερῶν
ἡμῶν τόπον, διὸ καὶ ἡ Ἱερά Κοινότης ἐνταῖς συνεδρίαις αὐτῆς
πρὸς 18 Μαρτίου 1919 καὶ κατ' 6 Μαΐου 1919 συνεπέειλα καταγγελ-
λίαν τῆς Ἱεραῖς ἡμῶν Μονῆς καὶ εἰς αὐτὸν παμψηφεί, ἔχου-
σα ὑπὸ ψῆφον καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ τῶν γέροντος αὐτοῦ Γερμανίου μοναχοῦ
ἀποκλήρυξεν ὡς προπαχανθίον καὶ ἀνοπότακτον, καὶ διετάξεν τῆ
ἐκ τοῦ ὁμολόγου διαγραφὴν ὡς ἐμφορτικῆς ἐκ τῶν ἐπισημωμένων

ὡς ἀντιγράφων. Καί τότε μὲν ἡ Μοιὴ ἤρχεσθαι εἰς τὴν ἐκείνου ὁ-
μολόγου διαγραφὴν τούτου, ἀγαμένου βασιῶν θάνατον τοῦ ὑπεργη-
ρου γέροντος αὐτοῦ, ὅποτε περιερχομένου τοῦ Κελλίου εἰς τὴν Με-
τὴν ἀπέρχεται καὶ οὗτος ἐκεῖθεν. Διὸ καὶ τῆς Μαΐου ἐ. ἐ. ἡ Ἱε-
ρά ἡμῶν Μοιὴ ἀναφερομένη τῆς Ἱερᾶς Κοινοῦτις ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ
εἰρημένου γέροντος ἐξήτισσε τὴν δὲ γνώμην αὐτῆς, ἥτις καὶ ἐν-
τε ΜΕ. συνεδρία τῆς 12 Μαΐου ἐ. ἐ. ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ Ἱερὰ Κοινό-
τις ἀγαμένει τὴν τελείαν πράξιν τῆς Μοιᾶς περί χαλιήψως τοῦ
Κελλίου, συμφώνως τοῖς καθεστώσιν, ὡς ἐκ τοῦ ὡς ἐπὶ τούτου ἀντι-
γράφου ἐμφαίνεται. Τότε δὲ ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Μοιὴ ἀπεφάνθη τὴν
χαλιήψιν καὶ πρὸς τοῦτο ἀπέστειλε τὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' οὐ εἰρη-
μῆτος Δωροθέος μετὰ τῶν δύο νεωτέρων μοιχῶν δεῖ ἠθέλησε
ἰα' παραδώσει τὸ Κελλίον, διὸ καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὴν Ἱερὰν Κοινό-
τητα, ἥτις ἐνόμισεν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις δοῦλε καὶ ἀναφεροθῆ
εἰς τὸ ἀνώτατον Διχασιῦριον καὶ ἐφεσιβληθῆ εἰς τὴν Δισενι-
αυσίαν τὴν τελευταίαν ἐ. ἐ. ὑπὸ τοῦ Δωροθέου μοιχοῦ. Ἡ
Δισενιαυσία παμψηφεί ἀπέρριψε τὴν ἐφεσίταυτην ἀπο-
φανθεῖσα οὕτω: Ἀπόπασμα τοῦ Δ. Πρακτικοῦ τῆς Δισ-
ενιαυσίας Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς 21 Ἀυγούστου 1927. Μετὰ
ταῦτα ἀρχεταί τῆς συζητήσεως τοῦ τελευταίου συζητητέου
θέματος περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ τῆς Προβάτης Κελλι-
ώτου Δωροθέου Γαβριᾶ μοναχοῦ. Ἡ Ἱερὰ Δισενιαυσιος
Σύναξις εὐθύς ἐξάρχη ἐν τῇ ὁλοτῆτι αὐτῆς ἐκείνου ἐπι-
τὴν ἀνακομιδῆν. Ἐπὶ τῆς στιγμῆς ἡ Ἱερὰ Κοινότης
παρὰ πλείονα εἰς τὴν ἐφεσίον τῆς ὑποθέσεως ἀναγκασθεῖσαι
τὴν ὡς πρωτοδίκως ἐδεδιχαμένην πρὸς τὴν χρυσωσέως τοῦ

Καταστατικού Χάρτου, καί ἐπειδή ὁ Καταστατικός Χάρτης εἶναι
δύναται γὰρ ἔχει ἀναδραματικὴν ἰσχὺν, διὰ τοῦτο κηρύσσει ἐκ τῆς
ἀναρμολίας.

Διὰ τούτα προαχλοῦμεν τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητι, ὅπως εὐρε-
σθῆται καὶ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν ταύτων. ἔδωκε δὲ τὸ
ἐν λόγῳ Κελλίου περιελθόντος εἰς τὴν κατοικίαν τῆς Μονῆς μεθ' ὅ-
λου τῆς προικῆς τῆς ἐν τῷ ὁμολογῶ ἀναγεγραμμένη καὶ τῆς τυχού-
σας εὐρεθῆσαι περιουσίας κίνητῶν καὶ ἀκινήτων κατὰ τὸν θάνατον
τοῦ μακαρίου γέροντος Γεωργίου τοῦ μοναχοῦ Δωρόθεου
Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ παράδωκε τοῦτο εἰς τὴν κυρίαρχον Μονήν.
Ἐπί τούτοις εὐχόμενοι πρὸς τὸν Ὑψίστον ὑπὲρ τῆς υγιείας ἔ-
μακρημερέσεως τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος. Διατιθέμενοι
μετ' ἀπειθῶς ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως.

Οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἱερωσὶ καὶ Σεβασμιῶν Μονῶν τῆς Μεγίστης
Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἐπιγράψαι βίβλιν ἀντιγράφοις ἡμετέροις ἐκ τῆς τριτοῦ
τόλου.

Ἐν Μεγίστῃ Λαύρᾳ τῇ 9^ῃ Ὀκτωβρίου 1928.
Ἐκ τῆς Γραμματείας τῶν Σεβασμιῶν τῆς Μεγί-
στης Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Προς τὴν αἰετὴ ἐξοχότητα τὸν Αἰοικητικὸν
τοῦ ἁγίου Ὁρους κ. Νικ. Λέλι. (1499)

Ἐξοχώτατε
Ἐυχαριστοῦμαι θερμῶς διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν
προσοχὴν ἣν ἐποδείξατε εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς
ἀσφαλείας τῆς ἑραῆς κληρῆς Μονῆς καὶ ἐπεὶ
κατὰ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κληρῆς Γαβριὴλ, ἀσφαλείας
ἐπιτηδεύοντες εἰσὶν ὁ ἱ. Κοινότομος καὶ ὁ
~~Αἰοικητικὸς~~ Διοικητικὸς Διευθύνων, καὶ ἀποστα-
στικῶς τὴν ἐπιτήρησιν ἐπιτελοῦν καὶ ἐπι-
τελοῦν ἐν τῇ ἐπιτηδεύσει τῆς Προβλεπόμενης περι-
φέρειας, ἡ δὲ δύσκολα ἐπιτηδεύεται ἐπι-
τηδεύοντες ἐπιτηδεύοντες. οὗ ἔχειν ἀσφα-
λείας αἰὸς τοῦ 1913, ἡ ἐπιτηδεύοντες τοῦ Δευτε-
ρίου Γαβριὴλ καὶ ἑαυτοῦ καὶ ἀρνησιώδους
Μαυροῦ καὶ Κουλοβλαχίου, καὶ τῶν ὀργάνων
τῆς Ρουμ. Προβλεπόμενης ἐπιτηδεύοντες
ἀσφαλείας ἐπιτηδεύοντες ἐπιτηδεύοντες ἐπιτηδεύοντες
ταύτην ἡ δὲ ἐπιτηδεύοντες τὸν κληρῆ ὡς
ἀσφαλείας, ἀσφαλείας τῶν ἀσφαλείας ἀσφαλείας
ἐπιτηδεύοντες ἡ δὲ ἀσφαλείας τῶν ἀσφαλείας
καὶ ἡ ἀσφαλείας τῶν ἀσφαλείας. + Διὰ τὸ
ἡ ἐπιτηδεύοντες τῶν ἀσφαλείας ἀσφαλείας
καὶ ἐπιτηδεύοντες τῶν ἀσφαλείας ἀσφαλείας
ἐπιτηδεύοντες τῶν ἀσφαλείας ἀσφαλείας
ἐπιτηδεύοντες τῶν ἀσφαλείας ἀσφαλείας

ο Ταβαν

Βιβλίου δὲ ἀνοίξαι δὲ αὐτὸς οὐδὲ
 φωνῶν δὲ τοιαύτων δεξιῶν ἐπὶ τῷ
 πορῶ. κυβερνήτων δὲ νῆων αὐτῶν.
 τὰ δὲ ἴδον ἐπὶ αἰατρῶν ἡσυχίας
 φέρουσι ταύτης ἡ εὐνοητοσύνη
 εἰ δὲ κρημνίσαι αἴτια δὲ δεινότητος
 δὲ νουθεσίας
 τὴν δὲ τυχῶν τὸν ἴδον, εἶσαι εἰ
 δεῖται τὰ διακρίσεων εὐρείας τῶν
 παλιουργίᾳ ταύτης νουθεσιῶν
 τὴν ἐδρῆν τὸν ἀπὸ ὅρου βουλομένη
 οἱ νουθεσιῶν ἀποστασιαί
 τὴν οὐδὲ ἐπὶ τούτων, κερδῶν αὐτῶν
 τὰ δὲ δεινότητος. ^{Διότι} ἔπειτα
 εὐχόμην ἐπιδεικνύουσα ταύτης
 ἐγὼ δὲ ἡ
 τὴν ἐπιλογασθῆναι τὴν ἴδον ἡσυχίας.
 οὐκ ἔστιν ἴδον ἡσυχίας, ἡ δὲ τὴν
 ἴδον δὲ δὲ αὐτὸν χαρῆς.
 βάνουσα ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας
 γὰρ ἡσυχίας ἡσυχίας τὸν ἴδον τὸν
 προσημασθῆναι ἡσυχίας ἡσυχίας
 νῆων ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας
 εἰς τὸν ἴδον.

Πρὸς τὸν ~~ἐπιγραμματῆρα~~ ~~καὶ~~
~~Πατριάρχην~~ ~~Ἰννεζ~~.

~~Ἐπιγραμματῆρα~~

Ἰωάννης ὁ
ἐν Κερναίᾳ ἀρχιεπίσκοπος
~~Μακεδονίας καὶ θράκης~~
~~καὶ ἰωνίου καὶ ἰωαννίνων~~

Ἰερέως Ἀντροδίου μοναχοῦ
Γαβριήλ ἐπί ἀρχιεπισκόπου.

Ἐπιγραμματῆρα ἡμέραν, ἡμετέραν
ἐπιπέσει τῆς 2. Μαυρίου τοῦ 1929 ἐν τῷ Γρα-
φείῳ τῆς ἑκείνης ἱστοριοσφαιρῆς τοῦ ἀγίου
ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου, ἕως κατὰ τὸν νόμον
εἶναι καὶ τὸ ἐπιγραμματῆρα τοῦτο.

παρουσίασιν
καρποῦ

Ὁ δεῦτερος Ἀντροδίου ἱερομόναχος
καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ Μονὸς Μυρί-
νης καὶ Λαύρας ἐπί τῆς Γερμανίας.
Ἐπιγράμματα καὶ ἰωνίων ἐδῆμοσιν
εἰσελάττω, ὅτε εἰσῆλθε μετὰ τὸν

αὐτοῦ

Ἀντροδίου μοναχοῦ Γαβριήλ καὶ τῷ
πατριάρχῳ αὐτοῦ Μιχαίλ καὶ Γα-
βριήλ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος

καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος
καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος

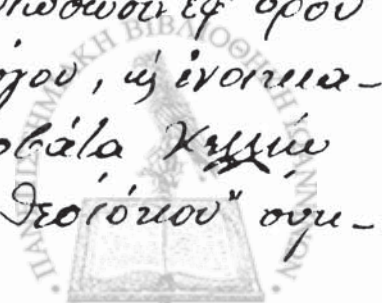
βιβαίου ἀπὸς τὴν ἐπιγραφὴν
Μονὸς Μυρίνης καὶ Λαύρας, πατρι-
άρχης καὶ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος

καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος
καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος

καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος
καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος

καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος
καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος

καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος
καὶ ἱεροεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος

παραισέδριος καὶ ἐνδοξοῦς
αὐτός

ποινιτικὴ καὶ
πολιτικὴ

ἡ μνημοσύνη προσέτι

παραισέδριος ἡ μνημοσύνη ἀρχὴ
καὶ ἡμῶν ἀσπασμοῦ, οὐδὲν

αἰετὸν διακρίνει καὶ ἀσπασμῶν

οὐδὲν ἀσπασμῶν οὐδὲν

ἀλλ' ἐπιβαρῶν διὰ τὰ ἰσχυρῶν
καὶ τὰ δυνατῶν ἐξοδῶν

μορφούμενοι πρὸς τὰ καθήκοντα
τοῦ τοῖου καὶ τὰς ἀκαταξίας τῶν
καταστρεφτικῶν χόρτων. Διὰ τὰ

τα καὶ ὁ ἀσπασμῶν μοναχὸς αἰρ
διακρίνει μὲν πρὸς καὶ κατακτε
τικῶν, κατὰ τὴν Μορῶν μνημοσύνην

λαύρας, καὶ καὶ τὴν ἐπισημοσύνην
αὐτῶν ἐπισημοσύνης καὶ ἐπισημοσύνης
λαύρας μνημοσύνης, καὶ ἐπισημοσύνης

μοναχῶν, καὶ καὶ τὴν ἐπισημοσύνην
περὶ διακρίνει ἀσπασμῶν
καὶ οὐδὲν διακρίνει ἀσπασμῶν

ἀρχὴν διακρίνει ἀσπασμῶν
καὶ ἐπισημοσύνης καὶ Μορῶν καὶ
Μορῶν καὶ ἐπισημοσύνης καὶ ἀσπασμῶν

ἐπισημοσύνης καὶ ἐπισημοσύνης
ἐπισημοσύνης καὶ ἐπισημοσύνης
ἐπισημοσύνης καὶ ἐπισημοσύνης

οὐδὲν ἀσπασμῶν οὐδὲν ἀσπασμῶν
οὐδὲν ἀσπασμῶν οὐδὲν ἀσπασμῶν
οὐδὲν ἀσπασμῶν οὐδὲν ἀσπασμῶν

οὐδὲν ἀσπασμῶν οὐδὲν ἀσπασμῶν
οὐδὲν ἀσπασμῶν οὐδὲν ἀσπασμῶν
οὐδὲν ἀσπασμῶν οὐδὲν ἀσπασμῶν

οὐδὲν ἀσπασμῶν οὐδὲν ἀσπασμῶν

οὐδὲν ἀσπασμῶν οὐδὲν ἀσπασμῶν

ἡ ἐπισημοσύνη

Αριθ. 490/2

Ἐν Καρυαῖς τῇ 30ῃ Μαΐου 1929.

Χειρῶς
687/927
3-8-16

Τό Τμήμα Χωροφυλακῆς Ἀγίου Ὄρους

Π ρ ό ς

Τόν κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΑΡΗΓΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ

Εἰς Θεσσαλονίκην.

Λαμβάνω τήν τιμήν νά ἐπαναφέρω τήν ὑπ' ἀριθ. 8415 ἐ. ἔ. ὑμετέραν παραγγελίαν μετά τῶν ἐν αὐτῇ συνημμένων καί ν' ἀναφέρω τά ἀκόλουθα. -

Κατά τήν 12ην 8/βρίου τοῦ ἔτους 1927 ὁ τότε Διοικητής τοῦ Ἀγίου Ὄρους Νικόλαος Λέλης διεβίβασεν πρὸς τό ὑπ' ἐμέ Τμήμα τήν ὑπ' ἀριθ. 12 ἀπό 24ης Μαΐου 1927 Μοναστηριακὴν ἀπόφασιν τῆς Μονῆς Λαύρας, ἧς ἀντίγραφον ὑποβάλλω περὶ καταλήψεως τοῦ ἐν Προβάτα Κελλίου τῶν Μοναχῶν Γαβανάδων (Γέννησις Θεοτόκου) ἐντελλόμενος τήν ἐκτέλεσν αὐτῆς, ὁ δέ τότε προσωρινός Διοικητής τοῦ Τμήματος Ἀνθ/τῆς Βαρουρανάκης Γεώργιος ἐκτελῶν τήν παραγγελίαν τοῦ Διοικητοῦ, μετέβην εἰς Προβάταν μετ' ἀντιπροσώπων τῆς Μονῆς Λαύρας καί ἐνός ἐπιστάτου τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καί προέβη εἰς τήν βίαίαν ἔξωσιν τῶν Γαβανάδων ἐκ τοῦ Κελλίου των παραδούς αὐτό, μεθ' ἀπάσης τῆς κινητῆς περιουσίας τῶν ἔξωσθέντων ἧς κατάλογον ἐπισυνάπτω, εἰς τήν Μονήν Λαύρας κατὰ τήν 15ην Ὀκτωβρίου 1927. -

Ἀνάγκη ὅμως νά ἀνατρέξω εἰς τό παρελθόν ἵνα κατανοηθῇ ὁ λόγος τῆς ἔξωσεως ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τῆς Μονῆς, καί ἐν γένει τά ἐλατήρια ἅτιαν ὤθησαν αὐτήν εἰς τήν τοιαυτὴν ἐνέργειαν. -

Τό Κελλίον (Γέννησις Θεοτόκου) ἦτο ἀνεκαίεν Ἑλληνικόν τελευταῖος δέ γέρων αὐτοῦ ἦτο ὁ Μοναχός Γεράσιμος ὅστις κατεῖχεν κανονικόν ὁμολογον ἐν τῷ ὁκοίῳ ἦσαν ἐγ-

γεγραμμένοι επίσης, ὡς δεύτερον δὲ πρόσωπον ὁ ἔξωσθείς Δω-
ρόθεος Γαβανᾶς, καί ὡς τρίτον τοιοῦτον ὁ μοναχὸς Ἰωακείμ
ἀπουσιάζων εἰς Ρουμανίαν πρό ἐτῶν ἐπίσης παρέμενον ἐν τῷ
Κελλίῳ ὡς ὑποτακτικοῖσι Μοναχοῖσι Μιχαήλ καί Γαβριήλ, κεκαρ-
μένοι εἰς Μοναχοὺς κανονικῶς τῇ ἀδείᾳ τῆς Μονῆς Λαύρας, -
ἐκ τούτων οἱ τέσσαρες τελευταῖοι τυγχάνουσιν κουτσοβλαχι-
κῆς καταγωγῆς, ἐγεννήθησαν ὁμῶς καί ἀνετράφησαν ἐν Μακεδο-
νίᾳ. -

Καί ναί μὲν ὡς ἰσχυρίζετο ἡ Μονὴ Λαύρας ἦσαν Ρουμα-
νίζοντες καί πολλάκις ἐπεχείρισαν νὰ εἰσαγάγουσιν ἐν τῷ
Κελλίῳ Ρουμανικά ἀντὶ Ἑλληνικά βιβλία καί νὰ ψάλωσιν τὴν
ἀκολουθίαν Ρουμανιστί, ἀλλὰ καθὼς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων
μόνον ὁ Ἰωακείμ ὅστις πρό ἐτῶν ἐξεδιώχθη τοῦ Κελλίου ὑπό
τῶν λοιπῶν ἐνεφορεῖτο ὑπό ἀκραιφνῶν ρουμανικῶν αἰσθημάτων
καί ἴσως τῇ ἐπιμονῇ αὐτοῦ ἐγένετο ἀιάποκειραι ἐκρουμανίσε-
ως τοῦ Κελλίου ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ εἶναι Ἑλληνίζοντες διότι,
καθὼς μοί ἀνέφερεν ὁ ἐνεργήσας τὴν ἔξωσιν Ἀνθ/στίης Βαβου-
ρανάκης, ὅχι μόνον οὐδέ ἴχνη Ρουμανικοῦ βιβλίου ἀνευρέθη-
σαν ἐν τῷ Κελλίῳ ἀλλὰ καί τὴν ἀλληλογραφίαν των ἐνήργουν
Ἑλληνιστί γεγονός ἄλλως τε ὅπερ καί ἰδίᾳ Μονὴ παραδέχεται
ἐν τῷ προσηρημένῳ ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν μου
ὑπ' ἀριθ. ΙΙΒ ἐγγράφου τῆς. -

Ἡ Μονὴ Λαύρας ἐξίτες φοβουμένη πρᾶγματι τοῦ ἐκρουμα-
νισμοῦ τοῦ Κελλίου καί θέλουσα νὰ προλάβῃ αὐτόν, εἶτε χρη-
σιμοποιήσασα τοιούτους φόβους ὡς πρόφασιν, εἶχεν ἀποφασί-
σει ὡς φαίνεται πρό πολλῶν ἐτῶν, τὴν διαγραφὴν ἐκ τοῦ ὁ-
μολόγου τῶν Μοναχῶν Δωρόθεον καί Ἰωακείμ, καί τὴν κατά-
ληψιν τοῦ Κελλίου, ἡ δὲ πρόθεσις τῆς αὐτῆς καταφαίνεται
καί ἐξ' ἐπιστολῆς ἣν ἀπέστειλεν κατὰ τὸν Δ/βριον τοῦ 1927
εἰς τὸν γέροντα Γεράσιμον (περὶ ἧς γίνεται μνεῖα ἐν τῷ
συνημμένῳ ὑκομνήματι τοῦ Δωροθέου) καί ἐκ τῆς μετέπειτα

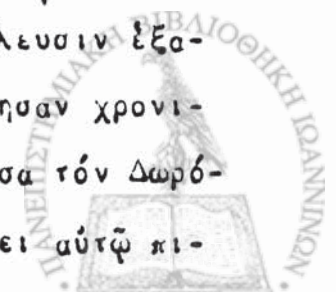

συμπεριφορᾶς της. Διότι κατά τό ἔτος 1918 ἡ Μονή προσεκά-
θησεν καί κατόρθωσεν νά λάβῃ εἰς χεῖρας της τό ὁμόλογον
τοῦ Κελλίου.-

Ἐπί τοῦ σημείου τούτου, ἡ μέν Μονή ἰσχυρίζεται ὅτι,
τό ὁμόλογον παρεδόθη αὐτῇ ὑπό τοῦ γέροντος Γερασίμου μετ'
αἰτήσεώς του περί διαγραφῆς τοῦ Δωροθέου καί Ἰωακείμ, οἱ
δέ Γαβανάδες ὅτι, τό ὁμόλογον κατεσχέθη ἐνεργείᾳ τῆς Μονῆς
ὑπό τοῦ ἐναματάρχου Νικολαΐδου, ὅστις ἐνήργησεν εἰς τό Κελ-
λίον ἔρευνα ὑπό πλαστόν πρόσχημα, καί ὅτι, ὁ γέρον Γεράσι-
μος τυγχάνων ἐννοεῖται τελείως ἀγράμματος, ὅχι μόνον δέν
ὑπέβαλεν αἰτησιν εἰς τήν Μονήν, ἀλλά καί πρό τοῦ θανάτου
του ἐκάλεσεν ἅπαντας τοὺς Κελλιῶτας Προβάτας καί ἐνώπιον
αὐτῶν ἐδήλωσεν ὅτι, οὐδέποτε ἐζήτησεν καρά τῆς Μονῆς δια-
γραφὴν ἐκ τοῦ ὁμολόγου τῶν ὑποτακτικῶν του.-

Καί ἐνῶ θά ἔπρεπεν ἡ Μονή νά διαγράψῃ ἐκ τοῦ ὁμολό-
γου τοὺς Δωρόθεον καί Ἰωακείμ, δι' ἀποφάσεώς της (ἐάν εἶχεν
τοιοῦτον δικαίωμα ὡς κατωτέρω θέλω διαπραγματευθῆ) ἦν νά
κοινοποιήσῃ αὐτοῖς ἀμέσως καί τοὺς ἀποπέμψῃ τοῦ Κελλίου
ἐφαρμόζουσα τὰς Διατάξεις τῶν Γεν. Κανονισμῶν ἀρθ. 104 καί
216 καί τοῦ ὑπ' ἀρ. 4434 ἀπό 7 - 6 - 1909 Πατριαρχικοῦ Ζεγ-
γιλίου (σελίς 8) ἐξηκολούθησεν κατακρατοῦσα τό ὁμόλογον,
καί δεχομένη σιωπηρῶς δοσίματα διὰ τρία ἄτομα, μέχρι τοῦ
θανάτου τοῦ Γερασίμου καί μετ' αὐτοῦ πιστοποιοῦσα οὕτω
ὅτι, οἱ δύο Μοναχοί ἐξηκολούθουν νά ᾧσιν ἐγγεγραμμένοι
ἐν αὐτῷ.-

Κατά τήν 22αν Ἀπριλίου 1927 ἀπεβίωσεν ὁ γέ-
ρων τοῦ Κελλίου Γεράσιμος, ἡ δέ Μονή τότε δέν ἔσπευσεν ἀ-
μέσως νά καταλάβῃ τό Κελλίον, ἀλλά μετά παρέλευσιν ἑξα-
μήνου (15ην 8/βρίου 1927) κατά δέ τό μεσολάβησαν χρο-
νόν διάστημα ἐξηκολούθει τρόπον τινά θεωροῦσα τόν Δωρό-
θεον ὡς γέροντα τοῦ Κελλίου, ἐφ' ὅσον παρεχῶρει αὐτῷ πι-

συμπεριφορᾶς της. Διότι κατά τό ἔτος 1918 ἡ Μονή προσεκά-
θησεν καί κατόρθωσεν νά λάβῃ εἰς χεῖρας της τό ὁμόλογον
τοῦ Κελλίου.-

Ἐπί τοῦ σημείου τούτου, ἡ μέν Μονή, ἰσχυρίζεται ὅτι,
τό ὁμόλογον παρεδόθη αὐτῇ ὑπό τοῦ γέροντος Γερασίμου μετ'
αἰτήσεώς του περί διαγραφῆς τοῦ Δωροθέου καί Ἰωακείμ, οἱ
δέ Γαβανάδες ὅτι, τό ὁμόλογον κατεσχέθη ἐνεργείᾳ τῆς Μονῆς
ὑπό τοῦ ἐνωματάρχου Νικολαΐδου, ὅστις ἐνήργησεν εἰς τό Κελ-
λίον ἔρευνα ὑπό πλαστόν πρόσχημα, καί ὅτι, ὁ γέρον Γεράσι-
μος τυγχάνων ἐννοεῖται τελείως ἀγράμματος, ὄχι μόνον δέν
ὑπέβαλεν αἴτησιν εἰς τήν Μονήν, ἀλλά καί πρό τοῦ θανάτου
του ἐκάλεσεν ἅπαντας τοὺς Κελλιῶτας Προβάτας καί ἐνώπιον
αὐτῶν ἐδήλωσεν ὅτι, οὐδέποτε ἐζήτησεν παρά τῆς Μονῆς δια-
γραφὴν ἐκ τοῦ ὁμολόγου τῶν ὑποτακτικῶν του.-

Καί ἐνῶ θά ἔπρεπεν ἡ Μονή νά διαγράψῃ ἐκ τοῦ ὁμολό-
γου τοὺς Δωρόθεον καί Ἰωακείμ, δι' ἀποφάσεώς της (ἐάν εἶχεν
τοιούτον δικαίωμα ὡς κατωτέρω θέλω διαπραγματευθῆ) ἦν νά
κοινοποιήσῃ αὐτοῖς ἀμέσως καί τοὺς ἀποπέμψῃ τοῦ Κελλίου
ἐφαρμόζουσα τὰς Διατάξεις τῶν Γεν. Κανονισμῶν ἀρθ. 104 καί
216 καί τοῦ ὑπ' ἀρ. 4434 ἀπό 7 - 6 - 1909 Πατριαρχικοῦ Ζεγ-
γιλίου (σελίς 8) ἐξηκολούθησεν κατακρατοῦσα τό ὁμόλογον,
καί δεχομένη σιωπηρῶς δοσίματα διὰ τρία ἄτομα, μέχρι τοῦ
θανάτου τοῦ Γερασίμου καί μετ' αὐτοῦ πιστοποιοῦσα οὕτω
ὅτι, οἱ δύο Μοναχοί ἐξηκολούθουν νά ᾧσιν ἐγγεγραμμένοι
ἐν αὐτῷ.-

Κατά τήν 22αν Ἀπριλίου 1927 ἀπεβίωσεν ὁ γέ-
ρων τοῦ Κελλίου Γεράσιμος, ἡ δέ Μονή τότε δέν ἔσπευσεν ἀ-
μέσως νά καταλάβῃ τό Κελλίον, ἀλλά μετά παρέλευσιν ἑξα-
μήνου (15ην 8/βρίου 1927) κατά δέ τό μεσολάβησαν χρονι-
κόν διάστημα ἐξηκολούθει τρόπον τινά θεωροῦσα τόν Δωρό-
θεον ὡς γέροντα τοῦ Κελλίου, ἐφ' ὅσον παρεχῶρει αὐτῷ πι-

στοκοιητικά διά τήν αγοράν ἀτελῶν ἐμπορευμάτων ἄτινα μό-
νον εἰς τοὺς Γέροντας τῶν Κελλίων παραχωροῦνται, ἐδέχθη
παρ' αὐτοῦ τό καταβαλλόμενον ουνήθως εἰς τήν Κυρίαρχον Μο-
νήν ὑπό τοῦ Διαδόχου τοῦ Κελλίου χρηματικοῦ ποσοῦ εἰςμνη-
μόσουνον τοῦ ἀποβιώσαντος Γέροντος κ.λ.κ.-

Ἐκ ὑπ' ἀριθ. 12 ἀπόφασις δυνάμει τῆς ὁποίας κατελήφθη
τό Κελλίον, ἐχαρακτηρίσθη ὡς οἰκητικὴ πρᾶξις τῆς Μονῆς,
ἣτις ἀποφαίνεται ὅτι, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν Δωρόθεος διεγράφη τῇ
αἰτήσει τοῦ Γέροντός του καὶ τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Κοινοτή-
τος ἀπὸ τοῦ 1920 ὁ δὲ Ἰωακείμ διεγράφη ἐπίσης ἐκ τοῦ ὁ-
μολόγου ὡς ἀπουσιάζων πρό ἐτῶν εἰς τήν Ρουμανίαν ἄνευ ἀ-
δείας, τό Κελλίον μὴ ὑπάρχοντος νομίμου κληρονόμου περιέρ-
χεται εἰς τήν κατοχήν τῆς Μονῆς.-

Καί ἤδη ἐξεταστέου κατὰ πόσον ἡ Μονή εἶχεν δικαίω-
μα διαγραφῆς τοῦ Δωροθέου ἐκ τοῦ ὁμολόγου κατὰ τό 1920 ἢ
καί μεταγενεστέρως καί κατὰ πόσον δέν ὑπῆρχον νόμιμοι κλη-
ρονόμοι κατὰ τήν γνώμην μου, ἡ Μονή δέν ἠδύνατο νά διαγρά-
ψῃ τόν Δωρόθεον ἐκ τοῦ Ὁμολόγου, οὔτε τῇ αἰτήσει τοῦ Γέ-
ροντός του, οὔτε καί ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος, ὡς ἰ-
σχυρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει, διότι πρό τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κα-
ταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἴσχυον καί ἐφαρμόζον-
το οἱ Γενικοί Κανονισμοί τοῦ Ἁγίου Ὁρους συνταχθέντος
ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινοτήτος ψηφισθέντος δέ καί ἐπικυρωθέντος
ὑπὸ τοῦ καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κων-
σταντινουπόλεως κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1912 ἐν οἷς καί ἐν
ἄρθρῳ 207 ἀναγινώσκει τίς (εἰς οὐδεμίαν Μονήν ἐπιτρέκε-
ται νά παραδεχθῇ αἰτήσιν Γέροντος Κελλίου του ἢ σκητιώ-
του προερχομένη εἴτε ἐκ συγκαθείας εἴτε ἐκ συγγενείας εἴ-
τε ἐξ' οἰασδήποτε αἰτίας, πρὸς μετάρθεσιν τῶν ἐν τῷ ὁμολόγῳ
προσώπων οἷα ἐκρίθη ἐξ' ἀρχῆς) ἐν δέ τῷ ἄρθρῳ 179 " ὁ ἐ-
γκρίσει τῆς οἰκειᾶς ἡ Κυρίαρχου Μονῆς καρεῖς Μοναχός ὁ-

φείλει ἵνα μένει ἐν τῇ μετανοίᾳ αὐτοῦ ἐφ' ὅρου Ζωῆς.-

Ἐκ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς Μετανοίας ἡ ὀριστικὴ ἀποβολὴ τοῦ ἁπαξ καρέντος Μοναχοῦ, ἕνεκα παρβάσεως τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ Μοναχικοῦ καθήκοντος.-

Ἡ εἰς Πταῖσμα ἢ Πλημμέλημα περιπίπτοντες Μοναχοὶ τίθενται ὑπὸ Κανόνα ἀναλόγως τοῦ σφάλματος αὐτῶν ἢ ἐντομονεῖ ἢ ἐν τινὶ τῶν παρατημάτων αὐτῆς, ἢ εἰς ἑτέραν Ἱ.Μονήν ἐπὶ μικρῷ ἢ μεγάλῳ Διαστήματι ὀριζομένου ὅμως ἐκ τῶν προτέρων *.-

Διὰ τῶν διατάξεων τούτων αὐταὶ αἱ Μοναὶ ἀναγνωρίζουσι εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐν τῷ ὁμολόγῳ Μοναχοὺς δικαιώματα ἅτινα ἠθέλησαν νὰ περιφρουρίσουν καὶ δέν παραδέχονται τὸ ἀπόλυτον τῆς ἐξουσίας τοῦ φέροντος τοῦ Κελλίου, πολὺ δέ δικαίως διότι εἶνε γνωστόν ὅτι, πλείστοι Μοναχοὶ προσλαμβανόμενοι εἰς Κελλίον καὶ πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἐν τῷ ὁμολόγῳ καταθέτουσιν εἰς τοὺς φέροντας σεβαστὰ χρηματικὰ ποσά.-

Ἐκτός τούτου διὰ νὰ καρῆ τις Μοναχός καὶ νὰ ἐγγραφῆ ἐν τῷ ὁμολόγῳ δοκιμάζεται προηγουμένως ἐπὶ τριετίαν (ἄρθρ. 159 τοῦ Γεν.Κανονισμοῦ καὶ 95 Κ.Χάρτου) καὶ ἐξηπακούεται ὅτι, κρίνεται ἐπαρκῶς ὁ χαρακτήρ του καὶ ἐν γένει αἱ νευματικά καὶ φυσικαὶ ἰδιότητέ του, συνεπῶς δέ δέν δικαιολογεῖται κατόπιν ἢ κατὰ βούλησιν τοῦ Γέροντος ἐκδίωξις του ἐκ τοῦ Κελλίου, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε διὰ πάσαν τυχόν παρεκτροπὴν του δύναται νὰ τῷ ἐπιβληθῇ ἡ προσήκουσα τιμωρία. Ἄλλὰ καὶ ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρου 180 τοῦ Γεν.Κανονισμοῦ ἐξάγεται ὅτι, εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται βιαία ἀπομάκρυνσις Μοναχοῦ τινος ἐκ τῆς μετανοίας του.-

Καὶ ὅχι μόνον οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ὁμολόγῳ ἀλλὰ καὶ οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι Μοναχοὶ τοῦ Κελλίου ἐφ' ὅσον ἐκάρησαν ἀδείῃ τῆς Κυριάρχου Μονῆς ἀποκτῶσιν δικαιώματα ὡς ἐξάγεται

ἵτι, εἰς οὐδεμίαν περιπτώσιν

1) ἔκ τοῦ ἄρθρου 160 τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ καθ' ὃ "ὁ κεκαρ-
μένος τῇ ἐγκρίσει τῆς Μονῆς μή ἐγγεγραμμένος δέ ἐν τῷ ὁμο-
λόγῳ ἔνεκα ἀμελείας ἢ δι' ἄλλον τινά προφανῆ πιστικόν λόγον,
ἐπί τῇ βύσει τῆς καλῆς ἢ κακῆς Μοναχικῆς Πολιτείας αὐτοῦ τυγ-
χάνει ἰδιαιτέρας μερίμνης ἢ ἀποκρούεται ὑπό τῆς Μονῆς". -

Τά δικαιώματα ταῦτα τῇ ἐξαιρέσει τοῦ Γέροντος Κελλιῶ-
του κατωχυρώθησαν καί διὰ τοῦ προμνησθέντος ἀπό 4' Ιουνίου
1909 ὑπ' ἀροθ. 4404 Πατριάρχικοῦ Σιγγιλίου ὅπερ κατασχύει
προκειμένου περί Κελλιωτικῶν Ζητημάτων καί αὐτοῦ τοῦ Κ. χαρ-
του " ἄρθρον 59 αὐτοῦ " καθ' ὃ Σελίς II, μετά τήν ἀποβιώσιν
τοῦ πρώτου κ.λ.κ. ἀλασσομένης συγγρόνως τῆς ὁμολογίας θέλει
ἀποκαθίσταται ὁ δεύτερος κρῶτος καί ὁ τρίτος δεύτερος καί
θά προστίθεται καί τρίτο πρόσωπον δεδοκιμασμένον ἐκ τῆς
συνοδείας τοῦ Κελλίου κ.λ.κ. -

Ἡ δέ διάταξις αὕτη εἶναι ἐπιτακτική, καί ἐκ ταύτης
κηγάζει κατά τήν γνώμην μου, οὐχί δικαίωμα ἀλλ' ὑποχρεώσεις
τῆς Μονῆς νά ἀλάσση τήν ὁμολογίαν καί νά ἐγγράψῃ ἐν αὐτῇ
τούς διαδόχους τοῦ ἀποβιώσαντος Γέροντος. -

Διὰ τῆς διατάξεως αὐτῆς τό Πατριαρχεῖον ἠθέλησεν προ-
φανῶς νά κατωχυρώσῃ τά διαδοχικά δικαιώματα τῶν Κελλιωτῶν,
καί νά περιορίσῃ τὰς ἐκμεταλλευτικάς διαθέσεις τῶν Μονῶν,
αἵτινες θά ἠδύναντο ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει, ἀντί νά ἐγγράφω-
σιν ἐκάστοτε ἐν τῷ ὁμολόγῳ νέα πρόσωπα καί νά λαμβάνωσιν
ἐν ὀρισμένον κοσόν ὡς τριμερίδιον, νά κωλῶσιν τό Κελλίον
μετά τήν ἀποβιώσιν τοῦ Γέροντος καί νά πορίζονται ὁλόκλη-
ρον τήν ἀξίαν του. -

Ἐπί τοιούτων ὅθεν δεδομένου στηριζόμενος τίς ἄγεται
εἰς τό συμπέρασμα ὅτι, δέν εἶχεν δικαίωμα ἡ Κοπή νά διαγρά-
ψῃ τόν Δωρόθεον ἐκ τοῦ ὁμολόγου ἀλλά μετά τόν θάνατον τοῦ
Γερασίμου ὀφείλεν νά ἀλλάξῃ τοῦτο καί νά ἐγγράψῃ τόν Δωρό-

θεον μὲν ὡς πρῶτον ἕτερα δὲ πρόσωπα ἐκ τῆς συνοδείας τοῦ Κελλίου ὡς δεύτερον καὶ τρίτον, ἦτοι τοὺς Μοναχοὺς Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ κανονικῶς καὶ τῇ ἀδείᾳ αὐτῆς κεκαρμένους ὅσον ἀφορᾶ τὸν Ἰωακείμ φρονῶ ὅτι, οὗτος ἀπώλεσεν ἤδη τὰ δικαιώματά του ἐφ' ὅσον ἀπουσίασεν πέραν τοῦ ἑξαμήνου ἄνευ ἀδείας τῆς Μονῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 132 ἀποφάσεως καὶ τὸ ἐκτελεστικὸν αὐτῆς.-

Ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τὸν Δ/βριον τοῦ 1926 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 10-9-926 Η.Δ. περί κυρώσεως τοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, (φύλλον τῆς 16-8-20 τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως). Κατὰ τὸ ἄρθρ. 43 τοῦ Ν. τούτου Διατάγματος πάσαι αἱ διατάξεις πειθαρχικαὶ ἢ ἄλλαι αἱ σχέσιν ἔχουσαι μὲ τὴν μέχρι τότε ἐκκρεμῆ κατάστασιν τοῦ Ἁγίου Ὁρους κ.λ.π. κατηργήθησαν, καὶ ἐπομένως πάσα ἐνέργεια καὶ πράξεις ἀφορῶσα Ἀγιορειτικὰ ζητήματα ἔδει ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκεκίνης νὰ ρυθμίζωνται συμφώνως ταῖς διατάξει αὐτοῦ.-

Ἡ διαφορά ὅθεν μεταξὺ τοῦ Κελλιῶτου Δωροθέου Γαβανά καὶ Μονῆς Λαύρας ἀναφανείσα μετὰ τὸν Δ/βριον τοῦ 1926, ἔδει νὰ εἰσαχθῇ ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος μόνης ἀρμοδίας νὰ δικάσῃ ταύτην κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Κ. Χάρτου,-

Δὲν εἶχεν δὲ φρονῶ δικαιώμα ἡ Μονὴ νὰ ἐκδόσῃ ἀπόφασιν ἐπὶ διαφορᾶς δι' ἣν ἀμέσως ἐνδιαφέρετο καὶ ἐπομένως ἡ ὑπ' ἀριθ. 12 ἀπόφασις ἦτο παράνομος. Ἄλλως τε ἐφ' ὅσον ἐξεδόθη ἐν κρήρῃ ἰσχύει τοῦ κατ. Χάρτου ἔδει νὰ στηρίζεται ἐπ' αὐτοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει διότι ὁ Κ. Χάρτης οὐδαμοῦ ὁμιλεῖ περὶ διοικητικῶν πράξεων (ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 12 ἀπόφασις ἐχαρακτηρίσθη) καταλήψεως Κελλίου, οὐδὲ προβλέπει ὁ Κ. Χάρτης περίπτωσιν διαγραφῆς ἐκ τοῦ ὁμολόγου προσώπου ἐγγεγραμμένου (πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 132, ἀπ' ἐναντίας δὲ ἀναγνωρίζει δικαιώματα ἀναφαίρε-

στα τῶν Κελλιωτῶν ἐπί τῆς ἀξίας τοῦ Κελλίου καί εἰς περιπτώσιν ἀκόμα σοβαρᾶς παρεκτροπῆς) ὁπότε ἐπιβάλλεται αὐτοῖς ἡ πώλησις τοῦ Κελλίου κατὰ τὸ ἄρθρον 139 καί οὐχί κατάσχεσις, ὡς καί αὕτη αὕτη ἡ Μονή ἀναγνωρίζει διὰ τῆς ἀποφάσεώς της ἐφ' ὅσον προσφέρεται μεταξύ ἄλλων καί νά ἀποζημιώσῃ τοὺς ἐξωσθέντας Γαβανάδες. -

Ἡ Μονή Λαύρας ἐστηρίχθη ὡς φαίνεται εἰς τὸ ἄρθρον 131 τοῦ Κ. Χάρτου καθὸ μόνον οἱ ἐν τὸ ὁμολόγῳ ἐγγεγραμμένοι ἀναγνωρίζονται ὡς κληρονόμοι τοῦ Γέροντος, αὐτῶν, χωρὶς ὅμως νά λάβῃ ἐξ' ἴσιου ὑπ' ὄψει ὅτι, ὁ ἅπαξ ἐγγραφείς ἐν τῷ ὁμολόγῳ τῇ ἐγκρίσει τῆς Κυριάρχου Μονῆς, δέν ἠδύνατο νά διαγραφῇ οὔτε πρό τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κ. Χάρτου κατὰ τὰ προεκτεθέντα, οὔτε καί μετ' αὐτῆν. -

Ἀλλά καί ὁ κ. Διοικητής τοῦ Ἁγίου Ὑψους δέν ἠδύνατο φρονῶ νά διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως διότι ὁ Διοικητής ὑποχρεοῦται ὑποχρεοῦται μὲν νά διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν Μοναστηριακῶν Ἀρχῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς ἀρ. 3 ἀλλά συγχρόνως ἐποκτεῦει ἐπί τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κ. Χάρτου κατὰ τὸ ἀρ. 3 καί ἐπομένως δικαιούται καί ὀφείλει νά ἐξετάζῃ τὴν νομιμότητα τῶν ἀποφάσεων ὧν τὴν ἐκτέλεσιν διατάσσει. -

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 12 ἀπόφασις ἐκλαμβανομένη ὡς δικαστικὴ τοιαύτη δέν ἦτο ἐκτελεστικὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 78 ἐφ' ὅσον δέν ἐξεδόθη παρά τοῦ Ἀρμοδίου Δικαστηρίου, κατὰ δέ τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς δέν ἐτηρήθησαν οὐδ' αἱ στοιχειώδεις διατυπώσεις ὡς προβλέπει τόσον ὁ Κ. Χάρτης ὅσον καί τὸ κυρωτικόν αὐτοῦ Ν. Δ. - Ἐφ' ὅσον δέ δέν ἦτο δικαστικὴ ἀπόφασις νομίμως ἐκδεδομένη καί τελεσιδίκως δέν ἔπρεπε κατὰ τὴν γνώμην νά ἐκτελεσθῇ ἀβασανίστως προκειμένου δυνάμει αὐτῆς νά γίνῃ ἐξωσις τόσων ἀνθρώπων καί κατάσχεσις τῆς περιουσίας των. -

Δέν δύναμαι νά γνωρίζω ἐπακριβῶς τούς λόγους οἵτι-
νες ὤθησαν τόν κ. Διοικητήν εἰς τήν ἐκτέλεσιν τῆς ρηθεί-
σης ἀποφάσεως, φρονῶ μᾶλλον ὅτι παρεσυρθη εἰς τούς φόβους
τῆς Μονῆς περί τοῦ κινδυνου ἐκρουμανισμοῦ τοῦ Κελλιου,
καί ἔλαβεν ὑπ' ὄψει κυρίως λόγους σκοπιμότητος. - Ἐν πά-
σει ὅμως περιπτώσει οἱ Μοναχοί Γαβανάδες ἠδικήθησαν, κατα-
φόρως στερηθέντες παντός δικαίωματος καί αὐτῆς ἔτι τῆς
μνητῆς των περιουσίας καί ἀγνοῶ ἔάν οἱ λόγοι σκοπιμότη-
τος ἦσαν ἱκανοί νά δικαιολογήσωσιν μίαν τοιαύτην ἀδικί-
αν. -

Οἱ Μοναχοί Γαβανάδες ἀνεξαρτήτως τῆς καταγωγῆς των
τυγχάνουσιν Ἕλληνες ὑπήκοοι κατά τό Σύνταγμα καί δέον
ν' ἀπολάωσιν τῶν ἐκ τοῦ Νόμου ἀπορρεόντων δικαιωμάτων
των, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς μέχρι σήμερον
διαγωγῆς των εἶναι λίαν ἀμφίβολον ἕως ἐμφοροῦνται ὑπό
ρουμανικῶν αἰσθημάτων, ἐπειδή ἐνῶ ἠδύναντο στερηθέντες
τῆς περιουσίας των, γυμνητεύοντες καί κεινῶμενοι νά κα-
ταφύγωσιν εἰς τό Ρουμανικόν Προξενεῖον καί νά προκαλέσωσι
ἐπέμβασιν αὐτοῦ ὡς συνηθως πράτουσιν οἱ Βούλγαροι Σέρβοι
καί λοιποί Ρουμάνοι, οὗτοι λέγω ὑφίστανται τά πάνδεινα
καί προσπαθοῦσιν διὰ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν νά ἐπιτύχω-
σιν τήν ἐκανόρθωσιν τῆς προγενομένης αὐτοῖς ἀδικίας, δι'
ὃν λόγον κατέστησαν ἄξιοι πάσης νομίμου ὑποστηρίξεως. -

Ἀσχέτως ὅμως πρός τά πρόσωπα τῶν Γαβανάδων τό ἐν
προκειμένῳ ζήτημα τυγχάνει γενικώτερου ἐνδιαφέροντος,
ὡς ἀφορῶν ἅπαντα τόν Κελλιωτικόν πληθυσμόν τοῦ ἁγίου
Ὁρους, ὅστις δικαίως διατελεῖ ἐν ἐξεγέρσει, διότι ἡ πρῶ-
ξις τῆς Μονῆς Λαύρας ἀποτελεῖ ἐν κακόν καί ἐπικίνδυνον
προηγούμενον τοῦ ὁποίου τὰς μελλοντικὰς συνεκείας πολύ
φοβοῦνται ἅπαντες οἱ Κελλιῶται. -

Ἐνεκα τούτων φρονῶ ὅτι, εἶνε ἀνάγκη νά ἐπέμβῃ ἡ

Δικαιοσύνη, καί ν' ἀποκαταστήσῃ τὰ πράγματα εἰς τήν θέσιν των ἀπονέμουσα τό δίκαιον ὃ ἀνήκει ἵνα περιορισθῶσιν ἀφ' ἑνός αἱ ἀρπακτικάί διαθέσεις τῶν Μονῶν καί νά περιφρουρηθῶσιν τὰ ἐλάχιστα νόμιμα οἰκαιώματα τῶν Κελλιωτῶν μιᾶς τάξεως εἰλώτων Μοναχῶν διαρκῶς κατακιεζομένης, καί ἀποτελούσης τήν γαλακτοφόρον ἀγελάδα τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὑρους. -

Ἐν τέλει ἀναφέρω ὅτι, ἡ Ἱ Κοινότης ἀρμοδίας νά ἐπέμβῃ καί νά κανονίσῃ τό ζήτημα τοῦτο οὐδέποτε ἐκελήφθη αὐτοῦ σοβαρῶς, καί οὐδέποτε ἐξέδωκεν ὀριστικὴν καί νόμιμον ἀπόφασιν καίτοι πολλάκις προυκλήθη ἡ ἐπέμβασίς της τηροῦσα χλιαράν καί ἀχαρακτήριστον στάσιν, ἀποδοτέαν εἰς τήν διακρίνουσαν αὐτήν ἀβουλίαν εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ παρ' αὐτῇ ἐκάστοτε ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Λαύρας, ἀλλά κυρίως εἰς τό γεγονός ὅτι, οἱ ἀποτελοῦντες αὐτήν ἀντιπρόσωποι Ἱ. Μονῶν ὧν τὰ συμφέροντα σχετίζονται μέ τὰ τῆς Μονῆς Λαύρας, ἀποφεύγωσιν ὡς εἶναι φυσικόν νά ἐκδόσωσι ἀπόφασιν ἐναντίον τῆς Μονῆς Λαύρας καί ὑπέρ τῶν Γαβανάδων καίτοι ἀναγνωρίζουσιν τό δίκαιον τῶν τελευταίων, ἐπειδή μία τοιαύτη ἀπόφασις, δέν δύναται καρᾶ νά ἐπιδράσῃ ἐκζημίως ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὰ συμφέροντα τῶν Μονῶν ἅς ἐκπροσωποῦσιν. -

Ἐπί τούτοις ἀναφέρω ὅτι, καθῶς πληροφοροῦμαι ἤρχισαν ἐσχάτως κινήσεις συνδιαλλαγῆς τῆς Ἱ. Μονῆς Λαύρας μετά τῶν Μοναχῶν Γαβανάδων, ἧτις καί ἐλπίζεται θά καταλήξῃ εἰς συμβιβασμόν αὐτῶν, ἐπιφυλάσσομαι δέ νά ἀναφέρω συντόμως τό ἀποτέλεσμα. -

Ο

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ τοῦ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Προς τὴν αὐτοῦ ἑξουχόμελα τὸν ἐπι-
τὴν ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Α. Μιχα-
ηλίδου κ. κ.

ἐν Ἀθήναις

Ἀναφορά τοῦ ἐν τῷ ἐφοίσει
μὴν τῆς Μονῆς Μυχίου Λαύ-
ρας τοῦ ἁγίου Εὐνοχίου Κουρί-
χα περὶ ἐναυομῆνης προ-
σαγάνδας Ῥουμανικῆς ἐν
τοῖς ὅροις τῆς Μονῆς.

ἐν Μονῇ Λαύρας τῆς 15/28 Δεσφ.
1929

Σεβαστὴ κ. ὑπουργέ,

Τοῦ ἁγίου ὄρους περιεχόμενος ἐπὶ τῆ
ἑλληνικῆ κυριαρχίᾳ πάντα ἡμέτερα
μὴν, ὅτι ~~καὶ ἐπισημὰ ὡσαύτως~~ ἐπισημὰ
προσαγάνδα ἡ αὐτὴ ἐπὶ τῷ ἁγί-
ων ἑναυομῆνης ~~καὶ ὑποκατάστατον~~
~~καὶ ἐναυομῆνης~~ χαρακτήρος ἐπὶ ἀερο-
πολίᾳ τῆς Μονῆς τῆς ἑλληνικῆς. Αὐτοῦ
ὄριον ~~ὅτι ἀνεπαίσθητος~~ οἱ ἁγῶνες ἀπὸ
ἀνεπαίσθητος ἀνεπαίσθητος ἡ αὐτὴ
καὶ τῶ ὑποκατάστατον τοῦ ἀερίου συμ-
φέρονται ἐπὶ Ῥουμανικῆς προσαγάνδας
καὶ ἑναυομῆνης ἡ αὐτὴ τὸν ἐναυο-
μῆνης αὐτὴ ἀπὸ 300 ἐπὶ 800 πρὸς
ἑπὶ μετὰ τὸν ὄριον. Τὸ ὡσαύτως
τὸν ἐναυομῆνης αὐτὴ τὰ ὄρια τῆς
Λαύρας ~~καὶ τῆς Μονῆς τῆς ἁγίου ἑναυομῆνης~~
~~καὶ τῆς Μονῆς τῆς ἁγίου ἑναυομῆνης~~
καὶ τῆς Μονῆς τῆς ἁγίου ἑναυομῆνης.

Ἰδίαν περὶ τοῦ ἀερίου ~~καὶ τῆς~~
καὶ ἀνεπαίσθητος ὡσαύτως ὡσαύτως
ἑπὶ τῆς Μονῆς τῆς ἁγίου ἑναυομῆνης

αρχ. ρυμφοῦ

ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίου Γαβριήλ, ἢ ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίου
καὶ τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ ἐξοχόμενα καὶ ἡδὴ ἀπολύει τὸν ποταμὸν ἐν
ἐν τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ ἐξοχόμενα καὶ ἡδὴ ἀπολύει τὸν ποταμὸν ἐν
ἐν τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ ἐξοχόμενα καὶ ἡδὴ ἀπολύει τὸν ποταμὸν ἐν

Ὁ Δωρόθεος Γαβριήλ, γεννηθεὶς ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ 1913 μὴ-
χε τοῦ νῦν ἀποκαταστάσει ἀποκαταστάσει τὸν ἱερόν τοῦτον διὰ τῆς ἀποκα-
ταστάσεως ἀποκαταστάσει μὴδ' ἔτι δεξιὰ τὸ κατακαταστάσει αὐτὸν ποτα-
μοῦ ἀποκαταστάσει ἔργον, ὥστε καὶ τὸν ποταμὸν νὰ μεταβαίῃ ἐκ τῆς ἀποκα-
ταστάσει ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ

ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ

ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ

ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ
ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ, μέρος χιαν ἐξοχόμενα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ ἁγίῳ

Ἐν Ἰ. π. Μετσε. Λαύρα τῆ 22 Μαρίου 1932

αριθμ 162

Σε ἡμετέρας Παινοσιολογίας ἀδελφικῶς ἐν κυρίῳ
κατασπαζόμεθα.

Ὁ βλάχος σου ἐλώϊσα δίδει τὰς 200 χιλιάδ. δραχμαὶ διά τιν ἀγορὰν
τοῦ ἐν Προβάτα

οὐδῶσα ἀνεμένομεν τοιαύτην ἀδόξαον πρὸς βασιτῆς ἐπι-
ξείας ἤτις ἐπὶ ὡς λέγει πρὸν ἴδω καὶ ἐγγράφη οὐνοδείαν εἰς
τοῖμαυ μὲν εἰσὶν ἔρχεται εἰσα καὶ ἐγκαταστήσῃ τὸν
ξείον ἀποθαλασσίαν ἐν εὐμείω τῆς Προβάτας! καὶ τῶ
ἡ ἐν ἄ χρόνῳ δικαιοσύμω ἐν τῇ ἰ. κοινότητι, ὅτι θαλα-
χωροῦμεν ἐξάγει ἐν Προβάτα εἰς βλάχου. δι' ἔροντες
ἡμῶν οἱ ἀειμνητοὶ εἶχον καὶ ἀδοξίᾳ ἰσως μεγαλυ-
σας ἀνάγκας. ὅταν εἰς τῶ σιμοῦ ἐπὶ αὐτῶν ἡ πο-
νή καὶ ἰδύνατο διά μικρῶν θαλασσιῶν πλοίων
εἰς βλάχου καὶ βλάχου, καὶ ἀναχίρωι χροσὶ
τὰ τείχη τῆς μονῆς. καὶ μένουσι μετὰ σπῆρα
κρημενῶν ἐξ μαρῶριον τοῦ ἀμφοτέρου ἐδῆ-
σμοῦ. τὸ παρῶν ἡμῶν τοῦ ἐν ἐχθρῶν ἰσως ἀπο-
θουγῶν εἶναι ἀδόξιστος γὰρ ἡτῆ, ὅτι εἰ ἴδω ἡ πο-
οἱ μαρῶριται ἐκεῖνοι ἀδοξιστοῦνται. εἶναι ἔκαν-
λον εἶσιν ὡς μερονὸς τοῦ ταβάρ, ὅτι ἀπορῶσαν ἡν-
θιστῆ μετὰ τῆν ἀπονηγυρικῆν καὶ ἀδύτην εἰση-
χαρὸς ἡ μονὴ εἰς τὸ φέλλιον. Πάντες ἐνομοίσαμεν, ὅτι δι-

ὅτι φροσασαθῆσωμεν λοιπὸν ἐξ αὐτῆς τῆς εὐσεβείας ἡλικίας μας
καὶ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τῆς ἐλαττώμα, ἀπὸ τῆς κακῆς ἐξίτη,
ἀπὸ τῆς ἀξιομακάριτον διαδου τῆς οἰσίου τοῦ ἀνὰ
καὶ ἀποδοξῆς ἐξ τῆς ψυχῆς μας. ὅτι ἀρχαῖοι ἄσογοί τῆς Ἑλλάδος
ἐσυμβούλευον ὡς «μηδὲν ἄγαν» καὶ τὸ ἄνθρωπον ἀφίονον,
ὅχι μόνον εἰς τὴν ἐσθμῆν, ἀλλοὶ καὶ κακὰ αἰσίου τῆς ἰσθμῆς
τῆς μας. ^{ἐπίσης} τὰ ἀσφαμνησῶν ἐλαττώματα ἀσφαμνησῶν αὐτῶν
των, ἀσφαμνησῶν καὶ τῶν ἐλῶν καὶ τῶν ἀσφαμνησῶν
καὶ ἐλέθρια εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὴν ψυχὴν. ἀσφαμνησῶν
εἰς τὰ μικρὰ καὶ τὰ ἰσχυρὰ ἐνάκρια. ἀσφαμνησῶν
αἰσίου καὶ μεγαλῶν καὶ μετὰ τὸν εἰς τὸν εἰς
δραστηρίους, ἀσφαμνησῶν καὶ εἰς τὸν εἰς τὸν

† ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΙΡΗΗΗ

• Οὐ γὰρ μικρὰ θύλας, ἀλλὰ καὶ σφύρα μεγάς, οὕτως
ὁ τῆς εὐαγγελίας δακτύλιος.
(Ἰωάν. Κλωσσοί, Ἐπιστ. ζ' πρὸς Ὀλυμπίου)

• τῆς μὲν κατὰ τὴν ἀστυκίαν πολλῆ καὶ πολυέστερος,
τῆς δὲ ἀρετῆς λεπρότερον σφόνδιον.
(Ἰακώβου ὁ Περουσιώτης)

ΔΟΔΟΠΛΑΚΙΑ

ΙΣ
ΚΑΙ ΓΗΡ

ΧΡ.
ΙΩΑΝΝ

• Εὐαγγελίαν
ἀφῆκεν ἵνα
ἀφῆκεν τὴν
ἀφῆκεν βίβλιν
ἀφῆκεν ο.

(Ἰω. 10' 17)

• Μοναχὸς
οὗτος εὐαγγε-
λιστὴς ὅτι
ἀφῆκεν ἵνα
ἀφῆκεν εὐαγγ-
ελιστὴς ο.
(Ματθ. 6' 9)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
† ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΑΓΙΟΧΕΙΤΟΥ
ΝΙΟΥΣΣΟΥ & ΕΥΧΕΙΣΤΟΥ ΙΕΡΩ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

1956

ΑΘΗΝΑΙΣ

† ΔΡΟΘ 79

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΡΟΣ

ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κ. Κ. ΔΩΡΟΘΕΟΝ

ΑΘΗΝΑΣ

Μακαριώτατε,

Συνημμένως υποβάλλω τῇ Ἑμετέρᾳ Μακαριότητι, ἀντίγραφον διαμαρτυρίας μου πρὸς τὸν Ἑπουργὸν Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διὰ τὴν ἀρπαγὴν τοῦ Μονητηρίου μου καὶ τὴν παραχώρησιν τούτου κατὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν μοναχὸν Χαράλιμπτον Φωτεινόν, μὴ σεβασθείσης μήτε τὸ γῆρας μου, οὔτε τὴν ἀσθένειάν μου, οὔτε τὴν ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν μου δράσιν.

Ἐν συνεχείᾳ Σῆς γνωρίζω διὰ τοῦ παρόντος ὑπομνηματὶς μου, ὅτι οὗτος, τὴν 31 Μαρτίου 1956 τῆς συνδρομῆς ἐγκληθέντων διέρρηξε τὸ δωμάτιόν μου, διὰ νὰ μὲ ἀποστεύσῃ, διὰ τρίτην φορὴν, καὶ ἰνυκατέστησε

ΕΡΓΑ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

1. Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. (Ἀθῆναι 1920)
2. Μοναχικοῦ βίου ἐγκώμιον. (Ἀθῆναι 1928)
3. Περὶ Μετανοίας. (Ἀθῆναι 1932)
4. Πρόλογος Κατηχ. Δαλτίου. (Ἀθῆναι 1935)
5. Εἰρήνης ἐγκώμιον παραινετικόν. (Ἀθῆναι 1935)
6. Περὶ ἐξομολογήσεως. (Ἀθῆναι 1937)
7. Περὶ τῆς θείας Μεταλήψεως. (Ἀθῆναι 1938)
8. Τὸ θαῦμα τῆς ἐξομολογήσεως. (Ἀθῆναι 1943)
9. Ἀσκητικά τοῦ Ἁγίου Ὁρους «Ἄθω». (Ἀθῆναι 1949)
10. Αἱ Διακόνισσαι τῆς Ἐκκλησίας. --- (Ἀθῆναι 1950)
11. Ὁ θεσμός τῆς ἐξομολογήσεως. (Ἀθῆναι 1951)
12. Περὶ παιδῶν ἀνατροφῆς. (Ἀθῆναι 1952)
13. Τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας (Ἀθῆναι 1953)
14. Ὕμνος τῆς Παρθενίας. (Ἀθῆναι 1954)
15. Λειτουργικόν ὑπόμνημα. (Ἀθῆναι 1954)
16. Τὰ σκλαβωμένα μοναστήρια τῶν Ἀθηνῶν. • 1954)
17. Ὁ Ἄθως κλυθωνίζεται. (Ἀθῆναι 1954)
18. Ἐλευθερία. 19. Ἐλπίς. (Ἀθῆναι 1954)
20. Φιλαλληλία (Ἀθῆναι 1954)
21. Λόγος ἐπιμνημόσυτος (Ἀθῆναι 1955)
22. Ὑπομονή (Ἀθῆναι 1955)
23. Χαιρετισμοὶ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς
Ἑπερχίας Θεοτόκου. (Ἀθῆναι 1955)
24. Κανόνες Δικαιοσύνης (Ἀθῆναι 1955)
25. Ἀλήθεια (Ἀθῆναι 1955)
26. Ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάν. τοῦ Χρυσοῦ. (Ἀθῆναι 1956)
27. Ἀχαριστία 28. Ἐκκλησία (Ἀθῆναι 1956)
29. Δολοπλοκία (Ἀθῆναι 1956)

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

προς

ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κ. Κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

Μακαριώτατε,

Είμαι κάτοχος τοῦ συντημένως ὑπεβαλλομένου ὑπ' ἀρ. 225 ἀπὸ 14ης φθίνοντος ἐγγράφου, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τὸ ἐγγραφοῦν τοῦτο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μαρτυρεῖ σαφῶς τὴν ἀπροκάλυπτον ἀρπαγὴν τοῦ Μονηδρίου μου καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ, εἰς τὸν ραδιοῦργον καὶ λωπολύτην μονιχὸν Χαρλάμπην Φωτεινόν, ὁστις με σκοπὸν εἶχε ἀρπίστη τὸ ἡσυχαστήριόν μου, ἀφοῦ πρῶτον σιτανικῶς μετῆλθε πᾶν μέσον διζβόλης μου πρὸς τοὺς προσκυνητὰς καὶ τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς, τρίς ἀπεπειρήθη εἰς με δολοφονήσῃ διὰ τρίτου προσώπου (Ἰθην, 7ην καὶ 8ην Ν/βρίου π.ε.) ὡς δύναμαι διὰ μαρτύρων εἰ ἀποδείξω, καὶ δις με ἐλήστευσε: κιντὰ Σ/βριον π.ε. ἀφαιρέσας 300 περίπου δραχμὰς καὶ τὴν 31ην Ἰανουαρίου ἀφαιρέσας δραχ. 670. .

Ἐλπίζων εἰς τὴν παρέμβασιν τῆς θείας δικαιοσύνης καὶ σεβόμενος τὸ μοναχικὸν σχῆμα, δὲν ἠθέλησα εἰ

καταγγέλλω εὐς κακοήθειας σου, δημιουργῶν σκάνδα-
λον εἰς τὴν κοινότητα

Ἦδη, ἕως εἶς ἐχαρίστας φερμένως εὐτος, ἡμέ-
λησε νὰ θέσῃ, εἰς ἐφαρμογὴν τῶ σπαιτικῶν σχέσεων σου
τῆς ἀρετῆς τοῦ Μοναχίου, μου, τολμῶ νὰ φέρω εἰς
γνώσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Μοναχικότητος τὸ καταγγέλωσός
σου, μὲ τὴν παρέρησιν ἑσῶς διανόητῃ, τῆς ἐκ τοῦ
ἡγουμένου μου ἐπομάρτυσιν τοῦ ἐχαρίστας τούτου
μουσχοῦ καὶ τῆς ἐπιστροφῆς σου εἰς τὴν Μοσχὴν τῆς
μοναχίας σου.

Ἄλλωστε, εὐτὸς τούτος εἶς γαυτὸς εἶς ὁ Φωτεινὸς
ἐγκαταλείψας τὴν ἐν Χίω μετόπισιν σου καὶ λαθὼν ἐν
ταύτῃ ἀφῆκεν πρὸς Θεσσαλονίκην, ἔχι μόνον πρὸς Θεσσαλονί-
κην δὲν ἀπέβλεψεν, ἀλλὰ τούνοστιον ἐγκαταλείψας εἰς
τὴν ἡγεμονίαν μου καὶ μουραθεὶς μετ' ἐμοῦ τὴν ἐξ
ῤῥου ἐργου τῆς ἀσκήσεως εἶς εἶνος ἀρετῶν ἰσῶς καὶ τὸ
ἡμερήσιον εἶδος καπιτωματικῆς τοῦ Φωτεινοῦ καταβάλ-
λαι τὸ ἀποσχισθὲν κατὰ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου εἰς ταύτην
σὺγκοινωνίαν ἀσχεθίαν τῆς ἐκ παντὸς καπιτωματικῆς
ἐργου ἀρετῆς τοῦ ἡγεμονίου μου, εἰς αἰ ἀρετῶν
νὰ χαρακτηριστῶν τὸ ἡθος τοῦ ἀσχεθίου ὑπὸ τὴν ἐπι-
σημείωσιν Ἀρχιεπισκοπῆς μὲς διανόησιν τὸ ὑπὸ τῆς ἡμε-
ρας

Ἐπὶ τούτους καὶ ἐν ἀναμνήσει σου τῆς Ἐπι-
τροπῆς,

Διευτελεῖς μετὰ σεβασμοῦ

Ἁγ. Ἰωάννου Γρηγόριος

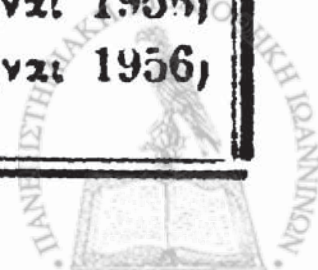
Ἐπιστολὴ τῆς Ἁγ. Ἐπιτροπῆς Κωνσταντινουπόλεως

Ἀθήναι τῆς 27.2.56

ΕΡΓΑ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

1. Περί ἀρετῆς καὶ κακίας.	(Ἀθῆναι 1920)
2. Μοναχικοῦ βίου ἐγκώμιον.	(Ἀθῆναι 1928)
3. Περί Μετανοίας.	(Ἀθῆναι 1932)
4. Πρόλογος Κατηχ. Δελτίου.	(Ἀθῆναι 1935)
5. Εἰρήνης ἐγκώμιον, παραινετικόν.	(Ἀθῆναι 1935)
6. Περί ἐξομολογήσεως.	(Ἀθῆναι 1937)
7. Περί τῆς θείας Μεταλήψεως.	(Ἀθῆναι 1938)
8. Τὸ θαῦμα τῆς ἐξομολογήσεως.	(Ἀθῆναι 1948)
9. Ἀσκητικά τοῦ Ἁγίου Ὑρουν· Ἀθω·	(Ἀθῆναι 1949)
10. Αἱ Διακόνισσαι τῆς Ἐκκλησίας.	(Ἀθῆναι 1950)
11. Ὁ θεσμός τῆς ἐξομολογήσεως.	(Ἀθῆναι 1951)
12. Περί παλίων ἀνατροπῆς.	(Ἀθῆναι 1952)
13. Τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας	(Ἀθῆναι 1953)
14. Ὕμνος τῆς Παρθενίας.	(Ἀθῆναι 1954)
15. Λειτουργικὸν ὑπόμνημα	(Ἀθῆναι 1954)
16. Τὰ σκλαβωμένα μοναστήρια τῶν Ἀθηνῶν.	1954,
17. Ὁ Ἀθως κλυδωνίζεται.	(Ἀθῆναι 1954)
18. Ἐλευθερία.	(Ἀθῆναι 1954)
19. Ἐλπίς.	(Ἀθῆναι 1954)
20. Φιλαλληλία	(Ἀθῆναι 1954)
21. Λόγος ἐπιμνημόσυνος	(Ἀθῆναι 1955)
22. Ἰπομονή	(Ἀθῆναι 1955)
23. Χαιρετισμοὶ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ἰπεραγίας Θεοτόκου.	(Ἀθῆναι 1955)
24. Κανόνες Δικαιοσύνης	(Ἀθῆναι 1955)
25. Ἀλήθεια	(Ἀθῆναι 1955)
26. Ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάν. τοῦ Χρυσόστ.	(Ἀθῆναι 1955)
27. Ἀχαριστία.	(Ἀθῆναι 1956)

† ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΙΡΗΗΗ

• Ὁ πόθος πάντων ἀγαθῶν ἐστίν. ὁ πόθος αὐτῶν μὴ φθονοῦμεν.

(1. Κορινθ. Πρώτ. β. 13.)

• Τὰς εἰρήνην, παρακαλοῦμεν ὁ πόθος.

(Ρωμαίων. 12. 18.)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΙΕ

ΕΙΡΗΗΗ

• Εἰρήνην
ἀγαθῶν ἀπὸ
ἐπιθυμίας αὐτῶν
ἐπιθυμίας αὐτῶν
ἀπὸ αὐτῶν.

(1. Κορινθ. 13.)

ΧΡ

ΕΙΡΗΗΗ

• Μακάριος
ὁ ἀγαθῶν
ἐπιθυμίας αὐτῶν
ἐπιθυμίας αὐτῶν
ἀπὸ αὐτῶν.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΗΝΑΧΟΥ ΑΓΙΟΜΕΙΤΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΡΗΗΗ ΚΑΙ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ

1986

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΕΛΤΙΟ 78

Ἀθῆναι τῇ 6.3.56

ΠΡΟΣ
ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΥΡΙΟΝ ΛΕΒΑΝΤΗΝ

Ἐξοχώτατε,

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εὐπγγελιζόμενος τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ εὐρῶν ἔρημον καὶ ἠρειπωμένον τὸ Μονήδριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κκιστριανῆς, παρέλαβον τοῦτο ἐντολῇ ἐκκλησιαστικῇ καὶ ἀρῶ ἠγόρασα ἐξ ἰδίων παρὰ τῆς Διοικῆς Ὑπηρεσίης τὸ μόνον τότε παρ' αὐτῆς ἀνεγερθὲν κελλίον καὶ ἐπὶ κέντρον διασκευάσεως, μετέβαλον τὸ ἴδρυμα εἰς ἱερὸν προσκύνημα, τόπον λατρείας καὶ προσευχῆς καὶ ἰατρεῖον ψυχῶν, ἰδίᾳ τῆς νεότητος εἰς τὰς ὁποίας ψυχάς, μετελαμβάνουσα κατὰ τὴ δυνατόν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῶσον προφορικῶς ὅσον καὶ διὰ τοῦ ἐκδιδόμενου παρ' ἐμοῦ περιοδικοῦ «Εἰρήνη», σὺν τῷ χρόνῳ ἐνήγειρα καὶ ἕτερα κελλία καὶ αἴθουσιν διδασκαλίας καὶ ἐκ βίθρων τὸν περίβολον τοῦ Μονηδρίου, ἐν μέσῳ κρίσεων καὶ περιπετειῶν, ἐνόμιζον δὲ ὅτι θὰ εὕρισκον ἄτυλον ἰατρικὴν ἐν αὐτῷ ἵνα ἐρησυχάσω κατὰ τὰ γηρατεῖα μου συνεχίζων τὸ πνευματικόν μου ἔργον κατὰ δύναμιν.

Δυστυχῶς ὁμῶς τὸ τέως ἠρειπωμένον μονήδριον ἤδη ἀνεγερθὲν, παρουσιάζει στόχον ἐπιρηνῆ εἰς τὰς ἀρπακτικὰς βουλευμίας διαφόρων ἐπισήμων καὶ ἀνεπισήμων μονιχῶν καὶ ἱερωμένων.

Καὶ οἱ μὴ ἀξιωθέντες οὔτε ἐν τῇ βρεΐᾳ πρὸ διατί-
ας ἀσθενεῖα μου νὰ μοι συμπαρασταθῶσι ἔστω καὶ ἡ-
θικῶς (ἐὶν δὲν ἦτο τὸ οὐνιτικόν Νοσοκομεῖον τῆς «Παμ-

ΕΡΓΑ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

1. Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. (Ἀθῆναι 1920)
2. Μοναχικοῦ βίου ἐγκώμιον. (Ἀθῆναι 1928)
3. Περὶ Μετανοίας. (Ἀθῆναι 1932)
4. Πρόλογος Κατηχ. Δελτίου. (Ἀθῆναι 1935)
5. Εἰρήνης ἐγκώμιον παραινετικόν. (Ἀθῆναι 1935)
6. Περὶ ἐξομολογήσεως. (Ἀθῆναι 1937)
7. Περὶ τῆς θείας Μεταλήψεως. (Ἀθῆναι 1938)
8. Τὸ θαῦμα τῆς ἐξομολογήσεως. (Ἀθῆναι 1948)
9. Ἀσκητικὰ τοῦ Ἁγίου Ὁρους «Ἄθω» (Ἀθῆναι 1949)
10. Αἱ Διακόνισσαι τῆς Ἐκκλησίας. (Ἀθῆναι 1950)
11. Ὁ θεσμός τῆς ἐξομολογήσεως. (Ἀθῆναι 1951)
12. Περὶ παιδῶν ἀνατροφῆς. (Ἀθῆναι 1952)
13. Τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας (Ἀθῆναι 1953)
14. Ὕμνος τῆς Παρθενίας. (Ἀθῆναι 1954)
15. Λειτουργικόν ὑπόμνημα. (Ἀθῆναι 1954)
16. Τὰ σκληρωμένα μοναστήρια τῶν Ἀθηνῶν. > 1954)
17. Ὁ Ἄθως κλυθωνίζεται. (Ἀθῆναι 1954)
18. Ἐλευθερία. (Ἀθῆναι 1954)
19. Ἐλπίς. (Ἀθῆναι 1954)
20. Φιλανθρωπία. (Ἀθῆναι 1954)
21. Λόγος ἐπιμνημόσυτος. (Ἀθῆναι 1955)
22. Ἰσομνη. (Ἀθῆναι 1955)
23. Χαιρετισμοὶ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς
Ἰπερχίας Θεοτόκου. (Ἀθῆναι 1955)
24. Κανόνες Δικαιοσύνης. (Ἀθῆναι 1955)
25. Ἀλήθεια. (Ἀθῆναι 1955)
26. Ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάν. τοῦ Χρυσοστ. (Ἀθῆναι 1955)
27. Ἀχρηστία. (Ἀθῆναι 1956)
28. Ἐκκλησία. (Ἀθῆναι 1956)

Γ. Εὐχογίου Κουρῆα Λαυριώλου.

Οἱ ἐθνικοὶ κίνδυνοι ἐν τῇ περιφερείᾳ
τῆς Μονῆς Μαρίας Λαύρας τοῦ ἁγίου.
Οἱ ἀσχυροὶ.

Οἱ ξένοι ἐν Ἄδῳ - Προσαχάνδα καὶ κατακτήσεις - Ἡ Μονὴ Λαύρα
περὶ τοιοῦτον ἔθνος Ῥωμαίων - Τὸ ὠχυρῆτον ζήτημα τοῦ
Δωροδίου Γαβανά - εἰκὴν τῶν δικαστηρίων - οἱ αἰσθησθηταὶ λαυριῶται
Τὸ ἅγιον ἕως τὸ ὠροῦργιον τοῦτο τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ ὑ-
πῆρξεν αὐτῷ τῆς ἐλευθείας μαχίσα ἑκατονταετηρίδος στάδιον ἀγρίων φυ-
λακικῶν ἀγῶνων. Ἡ Ῥωσικὴ πανοραβικὴ ἔλαιρία μετὰ τὰ ἑρσοῦμα-
μα ἐγκαίρως ἔστρεψε τὰ βλεψήματα εἰς τὸν Ἄδωνα, ὅσους κατέχων σπου-
δαίαν θέσιν ἐν τῷ αἰγαίῳ ἀφῶριστο ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς ἀρχιμαχίας καὶ
καταστῆναι τὸν Γεβραχτάρ. Ἡ ἐπιλοχία τῆς καριακῆς τῆς Μονῆς
τοῦ ἁγίου Παναγερήμονος, διεδεῖρξεν τὸν ζήλον καὶ ἠνοίξε τὴν ἀσχη-
στον ὄρεξιν τῶν Ῥώσων ὠροσαχανδιστῶν, οἵτινες ὑπὸ τὸ ἔνδομα τοῦ
βασιτοῦ ἐποδίων σκωσὴ ἀνιστρατωμένων τῶ ὠροσμοῦ τοῦ
μοναχοῦ καὶ τῆς χριστιανικῆς ἐν γένει δουρίας. Ὁ Χριστὸς ἐπέλασε τὰ
ἔθνη διαρρήξας τὸ μεσόλοικον εἰς μίαν ἰδεώδη κοινότητα, ἐν ἧ ὄντι ἔν
Ἰουδαίος, οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἐν δουλοῦ οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἐν ἄριστον καὶ θῆλον
(Γαλ. 3, 28), καὶ ὁμοῦ οἱ ἀδελφοὶ Ῥῶσοι κληρονομήθησαν νὰ ἐκποδίσωσι πάντας
ἡμεῖς ἐν τῷ καὶ νὰ στήσωσι τὴν Ῥωσικὴν σημαίαν, ὡσὲν μὴ ἦσαν αὐ-
τοῖς ἡ αἰσθησθητῶν Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας. ἀλλὰ "κύριος διασκεδάζει βου-
λάς ἐθνῶν", καὶ οἱ ἀδελφοὶ εἶδον τὴν οὐρανὴν ἀπολοχίαν καὶ τὸ ναυάγιον ὄραν
τῶν σχεδίων αὐτῶν καὶ καθήμενοι ἦσαν, εἰς ὃ σκεπτοῦν ἐπὶ τῷ ἐρεπίαν τῆς
καρχηδονίας, ψαλλοῦσιν ἑρμιμαίας. Ἐπὶ τῶν σκεπτομένων τῆς Ῥωσι-
κῆς ἐν Ἄδῳ ὠροστικῆς ἀνέλαβον τὸν ἱρακὴν ἀγῶνα νὰ ἰδρύσωνται αἰ-
χαιοὶ βαλκανικαὶ ἐθνικότητες καὶ ἡ Ῥωμανικὴ. Καὶ ἀκριβεῶς εἰσὶ
τοῦ σημείου τοῦτου πῆριζόμενοι θὰ παραστήσωμεν τὸν ἐθνισμόν
τῶν λαυριῶν ἀποϊστομένων, οἵτινες κατὰ κακὴν βούλησιν διεῖσαν
οἱ τῶν μετὰ τῶν μαχαρητῶν τοῦ Ἄδωνον, καὶ ἐν ἧ ἂν ἐθνικοὶ κινδύνοι
εἶναι συμμύηστοι. Αὐτοκῶς ὁ κῶνος τοῦ ἕρους ἀπρὸς τὴν ἑλλάδα παν-
ταχόθεν ὑπὸ Ῥωμανικῶν ἐγκλιτιστῶν. Μεσοῦνος τοῦ παρῶν.

τος αιώτος ὁ μακ. Βενιαμίν ἀρχιμανδρίτης ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος Κούζα τῆς οὐδὲ
ἐναντι τῶν ἀναγλαμάτων παρεκχώρησε ἰλοωριωτικὸν κελδὶον "Γεωνα-
κόωσιχον" εἰς τοὺς Ρουμάνους Νήφωνα καὶ Μεκλαρίον, οἵτινες ἀφραῖς δα-
πάναις τῆς Ρουμανικῆς κυβερνήσεως ἀνήγειραν μεγαλοερεσιολάνην καὶ τε-
ρασίαν τετράωκρον εὐχοδομένην, ἐν ὠριαίαν ἀπὸ τῆς Μονῆς ἀνούσια-
σιν, καὶ ἦν ἠνομήασαν Σκήλην. ^{τοῦ ἁγίου Προδρόμου.} Ὑπαὐδα κατὰ τὸ σύστημα τῆς κοινοβι-
ακῆς Σκήλην ἐκαίτωνται περὶ τοὺς ἄρ. μοναχοί, οἵτινες τὴν ἐκ λῶ φα-
νακεκωλέσαν γεγομένην ἰληλῶν κατήνησαν ὁ κένδονος δὲ ὀλοκληρον
τὸ ἅγιον ὄρος. Ἴνα ὡς τῆς ἰδεασθῆ ὁμοίους ὄφειν τρέφε ἡ λαύρα
ἀναφέρομαι εἰς τὸ ἔξπς γεγονός. Κατὰ τὸ 1928 ἐπὶ τῆς ἀνεπαροσώπειας
μευ ἐν τῇ ἱ. Κοινότητι ἐκαλέσαμεν ἐπιτοχὴ τῆς ἔκκλησίας τοῦ Χριστοῦ
πάντας τοὺς ἱηλωτάς τοῦ ἁγίου ὄρους, ἵνα συμβουλεύσωμεν αὐτοῖς καὶ συ-
στήσωμεν καὶ ὄφοντα πρὸς ἰθαάνοδον εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἔκκλησίας,
ἀφ' ἧς ἀπὸ ἰοετίας ἀπεσοικινίσθησαν, τοὺς δ' ἀδιορθώτου καὶ ἀμετα-
νοήτους τὰ καταγγέλλομεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ὅσοι καὶ ἐπαράξομεν. Ἡ
ἐπιρροαία τῆς Ρουμ. σκήλης ἐμφανισθεῖσα ἐνώπιον τῆς Συνάξεως
κατίδθηκε χίβελον κατὰ τοῦ οἰκ. πατριάρχου, οἷος οὐδὲ ὄστε ἐν τῇ ἰστο-
ρίᾳ ἐγράφη: "ἀπὸ οὐδεμιᾶς ἀντερρήσεως, γράφουσι περὶ τοῦ πατριάρχου, εἶ-
ναι φρικλὸς σχισματικὸς σχισματικὸς, αἰρετικὸς, καινοτόμος ὑφ' ὅλας
τὰς εὐόφους... εἶναι ἀσπνής διώκτης τῆς ἔκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. εἶναι
εἰς ἐκ λῶ μεγαλητέρων ἐγκληματικῶν ὀλοκληρῶν τῆς ἀνθρωπότητος. διότι
ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀταμελῆλου σεφᾶς τῶν κακούργων τοῦ ἔργου τῶν διαφρα-
χθῶντων μετὰ τῶν κακούργων τοῦ ὀπαδῶν, ὀλοκληρον τὸ διοκλειστον... οἰκο-
δομημα τὸ καλούμενον ὀρδόδοξοι ἀνατ. ἔκκλησία τοῦ Χριστοῦ σφραγῆ
εἰς δεξιῶν ἀντεκλονήθη καὶ ἐκ τῆς κακούργου ταύτης σπληκλονήσεως πρέλη
ὁμοίως εὐρανός καὶ τῆ φρικτῶσαν ἠφαρῆκθησαν δυσθεώρητα σκοτεινά καὶ
παμφάγα χάσματα ἐπὶ τῶ ὁμοίω συνμασῶα ἡ ἀνθρωπότης καποκτη-
μνίζεται σφερόμενη ἔρμαον φρικτῶ ἀετῆς τοῦ Salanā πρὸς αὐτὰ. Τοι

αὐτον οἰκ. Πατριάρχην ὡς θὰ ἀνεχθῶμεν καὶ μενημονεύσομεν, καθ' ἣν οὐκ ἔστιν αὐ-
τος ὡρὸ τῶν ἀδιαφόρων θεημάτων μας σφάζει ἀλύττητα τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ
ἐκκλησίαν μας; Ἰὼς δ' ἀνεχθῶμεν τοιοῦτον βαρύτατον εὐροβατόσημον δύ-
κον κατακρησφουγῶντα ἄσπαστα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς λογικὰ ποίμνια...

(ἐν τῆμ: "ὁ δικαῖος καὶ ἁγίος Ἰωάννης ἐρομένονακας καὶ ἄσπαστοι ἀποστόλοι"
βλ. 3 Δεχ. 1928). Κατόπιν τοῦ ἀπολογοῦ τούτου ἐγγράφου συνεδρῶντες
οἱ ἐν τῷ καθεστικῷ τῆς Σκηνῆς μετὰ τοῦ Πέριξ ἐφημιῶν ὁ-
μοφρόνων αὐτοῖς καὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελιστῆ ἀπεκλήρουσαν καὶ ἀνιδεμάτι-
σαν τὸν οἰκ. Πατριάρχην οὕτως ἐπιστήμῃ. Τί ἔώραξε δὲ ἡ Συναξίς
τῆς Παύρας; τί μέλλον κατ' αὐτῶν ἔλαβεν; ἀποῦσα. καθ' ὃν χρό-
νον καὶ αὐτὴ ἡ Ρουμ. κυβέρνησις ἀποτροφιασθεῖσα ἐκ τῆς κακογνωμίας
καὶ ἀνιστορίας ταύτης ἐπαύθη ἀδελφῶν, ἀπέχεμεν ἰσχύος τῆς εἰσόδου ἐν
τῷ Ρουμ. κράτει, καὶ ἀπέκοψε τὰς ἐφορολογίας, ἅς ἐκ τοῦ ἐκεί μετο-

κίου καὶ τῷ χριστιανῶν κατ' ἕλος ἐλάμβανον, οἱ Πατριῶται προῖστα-
μενοι ἀνέλαβον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐφορολογίαν τῆς Μονῆς παρακαρσίν-
τες αὐτοῖς ἐργασίας ἐν τῷ ἐλαιῶνι καὶ τοῖς ἀμυγδαλοῖς, παρέχοντες πιστο-
ποικτικὰ ἀμειψοῦς εἰσαγωγῆς τροφίμων (πλειστάκις δὲ καὶ δωρεάνως ἀπό-

τῆς Μονῆς ^{προσέδω} Διάκονο-Γερμανὸς ἀρχιεπίσκοπος τῆς Παύρας, ὅστις ἐγγράφειν ἐμοὶ ἐν ἀντι-
προσώπῳ, ἵνα διαβεβάσω καὶ τῇ πατρ. ἐξουσίᾳ τῷ 1928, ἵνα τὸν Πατριάρ-
χην μόνον ἐν τοῖς κληρικουμένοις, ὅπως τοὺς ἀφρικτικούς θά μενημονεύῃ).
Ἀφῆκαν αὐτοὺς ἐλευθέρους νὰ ἐκτελέωσιν ἐκ τοῦ δάσους τῆς Μονῆς, ἐνῶ
κατὰ τὸ οἰκίχλιον δέον νὰ κτελεσθῶσιν 50 λίρας χρυσοῦς ἐτησίως. Ἐ-
πέγραψαν δὲ ἔχουσι βενζινοπῆσιον (οἷον οὐδεμίαν μὲν καὶ κίλην) καὶ νὰ
κάμνωσι ταξίδια καὶ ἐπιτηδεύωσι ἐν κοσμικοῦς χεῖρας, ὅπως αὐτοῖς
ἀπογορεύεται τοῖς ἀγορεύεται ὑπὸ τῶν Τοπικῶν. Τέλος ὡς ἂν δυοῖα ἡ
Μονὴ ἀνέλαβε νὰ συντηρήσῃ τοὺς τοιοῦτους ὑβριστάς, σχισματικούς καὶ ἀναρ-
χικούς τοῦ ἀγίου ὄρους, παρέχουσα εὐχοχίας, οἷας ἐν οὐδὲν ἑνὶ
ἐκ τῶν μοναχῶν. καὶ ὅπως καὶ ἐπιβρῶσιν ἡμᾶς τοῦ Πατριῶτου

η ἀποκαλούσιν αἰρετικούς, εἰσὶ μνημενεύμεν τοῦ ὀνόματος τοῦ πα-
τριάρχου. τὸν δὲ ναὸν τῆς Μονῆς καλοῦσι φραγκοκλήσια. ἐπιχώρησα
συνάδαρον τινα ἐξ τῆς εἰσευθῆς μερίδος, διότι ἔλαβεν ἀπίδωρον ἀπὸ
τοῦ μοναστηριακοῦ ἐφθίος! Ἄλλ' εἰς ὄχλη ταύτην τὴν ὑπόδησον συμβαίνει
τε ἀξιολογημώτερον ἀπὸ ἐθνικῆς ἀσώφειας. Ἐπισημῶς κατὰ λόγιον μίτρον,
ὅπως ἔλαβεν ἡ ἐκκ. κυβήρησις ἐναντίον τῶν ξένων, ὅπως καὶ πάντα τὰ κράτη
διὰ τὴν ἀνεργίαν, ἀπεγορεύεται καὶ εἰς τὸ ἅγιον ὄρος εἰσοδος Ῥουμάνων, ἐξ
ὅσων μάλιστα ἡσὶν ὑπεράριθμοι. οἱ τῆς Ῥουμανικῆς οὐκίης εὗρον με-
σον λαϊκαστρατηγίσεως τῆς διατάξεως αὐτῆς. μεταφέρουσι διαρκῶς
Ῥουμανόφαιδας διὰ τοῦ ποταμοῦ αὐλῶν ἐκ θαλάσσης ἐνδοκίως κέκιντο μετο-
χίον ἢ καὶ ἐξ ἄλλων κλιμένων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Σκίθῃ καὶ οἱ ὄριζε-
ται ὑπὸ τοῦ σιγγιῶν καὶ οὐκ εἶναι νὰ ὑπερβῆ τοὺς 50. οὗτοι σήμερον
εἶναι 70 ἴσως καὶ ἄλλοι, διότι ἀπὸ τῆς μακαρίας ἐποχῆς τῶν γερνῶν
ἡμεῶν, καὶ ἢν ἐκαστὴν ^{κουρά} νῆα ἐνεγράφετο εἰς ἐιδικὸν βιβλίον, οὐδεὶς ἐλάττω
οὐκ καταγραφή ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐθνικοφρόνων ἀποϊσταμένων τῆς
λαύρας. οἱ οὖν καθραῖως ἐσαζόμενοι καὶ κερζόμενοι ἀνευ ἀδείας τῆς
Μονῆς μοναχοὶ διασκορπιζονται εἰς τὰ ἄκρα τοῦ ἁγίου ὄρους. καὶ οὕτω
οἱ ἀφελῆς Ῥουμάνοι μοναχοὶ ἐκ 300 - 700 οἱ ἦσαν ἔτι τῆς ἐκκ. κατο-
χῆς - ἀνεβιβάσθησαν εἰς 1000 καὶ πλέον. Ἡ κοῦσα ἰσχυρὰ μεγάλου πακίτου
ἀνδρὸς τῆς Ῥουμανίας, ὅτε κράτος ὅπως ἀρεθμητικῶς ὑπερτερῶς ἐν τοῖς
Βυζαντινοῖς, φέρει καὶ ὁρσάδοξον νὰ ἔχη καὶ ἐν ἑαυτῷ τὴν τοιαύτην ὑπερο-
χήν. καὶ ἰσομολογούμενος ἔλεγε: "εἴαν ὁ πατριάρχης ὄρεσθε ἐξαναγκασθῆ
νὰ σηματοδοτήσῃ τὴν Κωνσταντινουπόλιν ~~καθ' αὐτὴν~~ τὴν μὲν ἔορταν ἀριστερῶς
νὰ ἔχη ἐν ἑαυτῷ, τὴν δ' ἐθνικὴν βιβλίον τῆς πατριαρχικῆς ^{αὐτῆς} ἀνα-
μνηστικῆς τῆς Ῥουμανίας". ἔοισα τὴν κεφαλὴν καὶ ἔλασεν ἄλλο μὲν βοικαί
ἀνδρῶν, ἀλλὰ δὲ τῆς κερζῆς, καὶ ὁ σιγγιῶν ἐκείνος εἰς τὸ ἐλθεῖν
ἀποῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς. Ἄλλ' ἡ σιγγιῶν ἡ ἰδέα ἐκρηκτικῶς
παρὰ τοῦ κράτους, καὶ οὗτου ἕνεκα τὴν δια^{παύσιν} ἀπαρόδον συρροὴν βλαχικῶν ἐνλαύδα.

· ἔπει τῶν νῦν κυβερνητῶν τῆς Παύρας οὐλοὶ ἤρχισαν νὰ κανοβιαζῶσιν
καὶ ἐν ταῖς ἐγγηρικαῖς σκηταῖς (ἁγίας ἄννης). ἐς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρή-
μου καθεκάστῃ ἀνεγέρονται νῆαι ^{ὑπὸ} τῶν βλάκων παρασκηνίους. τὰ
ἡσυχαστήρια τοῦ ἁγίου βασιλείου ὑπερμεχρῶθησαν διὰ τὴν ἐγχεση.
δικὴν ἀδιαφορίαν τῶν πατριωτῶν τῆς Παύρας. δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ
ὁδῶν τις ἀνά τὰ ὄρια τῆς Παύρας δά σταντήση ἀσφαχῶς ῥυσαφῶς
τινα ἀμύχτηλον ἔθυματον καθ' ὁδόν. τὰ ὠραῖα ὄνυμια τῆς Παύρας
ὕψο τὴν σκίσην τῆς κωανοχεύκου! ἐς ἕτερον εἰσήμεακον ὠσαύτη
σημεῖον τῆς υπερμεχρῆς τῆς Παύρας τὰ αὐτὰ καὶ κείρω. πρόκειται
περὶ τῆς Προβάτας. (ἀδροισμα ἐκοσσάδες κελλίαν μελαξὺ Παύρας
καὶ καρτῶν). Ἡ μαγική καὶ παύρεσσος αὐτῆ τοσοδοσία καμυτομέ-
νη ὑπὸ ὑχομανοῦς θλασηήσεως, πρὸς ἣν ἀμειχῆται ἡ φίλεργος σκα-
πάνη τῶν δραστηρίων κελλωτῶν ἀναγκάζει τὸν διαβάτην νὰ στα-
ματήσῃ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ μετεωρισθῇ εἰς μικρὸν καὶ δαυμάση τὰ καίρη
τῆς δημιουργίας τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης κερὸς τὰ ἔργα. Τὸ ὑψη-
λὸν βουνὸν τῆς Προβάτας περιστεύεται ὑπὸ τῆς πῆσον ἐκκεκλήσ συ-
σιάδος κασιανειῶν ὑψιφρέμων καὶ εἰδδυτεγῶν. ἐκτεταμένη ὠραῖα
περιφέρεια, θεοφύτευτον ὄνυμια δάσος ἵνδα ^{πρὸς} τῆς ὠραῖας κασιανίας
οὐδὲ παρὰ σίτην οὐδὲν ἕτερον εἰσήμερον, οὐτε δάμνη δένανται. νὰ ἔπω-
σιν : μακρόθεν ἔνεκα τῶν ὑσοῦψῶν κορυφῶν φαίνεσται εἰς ἔχουρά-
σινος τάπητς ἐφασχέμενος ἀμφιχαφῶς ἀσὸ τοῦ ὑψιψέσδου εἰσήμε-
κλήτων τοῦ βουνοῦ. τοιοῦτον γραφικὸν θέαμα μόνον εἰσήμε-
ἔδικωτος παρὲν ἴρησα, ἵνδα τοσοδοτεύεται τὸ τέμενος τῶν Μουσιῶν.
ἀλλ' ἐκεῖ αἱ γρηαιαὶ ἔχουμε δὲν ἔχουσιν οὐτε τὸ ἀνοι κλέν χροῦμα, οὐ-
τε τὰς ἀμυλοφυεῖς γραφιαὶ τῆς χερῶνς κασταγίας, ἡπὸ τῆς καίρη.
οἱ ἀρχαῖοι ἠνομάσαν Διὸς βλάκων. αἱ ὑψιφρέια τοῦ βουνοῦ καὶ μί-
γα μέρους τῶν κελλῶν κατακαμβάτεται ὑπὸ τῶν ἱερῶν καθιερ-
ματῶν ἢ τοῦ κελλῶν. Ἡ Προβάτα εἶναι ὁ ἀνώτατος γελοκα-

ρεών ἐν τοῖς ὄρειοις τῆς Λαύρας, παραγμὶ 15-20 χιλ. ὀνόματι χλωστοκα-
ρυα εἰς εἰνοϊκὴν εὐκαρπλίαν. ἀλλ' οἱ φίλεργοι εἰς ἀνώσιων βῆμα
προβατανοὶ δὲν ὑπεροῦσι καὶ εἰς τὴν ἀμφοφυλίαν καὶ ἔλασφυλία
καὶ δὲν ὑπερβαίῃ τὴν ἀλήθειαν, εἰάν εἴσω, ὅτι οὐδαμοῦ τοῦ ἀγίου ὄρη
δα' συναντήσῃ τις τόσῳ ἐνεταμέντῃ καλλιερσίαν. ἀλλ' οἱ λαυριῶται
μόνον διαρκῶς διαμαρτύρονται καὶ καταγγέλλουσι αὐτοὺς εἰς τὰς
τεῶν παρασφορῶν πρὸς εὐεχλασιν τῆς καλλιερσίας καὶ ἐμφύλι-
σιν θυμνωδῶν φυτῶν, ἄσπερ διὰ τοῦ θαυματουργοῦ λώμου καὶ τῶν
σφρυγγμένων ποταμῶν καρῶν παρέχουσι τὸ τερσονόστον ἡ-
δυσμα κατὰ τὰς. σπανιζοῦσας ἡμέρας τοῖς εὐωχουμένοις
συνδαυτομοῖσι πρὸς ὄξιν τοῦ ἐορταζομένου ἀγίου. Οἱ προβατανοὶ
ἔχουσι εἰς πλεον καὶ δύο δῶρα τοῦ θεοῦ, ἄσπερ σπανίως συναντῶνται
εἰς τὸ αὐτό, τὸ ἀφθονον ὕδωρ καὶ τὴν ἐρέβωρον γῆν. καὶ δὲ ἡδύα
λόγῳ τὰ παραβαλῆ τὴν προβαταν πρὸς τὴν ἐν Πελοποννήσῳ Μεσση-
νίαν, ἥτις ~~ἔστι~~ καίτοι διὰ τὸν πλοῦτον τῆς γῆς εὐνομομάσθη κατὰ τὸν
ἔρι πίδακιν μακαρία, οἱ πάτακοι ὄμως διὰ τὴν εὐμάρειαν κατήνη-
σαν δυσουχῆς, ὅσῳ καὶ οἱ προβατανοὶ ποχυράχμονες. Ἡ προβατα
καταπέτελει πρὸς τὸν παραγωγὸν καὶ τεράσιον χάκκον τῶν ἀμαρτιῶν
ὅσῳ ἥριμα καταβιβάζει τὰ διαλυτὰ ὕδατα, ἄσπερ ἀναβρῦουσι εἰς
ἀφθονίαν ἀπὸ τῆς ὑπερμῆς τοῦ γιγαντώδους Ἰάδινος. οὗτος ὑπερ-
δεν σφρισταται οὐρανομήκης, μεγαλοσπεσέσλαος ἐπισχιάσει
τὴν ὠραιότητα τῆς τετρακλῶς τῆς καλλιερσίας, ἄσπερ κρύβονται
εἰς μίαν ἀμυχήν, ἔχουσι εἰς τὰς ὑπερμῆς αὐτοῦ. εἰς τὴν
διέξοδον τοῦ γιγαντώδους τούτου πόλεως ὑποῦται ὑπερήφανος ὁ ἀρχαι-
ος πύργος, ἔνθα οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀποικοὶ τῆς Ἀμαρτίας
συχροῦς τῆς Λαύρας ἔχον ἀντιμέτωπον Μονήν, ἥτις μετὰ τὴν σφύλην
σταυροφορίαν ἢ ὀλίγον βραδέτερον διαμεινῶσα προσεργήθη τῆ
Λαύρα. τὸ μέρος τοῦτο κατὰ παραφύσιν ἔτι ὀνομάζεται Μορ

τὸν κάρουλον. ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸν ἠξέωρω, εἴπω. σὲ ξέωρει ὅμως αὐλὸς μοί·
 ἀσπίντισεν ὁ εὐφύης παῶα Θεοδοσίος, ἢ, ὅταν τὸν βιάσω καὶ ἐγὼ καμά-
 δω διαμ' μοι ἀσπίντισαι τὴν ἑμὴν αὐλὴν, τότε θά διναμαι νά φέρω
 ἐπὶ τοῦ στήθους μου τὸ παράσημον. ἐν τοσοῦτῳ κατὰ τὴν ὡσπὴν ἐ-
 κείνην φαίνεται ὅτε καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν δόξακα τοῦ ἱματίου βου-
 ῶντος ^{σφί} ποιούσας ἀνεκάρησα καὶ ἐδέησε κατ' ὁδὸν νά ἐξαγάγω τὸ κε-
 ρόμα κερὸν ἐννοήσα. ἦν δὲ μανδύχιον ὡρεῖχον 2-3 κερβιάλια
 χρυσοῦ. ἔμευκα ἐνεὸς, καὶ τὸ αἰσθητὸν ἐκ φθορῆς 1000 ὄλων ἐξη-
 γήσθη ἐν ἔμοι, εἴπω μὲν εἰς τὸ ἀδελφὸν τὸ κερβίον, τὸν ὄχιον Δη-
 μητρίον τοῦ Φεοδότη, ἐπιστρέφω τὸ μανδύχιον ὅσως ἦτο καὶ ἔναρχον
 ἔχων τὴν ἱωματικὴν ἱστορίαν ἔγραψα τὸ τοῦ Δανδύου "ἠσπενία καὶ
 ἠεμιοθή ἐδίδαξεν ἡμᾶς, ὅτε δὲν θά διαφθαρέωμεν ὑπὸ τοῦ Τουμα-
 νικοῦ χρυσοῦ." τὸ παράσημον τοῦτο εἶσαμε ἡμᾶς εἰς τὸ μανδύχιον
 καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐξαπολοῦδουσαί κατακλήσας τὴν
 Τουμανικὴν ἐν Προβάτα καὶ ἀγχακού τῶος. Τοῦτο δὲ καὶ ἀντιδρῶν ἠ-
 γίου φαεινότερον κατὰ τὴν ἰσχυροδύνησιν καὶ σκευδαλίαν, ἠεμιοθή
 τοῦ Δανδίου Γαβανᾶ ἐν Προβάτα, ἄλλο ἀφ' οὗ καὶ ἠεμιοθή σκευδὸν
 ἀποποχοῦε τὴν Μονίω καὶ ἠ Κοινότητι, ταυλαῖον καὶ ἀρδωσε νά
 ἀποκαλύψῃ τὴν ὡσπὴν ἰστορίαν τοῦ παρακλήρος καὶ Λαυρ. προῖσα.
 μανίω καὶ νά ἐξελεῖται αὐτοὺς μέχρι ἀποσιεῶντος ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ
 κόουμου. ἀπὸ τῆς ἠεμιοθῆς ταύτης καὶ ἦν κατὰ δειξωμεν τοῦ ἐπι-
 κειμένου ἀδελφικοῦ κενδύτους, ὅταν τοιοῦτοι παρακλήρες προῖ-
 στανται τὴν Μονίω δὲν κρινόμεν ἀποσπῶν δια' θραχέων νά ἐξεστορή-
 σουμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. ἐπὶ τὸ κερβίον τὸ ὑμῶμενον ἐπὶ ὀνόμα-
 τι "τῆς ἠεμιοθῆς ἀποτόκου" ὁ γέρων γέρουσιμος ἐκ ἐχθρῆς ἔχων
 τὴν 1887 φροσῆσεν ὡς ὑπόστα κερβίον τὸν ἐκ Μοχάνων (χωρίον Λαυρ. προῖσα)
 μετονομασθέντα Δανδίου βενναχόν. ἀγχαμιαλὸν μὲν ἀλλ' ἔργη
 ἠ καὶ ταυλαῖον. οὗτος ἐντὸς ὄχιου σφειροδῆς τὴν ὡσπὴν

διαχέρων ἐν τῇ κερκίῳ ὡς κουτσόβλαχος συνήψε σχέσεις μετὰ τῆς
 'Ρουμανίας καὶ ἔφερε καὶ 2-3 συγγενεῖς, καὶ διεννοήθη γὰρ μεταβαίνει
 εἰς 'Ρουμανικὸν τὸ πεδῖον αἰὼν αἰῶνων ὑπάρχον ἑλληνικόν. αὐτὸς
 αἰεὶ μὲν ἰδίῳ ^{ὄνομα} ἀπὸ τοῦ 1913 ἐπαρτίσκειν οὐκ ὀλίγα πράγματα εἰς τὴν κυρίαρχον
 Μονήν, ὅτε μὲν ὑπὸνταν τὰ ὅρια τοῦ πεδίου, ὅτε δὲ ἀπολυφώ-
 ναν τὰ δάση ἐκ Μονῆς, καὶ ἄλλοτε ἐμωσδίζων τὴν ἰστορίαν.
 (βλ. Συνεδρίασις Ἰ. Κοινοῦτος ΟΒ' 27 Νοεμβ. 1917 καὶ ΟΔ' 1 Δεκεμβρ.
 Α' 12 Δεκεμβ. 1918 καὶ Ε' 14 φεβρ. καὶ Ζ' 19 φεβρ. 15' 18 Μαρτ. 1919)
 ἐν αὐταῖς ταῖς ἐρημίαις ἀποφάσισιν ἡ Ἰ. Κοινότης καταδι-
 κάζει τὸν Διυρόδεον καὶ ἐπέχει εἰς τὴν Μονήν, ἵνα ἐροθῆ
 εἰς τὴν διαγραφὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κερκίω καὶ ὁμολόγη καὶ τὴν
 ἀποσωματῆν ἐκ τοῦ κερκίου. ἀλλ' οὗτος διὰ τῶν γνωστῶν μέσων
 τῆς διοροδοχίας καὶ ἀργυράρχης καλιόρθου ἰάντιστε καὶ ἔπειθε τοῦ
 λαυριώλας ἐφορῆσιαιεῖτη γὰρ καὶ ἐκλήρωσε τὰς ἀποφάσεις ἐν τῷ με-
 ταξὺ μεταβίβας ἰστανεμικῆς εἰς 'Ρουμανίαν ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀξίως
 ἰκὲ ἐμπιστοσύνης διὰ τοῦ ἐπιτελωκομένου σκοποῦ ἐν τῇ ἐπι-
 φερρίᾳ ἐπιένῃ. ταχέως δὲ μεταβαίνει εἰς δεσπομονίαν
 ἐχαρίθαιεν ὁδηγίας κατὰ τοῦ 'Ρουμάνου προξένου καὶ ἀφρονά τὰ
 μέτρα πρὸς ἐξάσχεσιν τῆς ἐρωσιαγάνδας. Τοιαύτη δὲ σημασία
 ἐδίδετο εἰς αὐτὸν ἵδιον ὡστε ὅτε τῷ 1924 ἦλθεν ἐνταῦθα ὁ 'Ρουμάνος πο-
 λιτικὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ^{Ἀργόμου} Δημήτριος μεταξὺ
 ἄλλων μοι ὡμίχθησαν ἐνδέρμια καὶ περὶ τοῦ Γάβανα, ἵνα ἰστίσωμεν
 τὴν μεταδίωξιν. Ἠλ' ὁ κακόμορος Διυρόδης, ὅσον ἡ Μονὴ ὑπεχώρει,
 τοσοῦτον αὐτὸς ἐδραστίνετο καὶ ἐροέθειεν ἐπιτελῆ κέρω ἐκ θυροῦ αὐτοῦ.
 Κατὰ τὸ ἔτος 1919 ἐκμαδὴν αὐτὸς ἀπὸ ἀσπρῶ τὴν 'Ρουμ. ἐκκλησιαστικὴν
 κτὴν ἔδωσαν ἀποσωματῆσαι εἰς τὴν 'Ρουμ. σκίτην καὶ τοῦ ἀσπρῶ ἀφ-
 ροῦ αὐτοῦ πρὸς ἐκμάθησιν, ἐταξέθη καὶ ἰστίσθη ἐν τῇ κερκίῳ
 ζῶντος τοῦ ἑλληνοσ γέροντος τὴν 'Ρουμανικῶν εἰς τὰς ἰστίαις ἐκπονοῦν

η τὴν δειάν λειτουργίαν ἀντὶ τῆς παροπαροδόλου ἑλληνικῆς, οὕτω τὸ
παιδίον μεταβάλλετο εἰς τέμνον Ῥουμανικόν. ἡ τοῦτο ἐπὶ ἑλληνικῆς
κυριαρχίας! φυσικῶς τὸ σκαίνδαλον ὑψήρξε μέγα. οἱ Προβαυ-
ανοὶ ἕλληνες διεμύθαι δι' ὑπομνήματις κατέβησαν τὰ πάντα
γνωστέα εἰς τὴν κυβερνήτην ἡ διαμαρτυροῦσα δεξιά ἡ ἀριστερά διὰ
τὴν παροδοσίαν τῆς Λαυριωτικῆς. ὁ δυστυχὴς ὑπὲρ τῆς Γερῶν τοῦ
Δωροδῆ Γεράσιμος μεταφέρετο παρ' αὐτῶν εἰς τὴν Μονὴν ἡ παρο-
δοσίς μετὰ τοῦ ὁμολόγου τοῦ παιδίου ἐξήκει ν' ἀποκαθῆται τῆς παρο-
δοσιᾶς ὑποστατικῶν. "ἑλληνικόν, ἔχει ὁ μακαρίτης, παρ-
λαβὸν τὸ παιδίον, ἑλληνικόν δεξίω γὰρ τὸ ἀφῆσθαι ἡ ἑλλην δεξίω γὰρ
αἰσοδοῦν". Τότε ἐξαναγκάσθησαν οἱ Λαυρ. προϊστάμενοι ἡ παρ-
τὸ δευτέρω κατήγγελλαν τὸν Δωροδῆν εἰς τὴν ἱεράν Κοινό-
τητα εἰς τῆς ὑπ' ἀρ. 130 (2 Μαΐου 1919) ἐξασφαλίσει ἀποδοσίως.
ἐν ἧ ἱστορικῶν ὅλος ὁ ἐν τῷ παιδίῳ βίος αὐτοῦ ἡ αἰσθητικῶν
ἡ ψυχῆ τὰ παλαιά, ἀπορροαζήθησαν εἰς τὴν κυριαρχὸν Μονήν,
ἐνταῦθα παρὰ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχουσι ἡ τὰ ἐξῆς χοροκληρικῶν;" ὁ
ἀνωτέρω Δωροδῆτος ἔδειξε τὰ ἄγρια ἱστορικῶν αὐτοῦ αἰσθητικῶν,
πλοσε κῆρυκα χαλινὸν ὑποκατῆς ἡ ἐπισημῶν... ὡς χύκος δηριόγνω-
μος ἀποκλῆν ὑβρίων, παροπηλακίζων ἡ περιφρονῶν τὸν γέροντά
του Γεράσιμον μοναχόν, ἀποκαχῶν αὐτὸν προσόχτηρον ἡ κτηνα-
μιτῶν κερματιστικῶν δὲ ἀποκαχῶν ἑαυτὸν γέροντα ἡ οἰκονό-
μον τοῦ παιδίου: "... ἡ ἐξακοχουδῆ ἐπὶ τὰ οὐσιαστικῶν ἡ
ἀφῆθησι. "εἰς ἐπισημῶν δὲ τῶν ἀνωτέρω παρὰ τὴν δέησιν τοῦ
γέροντός του ἡ ἐνατίον τοῖς ἐδίμοις τοῦ ἁγίου ὄρους ἐλοήθησαν
ἐν τῇ ἀρχιεπισκόπῳ ἡ ἑλληνικῶν τούτων παιδίῳ 500 ἑλῶν ἡ ἀνω
ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ βίου ἐξακοχουδῆτικῶν ἀφῆθησαν τὴν κο-
λοχουδῆτικῶν (ἡρ. Ῥουμανικῶν) διαλέκτον ἀντὶ τῆς ἑλληνικῆς γλω-
σσῆς, ἀντικαταστήσας ὡσαύτως ἡ ἄπαντα τὰ ἑλληνικά βιβλία

τῶν ἱερῶν ἀποκορυφίων χειτουργίας κτλ. διὰ Βλαχικῶν ... " ἐφεξῆς
δε ἐκκλινῆσαι κτλ. ἕνεκα τῶν ἐνδραγαθήματων τοῦ Λωρόδου, δι' ἃ κτλ. ἰωαννινη-
μῶν, καλεῖται ἡ ἐκκλινῆσαι τὸν ἐπιτοκίον ἱεροῦ κτλ. κτλ. ἢ ἔπειτα ἡ
καταδίκη: " Διὰ ταῦτα καταγγέλλομαι τούτου ἐπισημῶς ὑπὸς τῆν

Α'. Τὴν παροδευματικὴν κατ' αὐτοῦ τιμωρίαν ὡς ἐμφοροῦ.

Β'. Δεῖ ἀναγνωρίζομεν αὐτὸν ὡς συνοσίαν τοῦ κελλίου ἡμῶν... κτλ.
ἔχομεν αὐτὸν διαγεγραμμένον ἐκ τοῦ Μοναστηριακοῦ ἡμῶν
ὁμολόγου....

Γ'. Αἰσώλομεν τὴν ἀμίσσην ἀνομιάν τινος ἐκ τοῦ ἡμετέρου κελλίου
κτλ. ἢ ὅτι τῆς Μονῆς διὰ τὴν... χωροφυλακῆς.....

Οἱ ἐπιφροῦνοι κτλ. ἰσοῦσι ὑποϊσχυμένοι τῆς ἱερῆς κτλ. βασιλείας
Μονῆς Μαρτίου Παύρου τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου".

Ἡ ἱ. Κοινότης ὁμοφώνως ἐχρένασα τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐν τῇ
κα' συνεδρίᾳ τῆς 6 Μαΐου 1919 ἐντέλλεται " ὅπως... ἡ κυρίαρχος
Μονή... μετακλιθεῖται τὸν ἐν λόγῳ γέροντα Γεράσιμον κτλ. ἢ
ἐπισημῶς παρ' αὐτοῦ τὸ κελλίον κελλίου ὁμολόγου κτλ. διαγράψῃ ἐξ αὐτοῦ
τὸν ἐπισημῶν Λωρόδον, ἕνεκα τῆς ἀπειθείας, ἣν δεικνύει ὑπὸς
ταῖς νομίμοις ἐρχοῖς τῆς κυριαρχοῦ Μονῆς κτλ. ἢ ἄλλων ἀνομιάν-
των λόγων... ἐν ἣ δὲ κεραιώσῃ δὲ δέχθη ὁ Γέροντας τὰ συμφο-
ρῶν ὑπὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐκ Μονῆς συνεδρῆσαι (sic) κτλ.
αὐτοῦ κτλ. εἰσομένως ἀνάγκη, ὅπως καταγγεῖθῃ κτλ. κτλ. κατ'
αὐτοῦ τὰ κατακλιθεῖς μέρη". Ἡ ἐπισημῶς ὁμοφώνως ἀπόφασιν μέχρις
σημῆς ἡμῶν ἐκοινοποιήθη. κατορθούσης τοῦ Λωρόδου γ' ἀνα-
στασίᾳ αὐτῆς. ἔχει δὲ ὡς:

(Γ. Σ.) Ἐν Μονῇ Μαρτίου Παύρου τῆς 12 φεβρ. 1920

Γερο- Γαβριῆ Γεράσιμος πατρικῶς εὐχόμεθα' σε. Ἐς Προβαίον
Ἐκκλησίᾳ τῆς καθ' ἡμῶν Ἐναξίως Ἐκκλησίᾳ ἀποφασίσθη καὶ διαγράψῃ.

φῆ ἐκ τοῦ Μοναστηριακοῦ (γρ. κεκλιωτικοῦ) ὁμολογοῦ ὁ ὑμῖτερος ὑποτα-
κτικὸς Λωρόδος μοναχὸς καὶ ἀνωτάκτος ἀπειθῆς καὶ ζημίας ὠφθαλμοῦ
προξενήσας εἰς τὴν Ἱεράν ἡμεῶν Μονίμ. Λοιπὸν ὀφείχετε ν' ἀποζημιώσῃτε
αὐτὸν δι' ὅσα ἐστὶν ἔχει εἰς τὸ κελλίον, ἀφοῦ φροσκαλέσῃτε γείτονας κεκλιώ-
τας ὁμοίους ἠδὲλατε ἐγκρίναι (καὶ ἐκτιμηθεῖν) κατὰ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου. καὶ ἂν ὑμεῖς δὲ θελήσῃτε θά φροβῆ τὸ Μοναστήριον... καὶ νὰ μᾶς
γράψῃτε ποῖον ἐκ τῆς συνοδίας σας θελήτε νὰ γράψωμεν αὐτὸ δεύτερον φρο-
σωσον, διότι τὸ ὁμολογὸν τοῦ κελλίου θὰ ἀλλάξῃ. Ἐπί τοῦτω στέλλομεν
καὶ τὸν ἡμῖτερον θασονόμον Ἰούφωνα μοναχόν, ὁ ὁ ὁποῖος θὰ λάβῃ καὶ τὴν
ἐπιφανιστὴν σας καὶ διατελοῦμεν τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς ἐν Χριστῷ εὐχέλαι

Οἱ ἐπιφανιστὴς τῆς Μονῆς Μαρτίου Παύλου.

Κράτῃμα ἐν τῷ ὁμολογῷ, ὅσοι ἐκτοσε εὐρίσκεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς
Μονῆς, εὐσάφει ἀρᾶξ ἐπίσημος διαγραφῆς τοῦ ἁγίου Λωρόδου ἀπὸ τοῦ
1920. Ἄλλ' ὁ πολυμήχανος οὗτος μοναχὸς κρύβμενος ὅτι τῆ ἀλωπεκῆ
ὅτι τῆ χροστῆ, νῦν μὲν τὰς μετανοίας καὶ δωροδοκίας, ἄλλοτε δὲ τὴν ἀ-
πειθὴν καὶ τὸν ἱρόμον, ἀπαρέμενε ἀνετόχῃτος μὲν αὐλὸς ἐν τῷ κελλίῳ,
παρέχων ὅμως ἀεὶ τῆ μὲν ἔνοχλήσει μέχρι τοῦ 1927, ὅτε ἀποβίω-
σεν ὁ ἱερόντας αὐλοῦ Γεράσιμος. Καθ' ὅλην τὴν ἐρημνὴν περιωτέι-
αν ὁ ὑποφαινόμενος γέροντος ἐκ τῆς Μονῆς ὑποῆρξεν ἀμέτοχος εἰς τὴν
σκανδαλώδη ταύτην ὑπόθεσιν, ἣν ἐξ ἀκοῆς, ὅπως καὶ ὡς ἀγιορείου
ἐγνώριζον. Ἡ δὲ ὅμως ἦμεν ὀνειδιστὴς τῆς Μονῆς ἀπὸ τῆς Ἱεράς κοι-
νότητι. Ἡ Μονή, ἣν διηύθυνεν ὁ ἐθνικὸς ἀνὴρ Σπορέδων Καμινάνας,
οὐδόπως ἐταράχθη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γερόντος τοῦ κελλίου, ὅσοι
αὐλοδοκίως περιήρξετο εἰς τὴν κυριότητα τῆς Μονῆς καὶ μηδενὸς ὑπαρ-
κτικὸς πλέον ἐγγεγραμμένου ἐν τῷ ὁμολογῷ (βλ. ὑρδ. 131 τοῦ Κατ. Χρδ. 1
καὶ 160 τῶν Γεν. Κανονισμῶν καὶ ἐκτενέστερον ἐν τῷ Α' τόμῳ τῆς Ἱστορ. τοῦ Ἀ-
σκητισμοῦ σ. 168). Πάντα ἐκὰ θεοῦ ὑπὸ μνηστροῦ καὶ ἐπισημο-
τητα καὶ ἀσφαλεία καὶ ὅσα κακὰ ἐπίσθη ἡ Μονή παρὰ τοῦ κατ' ἐν-

φημισμὸν καλουμένου Λυροδίου. αἰσθητικὰ γὰρ οὐλοῦν τὰ γαρκωτικά·
 πρὸς τοὺς ταχούους τῆς Λαύρας ἀνεγνωρίζετο μικροῦ δὲν "ὁ ἀσθενὴς, ὁ
 ἀπειθής, ὁ ^{ὀδηριόφρων} εὐκινδύλιος κροθαλανοδιστὴς κττ" εἰς γέροντας καὶ κληρο-
 νόμος τοῦ κελλίου. Ἡσάσους αὐτῆ τῶν λαυριωτικῶν ἐδορυθῆσε τὰ ριζο-
 στα τοὺς ἰθνηκόφροναι τῆς Προβάτας (διότι τοὺς πλείστους εἶχε πα-
 ρασύρει πρὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ὁ δαυμόνιος ἀνὴρ, καὶ ἐκεῖνοι οἴκους
 κατηγγεγον ἀυτὸν εἰς τὸ ὑπεργίον εἰς δεινὸν Γουμανιστὴν καὶ ἀποδύ-
 τιν ἠδὲ κατὰ παράδοξον τρόπον ἐτάχθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ), καὶ αἰθια-
 ριαυρίαι αὐτῶν ἴφθασαν μέχρι ἡμοῦ καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς 4. κοινό-
 τητος. Ἡσυχιάσθη καὶ γὰρ διαμαρτυρηθῶ πρὸς τὴν Μονὴν ἐπὶ τῆς τοι-
 αύτῃ ἀπεξηγήτω στάσει καὶ ἀδιαφορίᾳ, καὶ ὑπέμνησα οὕτως τούτῳ ἀλαρά-
 χως ἀνέχονται τὸν κροθαλανοδιστὴν. τὸν ἰσχυρὸς δικαιοῦρατος ἐπιπελω-
 κότα πὶ φραμενὴ καὶ κύριος τοῦ κελλίου. ἀκρεβῶς δὲ ἡ Μονὴ ταύτῃ τὴν συμ-
 μὴν ἀνεμνεῖ, ἢ τοὺς τὸν θάνατον τοῦ γέροντος, ἐν' ἀνοβαχῆ αὐτοῦ ἀνευ-
 διαδικασίας πλέον. ὑπάρχει γὰρ ἡ ῥήτρα ἐν τῷ ὁμοκλήτῳ "μετὰ τῆς ἀ-
 ποβίωσιν τῶν τριῶν προσώπων αὐτῶν ἐγγεγραμμένων ἐν αὐτῷ (κατὰ ὑ-
 παρχοντος νομίμου κληρονόμου) τὸ κελλίον περιέρχεται εἰς τὴν κυ-
 ριότητα τοῦ Μονῆ καὶ κτήρια αὐτῆς ἀναφάρετον." (Πατριαρχικὸν εἰρηγίον
 περὶ κελλιωτικῶν ἐπιτημάτων ἐκδοθὲν ἐπὶ... Ἰωαννῆν Γ', Ἀθῆναι 1913 σ. 11).
 Ἀλλ' ὁ μέγας λαυριώτης ἰατρός καὶ ἀρχιεραμεγάλους τῆς Λαύρας ἀντιπα-
 σους ἐπιτημῆται ἐδιώρησε φρόνιμον γὰρ ἐγκαταλίπει καὶ τὸ γραφεῖον καὶ τὸν ἀγῶνα
 καὶ εἰς ἀντιτε ῥίψασιν ἀισιούρητῃ εἰς τὴν ἴσημον τοῦ ἁγίου Βασιλείου προσ-
 ποιούμενος τὸν ἀσθενή, ἐνὼ ἐκίθη οἱ ἀσθενεῖς ἔρχονται καὶ νοσηλεύονται
 εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Μονῆ. ὑφίκα δὲ τοὺς ἐπιτημῆται, καὶ οὐ τὸν ἐυ-
 σιυχτὴ ἐπιτημῆται γὰρ ἀγωνίζονται ἐπὶ κερατῆ τῆς Συναξείως μόνος. Ἔστι
 δὲ ἐπιτημῆται ἄλλος κλήμων ἐν Λαύρα ὑποχρεωμένος ἐκείνου μόνον διὰ
 τὴν παχυλὴν ἀμάθειαν καὶ τὸ παλιόβουλον. αἱ δὲ ἄλλοι γραμματιζοῦμε-
^{ἐν συνάξει} ^{ἐπιτημῆται καὶ} ^{πρὸς διέταξη τῆς τοῦ ἀγῶνος τοῦτοῦ}
 προΐσταμενοι ^{καλωρῆσαν} γὰρ ἀπολαύσαντες ἐνὰ κατωσαντὸν (δὲν ἠλοδὶ καὶ παύσασθε

ρίς τὸ ἔργον) ἐπὶ συνδρομῇ τοῦ τηλεφώνου ἐπικοινωνοῦντες εἰς τὰς καρ-
ὰς. Οὕτω κατὰ τὰς 10 Μαΐου τοῦ 1927 διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἀρ. 236 (ἢ Μορῆ) ἀνε-
φίρθη πρὸς τὴν Ἱ. Κοινότητα ἀναγγέλλουσα τὸν θάνατον τοῦ Γερασίμου Γα-
θανᾶ, καὶ ἐπισυναβλουσα καὶ τὸ ὁμολογόν, ἐν ᾧ οὐδεὶς φαίνεται ἐγγεγραμμέ-
τος πληθὸν, ἐξήντη τὴν ἐγκρίσιν τῆς καταδήψεως τοῦ κελλίου. Ἄλλ' ὁ ἀει-
κίνητος Δωρόθεος Γαθανᾶς πείνοιστος ἐνεόκηψεν εἰς τὰς καρδίας, καὶ διὰ
τῶν γνωστῶν μίσην κατέρωθε γὰρ διασώσθη μέγα μέρος τῶν ἐπιπρο-
σιώπων ὑπὲρ ἑαυτοῦ. καὶ δὲν ἦτο μόνος, ὅσοι σχεδὸν οἱ κελλιῶται συνε-
μαχούν καὶ συνέγραψαν αὐτῷ. ἀφ' ἑνὸς μὲν, διότι ἐξωστὰτος ἐροῦσα-
γάνδα ἐξήσκει ἀναφανδὸν τὸ ἐπισημὸν ἔργον. καὶ ἀφ' ἑτέρου, διότι καὶ μὲν
οἱ κελλιῶται ἐπιγινώσκον τὸ ἐπισημὸν τοῦ μοναχοῦ ἀπὸ ἰδνικῆς ἀπο-
ψευς, ἀλλ' οὗτοι ἐπισδιώκονται πάντοτε τὴν ἀφοσίωσιν γένει δικαιοσύ-
μῃ πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν, ἥδη δὲ κατασφραγισθῆναι τὸν καταστ.
χάρτην ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐφαρμογῆς συνήσισθησαν. Ὁ ἀγὼν δὲ ἦτο μικρὸς,
οὐ μόνον ἀπὸ ἰδνικῆς ἀποψευς, ἀλλὰ ἐπὶ τὴν παλαχθὴν ἢ ξενικὴν
προπαγάνδα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ καθεστωτικῆς ἀποψευς. Ἦν ἡ ἐρωτή ἐπερὶ
κελλιῶτικῶν ἐφαρμογῶν τοῦ Κ. Χάρτου, καὶ καταργουμένου
τοῦ ἄρθρου ἐπερὶ κληρονομίας τῶν κελλίων ὑπὸ τῶν Μονῶν μετὰ τῆς
ἀποβίβου τῶν ἰδνικῶν ἐροσιῶτων, αἶρεται ἢ ἀποσῆλος κυριότης αὐτῶν
καὶ τὸ ἀναφαίρετον - διότι οὐδέποτε θά ἐπιβίβωται πλεον ἐν τῇ δι-
καλοδοσίᾳ αὐτῶν - οὕτω τὰ κελλία τῷ χρόνῳ καθίστανται καὶ τοῦτ'
αὐτὸ μεταστήρια. καὶ εἴαν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τὸ κακὸν
ἡμετέρας ἐστὶν, ἀλλὰ μέγας ἐπίδημος ἔσται ἐξ ἑνῶς (Ρωσικὰ, Γουμανικὰ,
Σερβικὰ, Γιουγκοσλαβικὰ). Κατὰ ταῦτα ὁ ἀγὼν ἦν ἰδνικός ἅμα καὶ καθε-
στωτικός, διότι ἐξ ὑποχώρησις εἰς τοῦ Γαθανᾶ τὴν ὑπόδειξιν ἀνέβηκε ἐν
αἰωνόβιον καθιστῶς τοῦ ἄρθρου. καὶ ταύτην τὴν ἀντιλήψιν εἶχον ἐπιπρο-
σιώπων πάντες οἱ ἀγιοποιεῖται χοράδες, ὡς καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις.
εἰς τὴν ἰστοριογραφίαν μετὰ ἰκανὴν συνέληψιν ἢ Ἱ. Κοινότητι ἀεινήτη.

σεν ἐν τῇ ΜΕ' σινοδία αὐτῆς (12 Μαΐου 1928) ὅτι "ἀναμένει τὴν λιχίαν
ἱεράξιν τῆς Μονῆς ὑπὲρ καταλήψεως τοῦ κελλίου συμφώνως τοῖς καδεσιώ-
σις ...". Τότε ἡ ζύναξις τῆς Μονῆς ἐξέδωκε τὴν δὲ τὴν ἀπόφασιν:

Πρακτικὸν Β'.

Σήμερον Δευτέρα τοῦ μηνὸς Μαΐου 24 τοῦ ἔτους 1928 συνεθόνθη
πάντων τῶν προΐσταμένων ἐν τῷ εἰσιληρωτικῷ τῆς Ἱεράς ἡμεῶν Μονῆς ἐν
κοινήν ζύναξιν ἐγένετο γνωσθὴ ἡ ἀσθενεία τοῦ ἡμετέρου ἐν Προβάλα
κελλιῶλου γέροντος Γερασίμου ἐκ τοῦ κελλίου "Γέννησις τῆς Θεοτόκου"
εἰσληρωμένου "Γαβριήλ", ἡ ἰσοδότη οὐδὲν ἀπόσωπον ὑρέθη γεγραμ-
μένον ἐν τῷ ὁμολόγιῳ αὐτοῦ, διαγραφέντος ἀπὸ τοῦ 1920 τοῦ Αἰεροδίου
μοναχοῦ καὶ ἀέλου τοῦ γέροντός του, ἐπιδοθὴ ἦτο ἀρωσαγαλδισίμης
καὶ παραβάτης τῶν καδεσιώτων καὶ ἐν γένει ταραξίας καὶ ἀσέβου
τῆς Ἱεράς ζύναξις καὶ ἐγκρίσει καὶ τῆς Ἱ. Κοινότητος τοῦ ἐτέρου δὲ Ἰωα-
κείμ ἱερομονάχου ἀσπαλεφθέντος ἐπίσης πρόωλλου, καὶ ἀντιᾶ ἀδελφῶν
τῆς κυριάρχου ἡμεῶν Μονῆς ἀσπρίσαντος ἐν Γουμανίει, καὶ μετὰ
ἐπιανελημένην ἀπόσχεσιν τῆς Μονῆς μὴ ἐμφανισθέντος, καὶ τῆς φράξε-
ως ταύτης ἐγκριθείσης καὶ ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος, καθέσταται καὶ ἀδή-
λον, ὅτι τὸ κελλίον τοῦτο ἄτε νομίμου διαδόχου μὴ ὑπάρχοντος
κατὰ τὰ καθιερωτά του ἱεροῦ ἡμεῶν τόπου περιέρχεται ἐν τῇ κατο-
χῇ τῆς κυριάρχου ἡμεῶν Μονῆς συμφώνως τῷ ὁμολόγιῳ. Αἰτὰ ταῦτα
ἡ Ἱερά ἡμεῶν Μονὴ ἐγκρίσει καὶ τῆς Ἱ. Κοινότητος ἐκλεγεῖ ἐξ αρχίας
ἐκ τῶν φανοσιωτάτων προΐσταμένων αὐτῆς γέροντος Ἐπιφανίε Β'
εὐπρόσωπου, γέροντος ἀνδρείου καὶ γέροντος Ἀλεξιοφόρου, καὶ ἀνατίθωνται
τοῖς, ὅπως μεταβάλλει ἐν Προβάλα καταλάβωσι τὸ κελλίον, ἐκ
ὑπαρχείσης σινοδίας ἐκ τῆς τριῶν ἀποσιώσεων μὴ ἐγγεγραμμένων ἐν
τῷ ὁμολόγιῳ ἀσπασαχουμένης νὰ κοινοβιάσῃ ἐν τὴν ἱεράν ἡμεῶν,
ἡ εἰσὶ ἐπαχίσιω ἐγοικίω νὰ ἐγκαταβιώσῃτε μέχρι θανάτου ἐν τῷ κε-
λλίῳ. Ἐγένετο καὶ ἀποφασισθῆ, ἐγκρίθη καὶ ὑπογράφη ἐν τῷ κελλίῳ τῆς Ἱε-
ράς ἡμεῶν Μονῆς Μιχαήλ Λαύρα ἐν 24 Μαΐου 1928.

Ἀσπασαχουμένοι τῆς Ἱεράς καὶ καθολικῆς Μονῆς τῆς Μιχαήλ Λαύ-
ρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Νομιμωτέρα η δικαιότερα ἀσφάλεισ δὲν ἦτο δυνατόν νά γένηται . η ὁ-
μως ὁ τρομερός Γαβανάς, οὐδέ νά ἀκούσῃ ἡθάρμοσεν ἰσχυρήν, ἀλλ' ὀχυ-
ρωδῶς μετὰ τῆς ἄλλης ἐν τῷ κελύφῳ ἀντιοιάδῃ ἐνόηως, πρωτοφανῆς διά-
τόν ἱερὸν τοῦτον τόπον παρὰ δέγμα . η εἶχε δίκαιον ἢ Μονή συνῆ ὑπο-
βληθῆσθαι ἀσφάλει νά γράψῃ πρὸς τὴν Ἰ. Κοινότητα εἰς ὑπὸ μέρων ἐπεὶ τοῦ
Λωροδίου Γαβανά η τὰ ἐξῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 278 ἐπιστολῆς : "Οὐλος αἰὸς
τοῦ 1913 ἐγένετο κοινὸν σκάνδαλον εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Προβάλας ζῆλῳ
νά ἐσοκτείνῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, νά καταλάβῃ ξένον ὕδωρ, κόσμον η καί-
ων ρίζας καστανεῶν η φοροκαλῶν φορηαῖας . τὸ δὲ σπουδαϊότερον ἵστα-
ρὰ τὰς συστάσεις ἐπὶ Μονῆ η σφοδρὰς διαμαρτυρίας τοῦ γέροντος τοῦ
κατορθώου νά ἐισαγάγῃ εἰς τὴν ἐκκλ. ἀπολοιδίαν η τὴν λειτουργίαν
ἐπὶ ῤουμ. γλῶσσαν, ἀντὶ τῆς παροπαροσδοτοῦ ἑλληνικῆς αὐτοῦ μὴ ὦν οὐ-
τε ῤουμῆανος καὶν, ἀλλὰ Κουτουβλακος ἐκ Καρατζόβας τῆς Μακεδονίας,
ἀφ' οὗ δὲ ἀπὸ τοῦ 1913 ἐπανελημμένως ἡ Ἰ. Μονὴ μετέβη (πρόσθως : μετὰ
ἐπὶ Ἰ. ἐποικισίας) η κατέσχε τὰ ῤουμ. ἐκκλ. βιβλία, αὐτοῖς τοσοῦτον ὑπόμνηται
ἀπομῆναι τοὺς παπῆνας η συνενωσόμενος μετὰ τοῦ ἐπὶ Ἰεσοσαρονίκη ῤουμά-
νου προξένου, ὥστε ἠνάγκασε τοὺς γέροντά του, ἕνα παρὰ δέξῃ τὸ κελλίον εἰς
τὴν Μονὴν, κατέθεσε πρὸς ἀσφάλειαν η τὸ ὀμολογεῖν αὐτοῦ . η οὐλοῦς ἐπὶ-
σκεται αὐτὸ νῦν ἐπαῦθα . ἔπειθ' ἡ δὲ ἐπαυεν οὗτος παροπαροσδοτῶν η παρὰ δέ-
σαν τὴν Προβάλας ἔχον, εἰσπηγαῖον η παρὰ τὴν ῤουμ. γλῶσσαν, μετὰ τὰς η
εἰς αὐτὸ τὸ Βουκουρέστιον η ἐισαγαγῆν τὴν ἰσοδοσίαν αὐτοῦ εἰς τὴν ῤουμ. Βου-
κλήν, βουλόμενος οὐλοῖ νά δημιουργηθῇ ψυχρότητα μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ
η ῤουμ. κράτους . ὅλοι δὲ δήσαστε ἐκ τῆς ἐπισημῆς ἦρχετο εἰς τὴν Μονὴν
(η αὐτοῦ ὀμολογ. Δημητρίου) ἐσπερὶ μετὰ τὸ ἐπὶ εὐκαιρίας νά ποιῆται ἐπὶ-
ρὸς συστάσεις ὑπὸ τοῦ Γαβανά . Διὰ ταῦτα ἡ Ἰερά ἡμονὴ μετὰ τὰς δε-
κάδας τῆς καταργηθῆναι, ὡς ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1917 ὑπέβαλε κατ' αὐτοῦ τὴν
Ἰ. Κοινότητα ἐποικισάτο τὴν γελοῖον ἀσφάλειαν αὐτῆς περὶ διαφρα-
γῆ ἐκ τοῦ ὀμολογίου . . . . . εὐμῶνον δὲ δὲν μετῆβαιε σκοπιὸν η εἶναι
φοβερὸς η εἶναι κινδύνος ῤουμῆανος ἐπὶ παροπαροσδοτῶν, η ὅσακις προσκαλεῖται αὐ-
τόν η κάμνει παρὰ τῆς ἡ Ἰ. π. ἡ ἡ δὲ τὰς παρὰ τῆς ἡμονίας του ἐπισημῆ-
ται τὸ ῤουμανικὸν ἐκ ἑλληνικῆς προξενίου, η ὅλοι οὐδὲν φοβεῖται, η ὅλοι ἀντὶ τῆς

τη, τὸ φράζει τῆς διαταγῆς καὶ τῆς συμβουῆς τοῦ κ. προξένου. Οὐδέποτε φέρεται
ναγνύειν, ἐγνύριον ὁ ἱερός ἡμεῖν Γουός, ἔνθα ἡ ἰσχυρὰ τῶν ἐθνικοτήτων ἔπει
φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον. Ἰταμιώτερον ἰσορροπία, τὰ ὁμιλῆ
οὐκὸν δρασίως ἐνὰ ἡ πνανόρεως ἀμφαφίως σκιαῖται τὸν ἄδωτα.
Οἱ Γουόσοι ἀχρῶσι, καὶ αἱ γηῖσι Γουμῶνοι εἶναι ἅγιοι πρὸ τοῦ Δευροδέ-
ου Γαβανά. ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε ἄλλοτε, τοιοῦτον μίσητον ἔργον, εἶπεν
ἐν λαύρα μεγαληρόν ὑποστηρικτὰς, τοὺς κορυφαίους τῆς συνάξε-
ως καὶ τὸν ζυριόνα Καμωανάον, (ὅσος μόνον εἰς τὰς στήλας τοῦ
Παλαμῆ ὡσεὶ τὸν φλογερὸν πατριωτισμὸν), καὶ τὸν πρόεδρον τῆς συνά-
ξεως ἄλλ' ἄνευ ἀλόγητον. Διάκο-Γερμανιόν. ὅσος Α' εὐείρωτος ἐν
τῆς Μονῆς πρὸς ἐξυμνισμὸν τοῦ ἀξιώματος περιεφίρει ἀνὰ τὰς
Μοναί, καὶ ἐν τῆς ἀγίας τῶν Καρτεῖν, καὶ ἀνεπαύειν κατὰ τῶν ἀπο-
φάσεων, εἰς αἱ αὐτὸς εἶπεν ἰσχυρὰ τὴν σφραγίδα, ἰσορροπία
τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἰ. Κοινότητος ὑπὲρ τοῦ Γαβανά φυνάξαι
καὶ ἐκρηγνύμενος τὸ "ἀδικον, ἀδικον" ἐν πρᾶξι τῆς γλώττης. ὅτι
ἀρχιγραμματεὺς τῆς Μονῆς ὑπέβαλλε τὰ σχέδια τῶν ἀνεργητικῶν,
αἱ διβίβαζεν εἰς τὴν Ἰ. Κοινότητα ὁ Γαβανάς, καὶ ὡς ἄλλο καταργά-
ζετο, ἴδοιτε τὰ μὴ ἐκλεγεσθῆ ἢ ἔξωτος αὐτοῖς. ἢ ἔλεγον ὁ κόσμος,
καταύληκτος ἐκ τῆς τοιαύτης ἀκατακρηπίστου καταρῆς τῶν φρουρῶν.
καὶ τῆς λαύρας, ἵνα ὁ ἐννεορόσωπος τῶν ἐκμίστων ἐγνύριται ἀπὸ
καὶ οὐμόνοι κατὰ τοῦ Γαβανά καὶ τῶν ἀρχιριονήτων φίλων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν
λαυριωτῶν. ἀλλ' ὅπως αἰεὶ ἡ ἀνείσοτος γενὰ τῆς ἐνάμεν, οὐκ
καὶ ἐν ταῦτα ποσοδῶς εἰς τὴν ἐφρότητα τοῦ ἀγῶντος καὶ ἰσχυρὸν κύριον
ὅσος διακελεύεται: Μάχου ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ κύριος ὁ νόσος ὑπαρ-
σισίσει σε μετῆς. οὐδ' ἐπίσημῶν ἠτόνησα. οὐκ ὅταν ὁ Γαβανάς
εἰς τῶν ἰσορροπῶν αὐτοῦ φροσισίθει κατὰ τοῦ Γουμανικῶν χρυ-
σίου τὰ καθαρίσθαι τὴν ἐνοσίαν καὶ τὰ ἀφαιρῆσαι τὴν τιμὴν καὶ τὸ
ἔισαδον τοῦ ἀγνύριου ἐδεχάσθαι (καὶ ἐν τῶν λογιόσαντα τὰ γενναίου

πρασού γὰρ ἀράξῃ τοῦτο φίλον, ἀπέχεσθαι τὴν εἰσοδὸν τοῦ οἴκου μου ἔκλω-
σε), οὐκ ὅταν διδίδεν δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ, ὅτι θὰ ἀφαιρήσῃ τὴν ζωὴν
μου ἐδειχάσα (ἢ μάρως κἀκούω ἢ σὺνάξις τῆς Μονικῆς, ἦν με
εἰδωσοίει γὰρ ἔρχωμαι μέθου Δάφνης ἐκ Καρϋν, διότι ἐλλοχεύει
ὁ Γαβανά γὰρ με ἀρχοφονίῃ). Τὰ δύο ὅμως ἰσχυρότατα ταῦτα
κατακλήτε καὶ μέγα ἰδανματούργησαν εἰς τοὺς ἄλλους ὑπὸς ἐπί-
αμβον, αἱ δὲ ψόφουτα, τοῦ Γαβανά ἢ κατὰ ἴδωσον τῆς ἐθνικῆς ἐν ἁδῶ
παράταξις. Δίδεται αὐτῷ προδοσιμὰ κατ' ἀνάγκη πέντε ἄμηνος,
ἕως ὁ πῆχτος Διοικητῆς τοῦ ἁγίου Νικ. Λέως, ὁ ἐφεταμικός ἢ ὁ Πύργου
ἢ μελλοῦς ἢ ὁ Νικίας, πρὸς ὃν δευτεβάσθη ἢ ἀσφάσαις ὑπὸς ἐκλή-
σιν, πιωθῆ ὑπὲρ τῆς κανονικότητος ἢ τοῦ ἀδιαβλήτου αὐτῆς. Μοί
ἔδοκε δὲ τὸ ἐνδοξόν ἢ ἡ ἴ. Κοινότης, εἰς ἣν εἶχον ὑποβάλλει ἄλλην
ἀσφάσαις ὑπὸς ἐκλήσιν, τὴν κατὰ τῆς Σαλήτης τοῦ γαμίου Προφρόμου,
ὑποδείξασά μοι τὸ ἀρ. 4 ἐδ. 3 τοῦ Νομ. Διατάγματος τοῦ κυρίου τῶν
Καλασι. Χάρτην. εἶπον κατ' ἐμαυτὸν; ὑπερβύσασθαι ἢ κατὰ
δύσθην ὑπὸς τὸν Διοικητὴν, ἄλλως ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐξετελεῖτο ὡστε
ὑπὸ Ἱηλεῶν Κοινότητος, κρατοῦντος καὶ τῆς ἀείωστε εἰς ἀσκήσειον
τον διαφωτίου τοῦ τερατοφροῦ Γαβανά. Τέλος ἡ ὁδὸς, ἦν ἠκοροῦθη
σα, ἐξήγαγεν ἐμέ εἰς ἀναφυκίαν ἢ ἡ ἴ. Ζύναξις βιαζομένη δι' ἐπὶ
διαμαρτυρίας τοῦ ἀγιομονήλου κ. Ν. Λέως ἢ ἡ ἀσκήσειον ἐν τῇ ἐκλήσει
δαρυβίλδα ⁴ ἐσπερία τῆς Ἰσχυροφίας, ἢ τῆς ὑπερδύμειε τὰς ἐπὶ Καλασίνα
συνόδους τῆς Ῥωμ. πυχλήλου, γὰρ ὑποχωρήσῃ " ἐπὶ λούτων τῶν ἀσκή-
σειων, γὰρ τὸ ἀσκήσειον, γινόμενης ὑπερφροφίας ἀσκησιαστικῆς ἢ
γινόμενης, ὅπως διαλαχθῆ ὁ ἔστωσι τῆς ἐπιστολιμαίας (εὐρίσκειτο γὰρ
ἦδη ἐν Λοίρα ἀπὸ τῆς προλαίας μετὰ τοῦ ἀσκησιου δια τὰ Προφρο-
μιτικά) γὰρ ὑπερβύσῃ εἰς τὴν ὑπὸ τῆς κραυκῆς ἐξουσίας ἐκτίχῃ
τῆς μοναστηριακῆς ἀσκήσειου" ἢ ὑπὸς μέγιστα ἰσχυρὸν ἐπαναλαβε
βασιλεῖ ἢ αὐτῶν " μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφου τοῦ κ. Διοικητοῦ

(ἦν ὁ τορπιλλομὸς ἠθελει ὅτε θά καταγγεῖν τὴν ἔπισημοῦν ἐπὶ ἀρνήσει ὀ-
πηρσίας) ἡ ἱ. κοινότης μεθ' ἱκανὴν ἐμπειροστατωμένην οὐκίλησιν, ἀ-
πιφύσισσε συμφύτως μὲν 8^α ἀρθ. τοῦ Ν. Α. καὶ 10^α τοῦ Κατ. Κάρλου κα-
τοῖς καθολοῖσι τοῦ ἐπερὶ ἡμεῖν τόπου, ἵνα ἐντελέγηται καὶ ἐν τῷ Μαρτί-
ου, λαύρα παραιοδημοῦντα ἔπισημῶν ἀγίω φελοθέου γέροντι ἐδουμῶν
ἵνα παραστή κατλ." Ἐ οὕτως ἐκίνεῖτο μὲν ὁ πειζὸς διὰ λαύραν κομέ-
ζων τὴν ἐπιτοχὴν κατ' ἱ. κοινότητος, ἀλλ' ἐφθάσε καὶ ἕτερος πειζὸς ἐκ Κο-
ρναῖς ἀποφυλλωτῶν ^{καὶ ἀσθημάτων} ὡς ὁ Μαραθινὸς δρόμος φελοπιδου, ὁ Λυροδέος
Γάβανος, ὅσων ἀφού εἶδε μακαλωδέισσι πάσαις τὰς ἐπιτοχάς, ἵνα με-
τὰ ἐνός ἔτους ἀφαιμεαν καὶ προσπαυῖν τοῖς ποσῖ, μου ἔξελε ὡς ἄρα σαφρ-
ροῦν, καὶ ὑποκνεῖτο βροῖ "λαγούς μετ' ἀραχίλια", ἵνα μὴ σαυῆ ἡ ἀπο-
φασίς. καὶ ἀπεπέμφθη μὲν ὁ πανούργος Ρουμανισίος, ἐπέμπεθη δὲ
ἡ θαταγή ἐς τὸν ἀρὸς ὅν ὄφον. ἀλλ' ἐς τρωβάταν, ἐνθα ὁ ἔπισημῶν
μετὰ τοῦ ἐξάρχου τῆς Μονῆς ἔπιφανίος ἀνέμενον ἐς τὸν παυῶν ἐν-
κυνεῖου τοῦ ἐπισημομένου καὶ ὄφτος. Κουτσού τὸ κεχθίον. ὁ ἔξαρχος
διεξήγε καὶ αὐτὸς σφερόν ἀγίνα, ἵνα πεῖση τὸν ἔπισημῶν περὶ
τῆς "ἐξοντωσίως" τοῦ Γάβανος, ^{λέγει, ἡ ἀραχίλια ἀνελάμβαν} ὅτε ἀγαθὸς ἐδουμῶν ἡγήθη καὶ
ἡγοιμῶντο ἡρῶ ἀναχώρησιν, ἀλλ' ἐπέμπεθη ὁ εὐφρῆς οἰκοποῦρος
ἐπισημῶνσε τὸν ἔπισημῶν λέγων μὴ φεῖξιν, γέροντα, γάδος ἔκα-
μεν ὁ ἔπισημῶν ἔξαρχος. ἀλλ' ἐπὶ εἴση ἔξωσεν." καὶ ὁ ἔπισημῶν, ἐπισημῶν
δύσας τὸ ^{κεχθίον} σφῆμα ἐφθάσε μετὰ τοῦ θαταλάου καὶ τοῦ ἀσιτονομοῦ τοῦ
παφριώτε. κ. λ. Βαθουραγίτη ἡρῶ τοῦ κεχθίου τοῦ ἀχυρομένου καὶ γῆν καὶ οὐρα-
τὸν ἀποεχοῖντος Λυροδίου Γάβανῶ μετὰ Μιχαῖλ καὶ Γάβανῶ (τῶν
αὐτοσφραγιστῶν ἐνομῶν ἡ ὄρη τοῦ ἀγίου ἔξάρχου, ἦν τὸσση σφο-
δρῶ καὶ ἀκαταύχελος, ἵσπε ἐν βίωσῃ ἐφθαμῶ ἡ δόξα ἐφραῖσθη
καὶ ὁ Γάβανος ἀμεῖως ἐξώσθη. καὶ οὕτως ἐγένετο ἀναίμακτος ἐξο-
σις, οὐκί ἔμπος καὶ ἐξόντωσις. Ἀνίστασιν ὁ τῶπος, καὶ ἐπατηγρῶσθη
ἡ ἐδουμῶν νίκη, ὀφειδομένη ἐν τῷ ἀγίω τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Καραῖ.

91
χαίτου. Πατέρων καὶ ἀδελφοὶ ἐν τῇ Μονῇ τῆν τῶν 2-3 ἀποϊσταμένων
ὡσαυτῶν καὶ Γαβανά συνέλαβον ἀγγέλλας ἐπὶ τῇ χαμωρᾷ νίκη.
ἀποκαρῆντες τοῦ δένου ἐφιάλτου. συγκαίρουσα δὲ καὶ ἡ Συναξίς
καὶ Μοικητῆ καὶ Ν. Λεῖτη ἔγραψεν "ἀποκατεστῆσατε τὴν εἰρήνην
καὶ τὴν τάξιν ἐν τῇ ἐπιμάχῳ ταύτῃ τῆς Προβάτας περιφερείας, ἥτις
δυστυχῶς ἀπορκεῖται ὑπὸ μωρίων ἐθνικῶν κενδύων, οὓς εἶχεν
ἀναρριώσει ἀπὸ τοῦ 1913 ἡ ἐμφάνισις τοῦ Δωροθέου Γαβανά, ἐ-
ξάρτου καὶ ἀρτιστοπαίρου Μακεδόνος Κουτσοβλάκου, καὶ τυφλοῦ ὀρ-
γάνου τῆς Ρουμ. ἀρωσαγάνδας, ἥτις ἀφεδῶν δασανώσης ὑπὸς ἐ-
πικράτῳ ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ, ἥτις ἔχει ὡς κέντρον τὸν
κῶνον τοῦ ἁδωνος περὶ τὸν ὁποῖον ἔχουσιν ἐγκατασταθῆ δύο
Ρουμ. Σκῆται, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ τοῦ ἀγίου Παύλου τοῦ Λάκκου καὶ ἡ
Λαυριωτικῆ τοῦ Προδρόμου.... Διὰ τοῦτο ἡ ἱ. ἡμῶν Μονῇ οὐδὲ
πυσοῦν ἀποβλέψουσα ἐν ὑλικὴν ὠφέλιμα πανηγυρίζει τὴν γενναί-
αν ταύτην πρῶτον ὡς ἐθνικὴν ὄριμνον, διότι ἀπηλλοτριμένῳ ἀσπασίᾳ ἐ-
φιάλτου καὶ τρομοροῦ ἀρωσαγανδιστοῦ.... Ἐπιπέδειξις δὲ ὅτι ἡ μονὴ
τῆς Παύρας ἀγωνίζεται περὶ τῆς εἶναι ἡ γενναία ἀσπασίς τῆς Συναξί-
ως, ἥτις χαρούσης ὑπὸ ὄψιν καὶ τοῖς ἡμετέροις φηλανδριώτους ουσιάσεις,
ν' ἀποζημιώσῃ παρὰ τὰ καθεσιῶτα ἀχουστοπαρόχως τοὺς ἀποβηθέν-
τας, ὥστε νὰ ἀγορασθῶσι τὸ ^{καλλίτερον} κελῖον ἐν ἁλίῳ ἢ νὰ ἀποκατασταθῶσι τε-
χίως... Βιβλαίως δὲ ἀγροσύμῳ ὅτι ὁ Γαβανάς σενδρόμενος διὰ τοι-
ούτων δεσμεῶν πρὸς τὴν Ρουμ. κυβέρνησιν θά κινήσῃ πᾶσα χίθον
πρὸς ἐναρρωτὴν τῆς ἀσπασίως ταύτης καὶ ἀποκατασταθῶσι ἐν τῷ κελί-
ῳ, καὶ ὡς ἐπιβληθῶν ἀπονεύσῃ ἡσθὴ πρὸς τοὺς ἐν τῷ ὑπορχίμῳ. ἀλλ' οἱ
ἀσπασίως νῦν τοῖς τύχαις τοῦ ἔδου εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαχῶσιν ἐκλό-
γως τὰς βραδύουχίας ταύτας ὑπονεμευούσας τὴν ἐθνικὴν τοῦ ἀγίου ὁ-
ρους ὑπασίωσιν, ἣν οἱ ἐποφθαλμικῶν ἀρωσαγανδιστῶν οὐκ εἰσὶ Τούρ-
κων ἠδυνήθησαν νὰ διαπίσωσιν.....". Ἄλλ' οἱ τέχους ἤρθε ν' ἴσσε-

τά συγχαρητήρια
ρά να ἀκούσῃ καὶ ἀνεκφόρουτος τῆς Μονῆς, ὅσους ἐπὶ οὐδὲ ἔτι τυχεύμε-
ρον ἐργαζόμενος καὶ διακινδυνεύσας καὶ πάντα ἐπέτυχε χάρις καὶ ἐς τὴν συν-
δρομὴν αὐτῶν ἀριστιῶν τῆς Ἱ. Κοινότητος τῆν ἀποδημιχίαν. Ἴδου ἡ ἐπι-
στολή ὁμοίως, ἐς τὴν ^{τυχεύει} ἐκινήθη ἡ χεὶρ τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς Μο-
νῆ μετὰ τοσαύτῃ ἀσφραγίᾳ ἐς τὸ Γαβανάδικον ζήτημα.

ἀριθ. 731. ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεγίστης Παύρας τῇ 10 Νοεμβ. 1927.

Τῆν ὑμετέραν παροισιοχησὶν ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ
κατασπαζόμεθα.

Διὰ τοῦ παρόντος ἱεροσφραγισίου μοναστηριακοῦ ἡμῶν γράμμα-
τος δηλοῦμεν, ὅτι ἡ ὑπερῆχος ὑπόδοσις Γαβανά ἐλύθη ὑμῶν ἐπὶ
Μονῆς (ἢ ὅτι ἀνάγκη να' μᾶς τὸ εἶπω!) καὶ κατὰ δίκαιον, τηρηθῆναι
(ζῆλον ἢ σινητάξιν) καὶ ὅσοι οἱ νόμιμοι τύποι συμφώνως τοῖς καθεστώ-
σι καὶ τῇ Καταστ. Χάρτῃ καὶ διὰ τοῦτο εἰρηχοῦμεν τὰς ἐνεργείας Σαγ.

ἐπὶ τοῖσι διατιχοῦμεν χίαν φραδέλφως.

Οἱ ἐπίτροποι τῆς Ἱερᾶς καὶ οὐρανόμας Μονῆς Μεγίστης Παύρας τοῦ ὁμοίως
ἀδαναοῦς Γέρων, Νικολάου, Γέρων Ἐσφάνιος καὶ οἱ σινητῆρες ἐκ τῆς ἀσφραγί-
ας

τῆ ἐξοχισμωτότατη γέροντι καὶ ἐξοχίῳ ἡ Παυριώτῃ ἀντιπροσώπι-
σι ἐπὶ αὐτοῖσι καὶ ψυχραὶ ἐν σκίσει ἰσθὸς τὰς ὑπονησθέντων παρὰ
ὑμετέρων περιουσιῶν τῶν ἐπιστολῶν, προσδίδουσι τὰ ἀποδημιχιακοῖ
γράφοντες. ἄσφραγίᾳ μετ' ἐλίχον μελλοῦσιν ἐκδηλότερον ἀσφαλισθῆναι.

Τὸ αἴτησιν εἶναι ὅτι ἐπιδοθῆναι ἐν τῇ Ἱ. Κοινότητι, ὅταν καλεῖται 1926 ἀπο-
σταλῆναι ἡμῖν ὁ Κ. Χάρτης ὑπὸς ἐφραφωγῶν, προσεπαύθησα ὅσους κατὰ
τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος τούτου τηρηθῶσιν εἶναι αἱ διατυπώσεις,
εἶνα μὴ δώσωμεν χάθην ἀνα ἐς τὸν ἀνιέδικον καὶ τοὺς ἐνδύμους αἰ-
λοῦ ἰσοσηρισταί. ἐν τῇ Ἱ. Κοινότητι δὲν ἐξεδικασθῆναι νῦν τὸ ζήτημα
τῆν ἐξοχισμωτότατην ἐπιστολῆν ἰσθὸς καὶ μένειν αὐτῇ ἐμφαίνει καὶ ἐξελίξι-
στολή τῆς Μονῆς ἀπευδεδείχθη πρὸς ἐμὲ τῇ 6 Ἰουνίου 1927:

"ἐπιδοθῆναι ὑμῖν, εἶνα παρὰ θυσίᾳ ἀφρηθῆτε ἐς τὴν Ἱ. Κοινότητα ἐν

δικαίωμα τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς νόμοθεσίας Δωροθέου Γαβανά, ὑποστρεφόμενος
πρὸ ἐπιπέρας δικαστικῆς καθ' ὄρους τοὺς κανονικοὺς τύπους καὶ οὐκ
τελεσιδικίου, ἀποστεινόμενος ἀπὸ τῆς ἱ. Κοινότητος ἀρχῆς ἐζητήσαμεν
τὴν σινοφομίην αὐτῆς ἀπὸ καλῶς τῆς τοῦ κελῆτος συμφωνίας ἐπὶ ἀπο-
φάσει τῆς βουλευτικῆς ἡμεῶν συνελεύσεως, πᾶσα ἀνακίνησις τοῦ ἐπιπέρας
τοῦτου ὑπὸ τῆς ἱ. Κοινότητος τορμίζομεν ὅτι δὴ εἶναι καθόλου
κανονικῆ, καὶ ὅσον αἱ ἐπεὶ γίνονται ὑπὸ τῆς ἐνδοσφρομένην εἰς
τὸ ἀνώτατον τοῦ νόμου δικαστηρίου, καὶ μόνον τοῦτο εἶναι ν' ἀνα-
θεωρηθῶσι τελεσιδικίους ἀποφάσεις τῆς ἱ. Κοινότητος. Διὰ τοῦτο ἐν-
κειντὰ ἀφριώσεως ὀφείδετε ἐν ἐνόματι τῆς ἐπὶ ἡμεῶν Μετανοίας
τὰ διαμαρτυρηθῆτε ἐνόντες εἰς τὴν ἱ. Κοινότητα ἐπιφριώσεως ἐκ αὐ-
τῆς κερσάν ἐνδύνην διὰ τὰ ὑφραετέρω. Καὶ ὅπως ὁ Γαβανάς ἐπρ-
σέβαθεν εἰς τὴν Μοσνιαύσιον ἰσὲς ἀνθρώπων τοῦ αἵλου ἔλους τῆς
ἐκδοτικῆς, ἥτις ἐν τῇ Συνελεύσει τῆς 11 τοῦ μηνὸς ἀποφάνθη ὡς:
" Ἡ ἱερά Μοσνιαύσιος συνέλευσις εὐδὸς ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ ἐχέθητε αὐτῆς
ἐκτελέξεν ἑαυτῆς ἀναρμολίαν, ὅτι καθ' ἣν συμφωνίαν ἡ ἱ. Κοινότης
παρκατέστη εἰς τὸ ἐφετιόν τὴν νόθεσιον ἀναγνωρίσει αὐτῆς τῆς
πρωτοδικίου ἀποδικαστικῆς πρὸ τῆς ἀφριώσεως τοῦ κερσάντος
τοῦ Κ. Χάρου, καὶ ἐπιπέρας ὁ Κ. Χ. δὴν εἶναι νὰ ἔχη ἀναρμολίαν
τοκὸν διὰ τοῦτο κερσάνει ἑαυτῆς ἀναρμολίαν. " Ἀλλ' ὁ Γαβ-
νάς, ἔχει ἀκράδαντον ἀποδοτικὸν εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς φίλους, δυσκοχῆ
ἀποφριώσεως, ἀεικίνητος τρέχων ἀπὸ Κροβάλας εἰς τὴν Μοσνίαν, καὶ
αἰσὸ τῆς Μοσνίας εἰς τὸς καρπύς καὶ τὰ ἀνάστασις, παρακαλεῖ, καίρει,
ἐπιπέρας, εἰδύσει ἐφοκαλυβήτης, τὸ ὡς κινεῖ, ἵνα κινῆση
τὸν οἶκτον καὶ τὴν συμαστικῆν, ἀποφριώσεως εἰς τὸ εἶδος, σεντῆν
ἡσασα αἰλὸν ἰσὲς παρὰ τὴν Μοσνιαύσιον, τὴν κερσάνει, τὸν ἐπι-
πέρας, τὰ κερσάνειμα ἰσὲς τῶν ἀποφάντων, ἐνὼ μὲν κερσάνει μὲν
ἀποφριώσεως ἀποφριώσεως ἀποφριώσεως ἀποφριώσεως. Καὶ τῆς 11 ὅτι.

τά ἀνδραγαθήματα καὶ τὰς ἀντιδράσεις τοῦ Γαβανά πρὸς τὰς κατ' αὐτοῦ
ἐπιληψίας τῆς Ἱ. Κοινότητος, καὶ τὰς πόσας ἀποστάσεις ἀρχῆς καταδικά-
σει καὶ ἀποφαίσει. λόγου δὲ γενομένου περὶ εἰσαγωγῆς τῆς Γουμ. γλώσ-
σης εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὁ ἅγιος Κωνσταντίνου Μόδοτος ἱερομόνα-
χος ἐπέμψεν ὑποστήριξιν, ὅτι κατὰ τὸ 1914 ἦν ἐπισημὰ καὶ ἐπισημῶς
παρὰ τῆς Ἱ. Κοινότητος καὶ πατίσθη μετὰ ἐκ Μενασσι. ἐξ αρχιῆς τὰ
Γερμανικὰ ἐκκλ. βιβλία. Μετὰ ὀλίγον καὶ χρονολόγον συζήτησιν,
καὶ ἦν δελεωκάνθη καὶ ἀποσιφηνίσθη τῆς τῆς ἐπισημῆς. ἔδηξον γάρ
ὅτι δὴν ὑποθυμῆ ἡ Ἱερά μὲν Μετάνοια, ἥτις ἔχει ὅλα τὰ δίκαια, νὰ ἀπο-
αρυσθῆ καὶ οὕτως ἐπιέν ὑποκλήσῃ τὴν ψῆφον τῶν ἁγίων ἀνεμο-
σιώων, καὶ διὰ τοῦτο ἀποσιφηνίσθῃ ἐπὶ ἐν ἑλὸς νὰ ὑποστή τὴν ὑποστήριξιν,
ἐπεὶ δὲ τῆς καὶ ἀνεμοσιώως ἀποδύσονται αὐτὴ τὰ δίκαια, καὶ ὅπως ἡ Ἱ.
Κοινότης, ὁ ἕφορος τῶν καθεδρῶν καὶ τῆς ἐπισημῆς ὑποστήριξιν τοῦ ἱεροῦ,
τοῦτου τοῦτου ἐξήρθη καὶ κατὰ τὴν ἀριστεριότητα αὐτὴν εἰς τὸ ὄψος καὶ
ἐπισημῆς (τῆς τοῦ ἁγίου Δοκίμου) ἀποφαίσει ἐπὶ τῆς τεθείσης ἐπι-
σημῆς, "ἐάν σὺ τὸ ζήτημα τοῦ Ἀρωδιῶν μεναχὸς ἀπὸ τῶν Γαβανά θε-
ωρεῖται ἢ οὐ λεγόμενον" καὶ "ἀποφαίνεται" ὅτι τοῦτο κατὰ τὴν Ἱ. Κοινό-
τητα θεωρεῖται λεγόμενον καὶ ἀπὸ τῆς". (Συνεδρία 1Α' τῆς 29 φεβρ. 1928).

Οὕτως ἔχον τὰ ἀποφάσεις, ὅτι ἐγὼ θεωρήσας χρεῖται τὴν ἐμὴν ἀποσιφηνί-
καρτηρίαν καὶ δὴ ἀνήκεν ἐν καρτίῳ μετὰ τὸ Πάσχα, ἀποσιφηνί ἀπὸ τῆς
τῶν ἁγίων τούτων ἀγίων, καὶ οὐκ ἐπισημῶν πρὸς πᾶσας τὰς ἐπισημῆς
οὐ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς οἰκίους. Ἄλλα καὶ πᾶν διὰ τὰ ἀποσιφηνί, ἐάν
δὲν μὲ ἐπισημῶν εἰς τοῦτο ὁ κατὰ τὸν ἱερόν μετὰ τοῦ Ἀναχο-Ἱερατοῦ,
οὕτως παρὰ τὸν πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῷ ὄργανον τῶν καθεδρῶν
ἐπισημῆς τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενῃ "Ἀναγιγνωσκὸν τοῦ λαοῦ" (Ἀποσιφηνί
1, 8 ἐ τοῦ 1928) χρονογράφημα. Τοῦτο ἐπισημῆς τῶν 1915 μετὰ τῆς ἀπο-
σιφηνί μετὰ ἐκ τῆς Μοσῆς ἐπισημῆς τῆς ἐπισημῆς ἐπισημῆς ἐπισημῆς
ἐπισημῆς, οὕτως διὰ ἐκ. ἐπισημῆς τῶν καθεδρῶν, ἀποσιφηνί αὐ-

τὸν τῆς ἀφροδιαίου γραπτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν κατεβέβαζον αὐτὸν
 εἰς τὰ ψυχρὰ μάρμαρα τῆς κοινῆς τοιαύτης. Ἀποδέξαι, ὅτε οὐδένα ἄλλον
 βιώσιμον δεῖναί να εὐρωσιν ἐναντίον μου καὶ διαρκῶς ἀνακαλιμένῃ
 τὰ παλαιὰ κατὰ δίκην. δίδουσιν ἐξ κυκλοφορίας τὸ ἐμῶσθε καὶ
 συκοφαντικὸν ἐκτετατὸν ἔγγραφο (ὡς καὶ ἐσχάτως παῖξεν ἐκ αὐτῶν κατε-
 φυγον, ἵνα μὲ κατηγορήσουσιν), ὅσως ὡάνης οἱ ἀγιορέλαι γνωρίζου-
 σιν ὑπὸ ἑνὸς καὶ ἕκ ἑνὸν λόγῳ ἐγγράφῃ. Οὐκ ἦλλον ἐφ' ὅσον ἐσηῆθεν
 ἐκ τῆς γραφῆς τῆς Μονῆς, ἤμην ὑποχρωμένος νὰ ζήτησιν παρ'
 αὐτῆς εὐτόπιον τοῦλάχιστον ἀφ' ἑμὲ διάψευσον, ἵνα δεῖναί να
 ἐφανισθῶ ἐν τῇ ἱ. Κοινότητι καὶ συνεχίω τὴν ἀντιπροσωπεῖαν. Μετὰ ἴσχυ-
 ραὶ ἡμερῶν συζητήσων καὶ ἐπιμονῆν ἡ Συναξίς ἀπέλυσε ἀφ' ἑμὲ ἰδιωτικώ-
 σια ἐξ ἑξῆς ἔγγραφον:

Ἰ. Σ. ἀρ. 176. ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεγίστης Παιρας τῇ 11 Ἀπριλίῳ 1928
 τῆς ὑμετέρας ἐκλογικῆς ἐν κυρίῳ ἀδελφικῶν κατασπαζόμεθα.

Ἐν τῇ ἐφημερίδῃ "ἀναγίνουσι" δημοσιευόμενον ἔγγραφον ἐνεποίησε κατὰ τῆν
 Συναξίαν, ὅπου χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὴν γνωσιότητα ἡμῶν, ἐθελούσως ἐγνωρίσῃ τὴν ὑμετέραν ὁστο-
 λογιότητα εἰς τοιοῦτον. ἀσυναντίας μάχιστα ἐν τῷ φροσῶσῳ αὐτῆς εἶδεν ἢ κατ' ἡμῶν
 ἡ Μονὴ ἠδουσιώδη παρῶν, ἡμετέραν τῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμεῶν τοιοῦτου συμφερόντων. Ἀλλ' οὐ-
 το οὐ μόνον οὐ μόνον ἀσυναντίας ἐπισημῶν τὰς τοιαύτας συκοφαντίας, αἵτινες ἐξ ἀν-
 θρωπίνων ἀδυναμιῶν ἐγγράφοντο τότε κατὰ τὸ 1914, καὶ ἤδη ἐκ τῶν δημοσιεύσεων, ἀρ-
 χα καὶ δεξιῆ ἡ Μονὴ ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ τοῦ τῶν ὡσὶν τὴν τοιαύτην δόξωσιν. καὶ ἡμῶ-
 σως ἀποβῆναι εἰς ἀσυναντίας ἀνακρίσει τίς ὑδῶσαι ἐκ δημοσίευσον τοῦ χιθιλλῶν ἑσθῶν,
 ὅπου ὡσὶν καὶ τὰ ἄλλα ὡάντα τὰ γραφῆναι ἐν παροξυσμῷ εἰς ἐκείνην τὴν ἐσχάτην τῆ 1914
 θεωροῦνται ἀκυρὰ καὶ ἀνωδέστα μετὰ τὴν ἐπίσημην πρόσκλησιν τῆς ὑμετέρας ἐ-
 κλογικῆς ἐκ τῆς Μονῆς καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῶν ἐπισημῶν καὶ ἐκ τῆς ἀξιοκρατίας.
 Ἐκφύζομεν οὖν τὴν βαδύτητα ἡμῶν διὰ τὰς τοιαύτας δημοσιεύσεις, αἵτινες
 οὐκ ἔχουσι νὰ ἀσυναντίας τὸν ἕχον ὡσὶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Μονῆς
 καὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμεῶν, ὅπου ἑσθῶν εἰς ἐκείνην.

Οἱ ἐπίσημοι καὶ ἀσυναντίας ἐκφύζομενοι τῆς ἱερᾶς καὶ ἐκτ. Μονῆς τῆς Μεγίστης Παιρας

14
Κάρτους υιοθετημένης του έγγραφου υπό των εαυθόρων, η τὸν ἀμὴ ἀρχήσῃ
να μὲ ἐφοδιάσῃ διὰ παρομοίου η ἑρὸς Ἱ. Κοινόηλα μὲ εἴσειε ἐφ' ἡμῶν
ἐνόχῃ αὐτῶν η τῆς σπουδῆς ααγίδος. ἔσῃμῃνα πρὸς καρὰν τῆς Ζηχωτῆ
η τοῦ Γαβανά ἐν τῇ ἀσφαλίσει μου, η ἔσῃμῃ ἀντακαταστάσει μου ὁ
μακ. Γερμ. Νικόδημος. Ἀμῃως τότε ὁ Γαβανάς ἀπὸ ἡ φάση ὁ ἀνταφοῦ
σωματ. ἐφοῦλαβε η ὑπέβαλε τὴν ἐξῆς ἑρὸς τῆς Ἱ. Κοινόηλα ἀναφορὰν.

Δεβουσίη η Ἱερὰ Κοινόηλα!

Βαδουεβάρη ἀναφερόμενος ἑρὸς τῆς ὑμῶν. σθαυτήριαι παρομοιοῦντα ἐσῃμῃνα
εἰς τῆς γνωστῆς αὐτῆς ὑποδείξει μου. Ἡ σθ. Ἱερὰ Ἐπιστολασία μοὶ ἐκοινοποίησε τὴν
20^η φθίνοντος ἔγγραφον αὐτῆς ἀπὸ Ἱ. Μαρκίου τ. ἔ. δι' οὗ μοὶ ἐκοινοποίησε αὐτῆς ἀνέγρα-
φον τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ Ἱ. Ὀκτωβρίου π. ἔ. ἐπιστολῆς καὶ Ἱ. Μηνῆς Παύρας ἑρὸς αὐτῆς, οὐδὲ
περιεχόμενα ἀνέγραφα. Τὸ ἀνέγραφον τοῦτο ἑρὸς τῆς Ἱ. Κοινόηλα ἐπιστολῆς τῆς Ἱ.
Μηνῆς Παύρας ὁὐκ εἶναται βιβαίως εὐστὲ η οὐδὲ ἕρῃον νὰ θεωρηθῆ ἢ κανονικῆ ἀ-
πεφάσις η δὴ τελεσίδικος κρίσις τῆς δικαστηρίων ἁγίου Ἐρκου, νομίμῃ κοινοποιου-
μένη ἐν τῇ ἐκτῆς μῆνας μετὰ τῆς ἀφάνομεν ἐξωσίν μου ἐκ τοῦ κελίου μου, ἐφαρ-
μοζόμενοι μαίματα τοῦ Ἱ. Κάρλου τοῦ ἁγίου Ἐρκου (η ἔρῃος σοὶ ἐκοινοποιήθη με-
τάξι, ἀλλὰ δι' ἡδῆ οὐκ ἐν ἀκούσει, οὐκ ἀνέγνωσθ, οὐκ εἰσείρηται ὑπὸ τῆς ἐν-
ταξίμῃ ἁρχῆς ἀπὸ τῆς ἐξώσεως). Τὸ ὅτι ἔρῃαι ἔγγραμμῆνος ἐν ὁ ὀμιλοῦντα
κελίῳ μου (ἐφωδῆστατον ἔδῃς τῆς διαγραφῆς ἰδίῃς ὑμερῶν ἐνώπιον τοῦ ἀνακρι-
τοῦ κ. Δ. Χρυσανόπουρου ἐν τῷ γραφίῳ τῆς Ἀστυνομίας κερῆ η ἐβουβάδης).
η ἀνγνωριστῆν ἢ νόμιμος διάδοχος τοῦ δανόντος πόντος μου ὑπὸ τῆς κυριάρχου
Ἱ. Μ. Παύρας μέχρι τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1927 (δῆμι ν' ἀγνοῆ ὑπονηρὸς Κουτοῦρα-
χος ὄρχηρον τὴν ἱστορίαν τῆς ὑποδείξει η τὰ ἐρὸςφατῆ γεγονότα), καὶ ἦν ἐξ ἐκείνων
αὐτοῦ. ἀποδείχνου ἑρῃαι τοῦτο δι' ὅσον ἀναφέρω η ἐκτῆς ἀπὸ τούτου ἐν τῇ ἀπὸ
5 φεβρουαρίου 1928 ὑποδείξει τῆς ἐρῃαι μὲν κατὰ τῆς Ἱ. Μ. Παύρας, ἐν
τῇ βάρῃ τῆς ὑποδείξει δὲν νὰ θεωρηθῆ η ἀδικαστῆ ἀποδείξει. ἐν ἐκτῆς τῆς Ἱ. Μ.
δικαστηρίων, ἢ Ἱ. Κοινόηλα τῆς ἀδικαστῆ ἀπὸ τῆς ὑποδείξει μου ταίμῃ (ἀλλ' ἀπὸ
ἐκαμῆς ἔρῃαι ἐν τῇ Διοικητικῆς ἀπὸ τῆς ἀδικαστῆ). Διὰ τοῦτο ἀναφέρθη τῆ
κελίῳ η ἐν Σ. Γ. Διοικητικῆς Συναίτην τοῦ ἁγίου Ἐρκου η ἐκτῆς τῆς κανονικῆς ἀδικ-
καστῆ τῆς ὑποδείξει μου η ἀναφέρω μετὰ τῆς ἐρῃαι Ἱ. Μηνῆς Παύρας.

Τούτου ἕνεκα ἱεραρχομαι καὶ διὰ τῆς παρούσης μου ἱεραρχομαι πρὸς τῆς ὑμετ. βασι-
λευσίων μου παντοκρατορίας καὶ ἱεραρχομαι ταῖς θρησκ. ἰκείας μου, καὶ ἐκχωρῶ
αὐτῶν, δώσω εὐαρεσθηθῆ αὐτῶν καὶ δωρηθῶ δένδρον τὴν υἰοδότησίν μου ταύτην καὶ ἐκείνη
κανονικῶς αὐτῶν ευφάνης τῆς κ. χάρις (ἕως τῆρα εὐκρίετο μετὰ τὸ Κοράνιον), καὶ ἀπε-
φάνθη ἐμολαίω περι αὐτῶν καὶ αὐτῆς ἡ Σ. Γ. Διοικήσις, ζῆναξ (ὅτι οὐκ ὁ κ. χάρις
δὲ ἔχει ἀνομοκλήσιν ἰσχίον εἰς τὴν ἐξέτασιν μου). Ἐπειδὴ δὲ ἔχω υἰοδότησιν ἐπιβου-
λαίαν ἀπὸ 57 φεβρ. 1928 ἐχρησίων μου μετὰ ὅλα τὰ σχετικὰ σκευῖα καὶ πάντως δὲ εὐ-
ρίσκονται τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐν τῆς Γ. Κοινότητος, δωρῶ περιττὸν νὰ ἱεραρχομαι
τὰ ἐν αὐτῆς ἀναφερόμενά μου. Τέλος, Σ. Γ. Κοινότης, ἐπιβου καὶ ἱεραρχομαι τὴν κανονικῶς
διαδικασίαν τῆς υἰοδότησεως καὶ τὴν ἀνεκτικὴν τοῦ δικαίου ἐν οἷον μέρος ἀποδοχῆς
ὅτι ἀνίηκε εὐλο κατὰ θεῖον (εὐχὴ, γενναῖοδωρε καὶ εὐσεβέσιαιτε Γαβανά!).

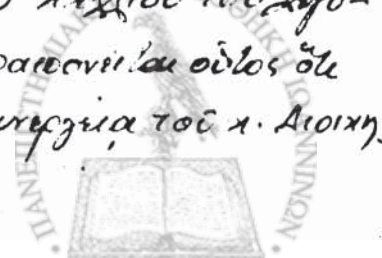
Ἐπιβουλαίαν δὲ ἐν τῆς υἰοδότησεως Γ. Κοινότητος ἀνεκτικῆς καὶ δικαιοσύνης κατὰ θεῖον
υἰοδότησις ταπεινῶς μετὰ τοῦ ἱεροσκήπιου βασιλευσίου οὐβασμοῦ καὶ ἰκείας
εὐσεβείας (ὁ παύρμος!). ἐν Προβάλα τῆς 30 ἁπριλίου 1928.

Ὁ παφανόρμος ἐξωθίς ἐκ τοῦ ἐν Προβάλα περὶ τοῦ "ἡ Γαίνου τῆς Ἐξέτασεως"
Γαβανάδικον. Ἐφρόδτος μοναχός.

Αἰρωθῶμαι, ἔχε πεποιθήσαν τσσαύτην ἀκρότητην ὁ Γαβανάς ἐκ τοῦ δικαίου
τῆς υἰοδότησεως αὐτοῦ καὶ ἀμπακίητος τσαύται ἐκ τῆς ἐκδοχῆς τῆς Γ. Κοινό-
τητος; ἀπαντῶ. ἔχε πεποιθήσαν ἐκ τῆς μίση ἀπὸρ ἰερέσεν, σσανίως
ἀπολυχάνοντα. ἔχε πεποιθήσαν ἐν τῆς ἐμμένη ὑπὲρ αὐτοῦ ἀμύοφα-
ραν, ἦν ἐπιμεύρησεν ὁ ὄριουθος ἐν περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἡ λαύρα ἰσθίως
καὶ ἀμπακίη ἐπὶ αὐτῆς ἐπὶ μισοῦ, ἐκ τῆς ἀμύοφας. ἔχε πεποιθήσαν
τέλος (ἕως ἀμύοφας μετὰ τὸ ἰεραρχομαι) ἐν τῆς ἐμμένη ἐκ τῆς Γ. Κοινότητος
ἀνεκτικῆς, ἦν πεποιθήσαν καὶ ἐπέτυχον εἰς ἐκωνημένους τῆς ἀνεκτικῆς
τῆς ἀμύοφας. Ὁ Γαβανάς ἐπιβουλαίαν ἀμύοφας ὅτι δὲ ἔχει δικαίον.
ὅταν εἰ περὶ αὐτοῦ ἐπιβουλαίαν καὶ ἐκωνημένους τῆς ἀμύοφας ἐκ τῆς ἀμύοφας
τοῦ κ. Αμύοφας. Περὶ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐκδοχῆς τότε ὁ ἐπὶ τῆς ἐκδοχῆς
καὶ ἰεραρχομαι κ. Α. Μιχαλάκης ἀμύοφας αὐτοῦ περὶ αὐτοῦ.

εις τὸν σχετικὸν φάκελον τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ, ἐνὰ ὄψιθος βίου κοινωμένη
ἀποσύντη ἐπιτελεσθῆναι. Τότε ἕτερος βουλευτὴς ὁ Λεβουχί. Παρί-
τονς ἔγραφε εἰς τὸν πατέρα τοῦ Γαβανᾶ ἱερὸν. Ἐγνώριον ἐν Προβάλα
(Ἀθήναι, ἀπὸ 7 Νοεμ. 1927) τὰ ἑξῆς: " Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σου ὑπογεγραμμένην
κατὰ διαφόρων ἄλλων καλλωπῶν. Ἐπειὼσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἔξωτρι-
κῶν, ὅπου συνήντησα τὸν ἀρμοδίον τετρατάκην, ὡς ὅτι ἔχει ἐπιβεβαιωθῆ
ἢ ἔχδου τοῦ κ. Λέην, ὡς καὶ ὁλόκληρος ὁ σχετικὸς φάκελος διὰ τὸ ζήτημα
τοῦ γένους Γαβανᾶ Λυροπότου. ὡς ἐπιτελεσθῆ τὸ ἔχον ζήτημα, τὸ ὑπουργεῖον
μετὰ τὴν ἀποφασίαν τῆς Διοικητικῆς ἐπιτάξεως δὲν δύναται, ἢ μὲλλον δὲν
ἔχει ἀρμοδιότητα, ἐφ' ὅσον ὁ γένος Λυροπότος δὲν συμπεριλαμβανέται εἰς
τὸ ὁμοῦλον, καὶ ἐπομένως δὲν δευρεύεται τὰ ἔχον δικαιώματα. Ἡ ἔχδου δὲ ἀν-
τὸν εἶναι δυσμενιστικὴ διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ὑπόθεσιν. ἀναγνωρίζω κατὰ
ὅτι αἱ καλλωπῆαι εἶναι βιοπαλαισταὶ καὶ παραγματοποιεῖται ὑπερβαίνει τὴν ἀπο-
σκευῆς, ἀλλὰ δὲ δικαιολογητικὴν τὰ γένους καὶ δὲ ἔχον καὶ καταλογιστικὴν
ἀντιληπτικὰς τῆς. εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀφίπνευσιν, ὅπως ἐπισημ-
θησάν τὰ ἐπισημασθῆ τὸ ζήτημα δὲ εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Κοινοτή-
σεως, εἰς τὸν ὑπουργεῖον τῶν ἔξωτρικῶν, ἀλλὰ ζήτημα παραρτήσεως
τῆς Κοινοτήσεως. οἱ φόβοι σου, ὅτι εἶναι δυνατόν τὰ κινδυνεύσῃ ἢ ἀυτοτέλεια
τῶν καλλωπῶν, δὲ εἶναι ἀδικαιολογητικῆς. Ἡ ἀποκλειστικὴ ἀφίπνευσις
εἶναι ὅχι ἐξαιρετικὴ. ἀπορῶ, ὡς ἐδόθη διαταγή, ὅπως κανονιστικὴ ἀπο-
ζημιώσις ..... " Ἐγὼ τὸν κ. Παρίτον, ὅν δὲ ἔχω τὴν ἑμὴν τὰ γνω-
ρίζω προσωπικῶς, διὰ τὴν διαύγξαν τῆς σκέψεως καὶ τὴν ἐπιχειρήσαν-
τικὴν γνώσιν: ἀσύντητον ἀνηρωμένη. εἰς τούτῳ ὁ ἀλατῶχτος Γα-
βανᾶς κατὰ τὸν ὑποὶ ὑπερβαίνει εἰς βίαιον ἢ ἄλλο ὅπως τὰ ἰσχυρῶς
ρητὴ ζήτημα ἀπὸ ἐπισημῶν ἀπὸ τὸν ἑμὴν Κοινότητα, ἀλλὰ
καὶ εἰς τὴν Διοικητικὴν ἐπιτάξιν ^{τοῦ ἀποκλειστικοῦ τοῦ 1928} ἢ ἄλλο ἀποκλειστικὴν ἢ ἄλλο ὅπως αὐτοῦ Σπυρι-
δου ὁ Λαυριώτης. " Περὶ τοῦ τέχους τῆς συνεδρίας ὑποβλήσῃ ἢ ἀναφορὰ
τοῦ Λυροπότου ἐκ τοῦ ἐν Προβάλα Λαυριώτικου καλλωπῶν τῶν ἔξω-
μῶν Γαβανᾶδων (εἰς τὴν ἀπὸ τῆς, ὅτι τῆς ἀποκλειστικῆς οὗτος ὅτι
ἔξειδῶχθαι ἀπὸ τὸ καλλῶν τοῦ ὑποὶ κ. Γ. Μ. Μ. Παύρας συνεδρία τοῦ κ. Διοικη-

του Ν. Λόγγου κερδὶς τὰ δικασθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἱ. Κοινοῦτος: ὡρα καὶ δὲ ἐπὶ Ἱ. Α. Σύν-
ταξιν, ὅπως ἢ ἀναδευρήσῃ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν, ἢ συστήσῃ τῇ Ἱ. Κοινοῦτῃ τὰ δι-
κασθῆναι ἐφ' ὅσον οὐλοσ τομίζεῖ ὅτε ὡρανόμῃ ἐξεδιώχῃ ἐκ τοῦ παλαιοῦ του.

Ἡ Ἱ. Α. Σύνταξις μὴ δυναμένη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως
ταύτης, τὸ μὲν εὖ μὴ συγκεκρολημένη εἰς δικαστήριον κατὰ τὸ § 9 ἀρθρ. πα-
ραφ. 3 τοῦ κωδ. Ν. Δικαστηρίου, τὸ δὲ διότι αὐτὴ ἔχει ὑποβληθῆναι ἐν αὐ-
τῇ ὁμοεικόσ φάκελος δικαστικῆς παραπομπῆς τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ
πρὸς τὴν Ἱ. Κοινοῦτῃ μὲ τὴν σύστασιν, ὅπως εἴαν ἔχη δικασθῆναι κοινο-
πεινήσιν νεμίμῃ τὴν ἀπόφασιν ἢ ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, ἀλλὰ νὰ
δικασθῆναι καὶ κοινοποιήσῃ αὐτοῖς τὴν χρηθεσμένην ἀπόφασιν. Καὶ ἦτο
ὁ κωδικοποιήσας λαύρας, εἴνα ὑπονομήσῃ τοῖς αὐτοῦ συνέδροις ὅτι καὶ
ἐξεδιώχῃ, καὶ ἐξετεμῆσθαι τομίζεῖ, καὶ αὐτὴ τὴν ἀπόφασιν τὴν παρῃ-
δούσῃς Διοικητικῆς Συντάξεως; ἀλλὰ "θεὸς ἐπὶ γλῶττι βέβηκεν".
Προσαλεῖσθαι δὲ ἐν τῇ καὶ τὸ ἐξῆς: "ἐν τῇ βίβλῃ, εἴαν ζήτηθῆναι ἀνέγραφο
τῆς κερδὶς ταύτης ὑπὸ τῇ ἐνδιαφερομένην νὰ ὁδοῖ τοιοῦτον ὡρα
τῆς Ἱ. Κοινοῦτῆς" (αὐτὴ βεβαίως ἐσημειώθῃ κατὰ ἀπομνημονεῖον τοῦ τα-
βανᾶ). Οὕτως ἐτορομῆσθαι τὴν οὐσίαν ^{ἢ πᾶσαι αἱ κατὰ τοῦ ταβανᾶ} ἢ συστήσῃ καὶ κατὰ βεβαίως κερδὶς
κατὰ κερδὶς ἀποφάσεως. ὁ δὲ τετραπύρατος Δωρόδοτος ἔβηκεν εἰς κατὰ
βίβλῃς τῆς εἰσόδου εἰς τὴν πρῶτην αὐτοῦ κατοικίαν. ἀλλὰ
καὶ τὸ αὐτὸ ὑποκρίθησθαι κατὰ ζοφῆσθαι ἢ νύκτα, καὶ κατὰ λαβεῖν τὰ ὡραπῆ-
ρηματα, ὅτε ὅμῃ κερδὶς τῆς ὡρᾶς. ἐξαρχίας ἐξορισκόμενος εἰς καρφᾶς πύ-
λας ἐξεδιώχῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἀσωνομῆα. Τέλος ἀξίζεῖ νὰ ἴδῃ τις καὶ τὴν
ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Κοινοῦτῆς ἐπὶ τῇ ἀντιθέσῃ ἀπομνημονεῖον τῆς Διοικητικῆς:
" ἐξ ἀφερμῆς τῆς ὑποβληθῆσθαι ἀλήθῃς τοῦ Δωροδοτοῦ μόνον (τὴν ἀντιθέσθαι
ἀντιθέσθαι ἀντιθέσθαι) καὶ τῶν κερδὶς τῇ Ἱ. Κοινοῦτῃ πρόλασιν τῆς Ἱ. Διοικη-
τικῆς Συντάξεως ὡρα ἐκδικαστικῆς τοῦ ζητήματος, τοῦτο ὑποσῆσθαι καὶ ἐκ-
δούσῃς ἀποφάσεως κοινοποιήσθαι ἀμφοτέρους τοῖς ἐνδιαφερομένοις
ἢ ὑποσῆσθαι τῆς ταύτης κοινοποιήσθαι ἢ ἀντιθέσθαι, εἰ ἐξῆσθαι μὴ ἀντιθέσθαι
μεταπομνημονεῖον ἀλήθῃς ἀπομνημονεῖον τῆς ἀποφάσεως, τοῦ ὡρανοποιήσθαι, εἰαν

παρακώλυσε τὴν Ἱ. Μοῦν Μην. Παύρας διαφημισάμενος καὶ διαμαρτυρηθέντος ἐπὶ τῇ
ἀνακινήσει αὐτοῦ τοῦ ζητήματος Γαβανᾶ (~~τὴν ὁμοίαν ἐπιβολὴν ἀποδοτέον~~),
ἀποκρουσαλλοῦσαι ἢ γινώσκοντες τῆς διεξαγωγῆς πληροφορίας ἐπὶ τῇ βάσει καὶ ἄλλοι
οὐδὲν ἔφοδος, ἢ οἱ νὰ ἐκδικασθῇ ἢ ὑποδοχῆς αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος
συνωστὰ τῆ ἀσφαλείᾳ τῆς Ἱ. Α. Συνάξεως ἢ οὐκί. (καὶ μετὰ τῆς πληροφορίας)
ἀσφασιζέται κατὰ ἐπιμονοσηφίαν ἢ ἀνευδίκης ἐκδίκαστος (sic) τοῦ ζη-
τήματος καὶ ἐκδόσεως ἀσφαλείᾳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφ. τοῦ 1919 ἀφ. 19
τοῦδε ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος (Συνεδρία 10^η καὶ 12^η Ιουνίου 1928). Αὐτὴ
ἔμας ^{βιβλίον} (Γιββωνιανός) οὐκ ἔστιν νομικὸς καὶ διὰ τούτου, καίτοι ἐσφαλμένῃ ἔ-
σασαι τὸ κεφάλαιον μετὰ ἡδονῆς νὰ ἐννοήσῃ τὴν τελευταίαν ἐπιμη-
γορίαν " ἢ ἀνευδίκης ἐκδίκαστος τοῦ ζητήματος". ἀσφαλῶς ὁ γράψας
ταύτην ἐν ἡρώσει καὶ ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀκούσαντες καὶ ὑπογράφοντες
ἔμας ἀντιπροσώποι δὲν ἠδύνησαν νὰ σχετισθῶσι τὸ κεφάλαιον. ἔβα-
ρύνθησαν καὶ αἰτιῶν ὅσων καὶ ἐν, ἀγαπητῆ ἀναγνώστῃ, μετὰ τὸν ἀνεξάντη-
τον Γαβανᾶ, ὅσων ἀποδείχθη ὅτι ἔστιν ἰκανώτερος ^{παρὰ} τῶν ἐν τῇ Ἱ. Κοινότη-
τι διανοουμένων καὶ ὑποβάλλει αὐτοῖς τοιαῦτα ἀρρήτα, ἀλλ' ὑποφ-
θαίνε καὶ ἄλλοι τοῦ Γαβανῆ καὶ τῆς Γραφῆς ἐν σπουδαίᾳ καὶ σφραγιση-
σίου, δι' ἣν ὑπέσχετο νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐν τῷ ἔδει ὀνικὸς χίτος καὶ καμιασθῇ
εἰς τὸν φάρακα τῆς Ἱ. ἐν τῷ τῷ αὐτῷ ἀποσπαστικῇ τῷ καρμῶν ἀτμοσφαι-
ρα εὐδαιμονία ἢ ἄλλον ἐπανήθει, τὰν ^{μὴ} αἰτίας Γαβανᾶς τρεμοκρατή-
σαι τὸν ἀγαθὸν γίγοντα ἐν κώσῃ (ὅτε θα ἐφόνωνεν αὐτοῦ), νὰ ἀγκυρῶν
αὐτοῦ ἐν παραίτησιν, καὶ ἐὰν δὲν ἤτοκε ἐν τὸν ἱερὸν ἡμῶν τοῖσιν καὶ ἡ
σέβ. κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἀσφαλισμένη ἐκ τῶν ἐπιπέδων ἀρχιερέων ὑπὸ
τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ μητροπολίτου ἀγίου Γεωργίου. καὶ τῆς ἐὰν δὲν ἐπιπέ-
θαιεν ἐπιπέδων ἐπὶ τῆς Μοῦν ὁ κακοπαθῶν ἀνδραγαθῆς καὶ Ν. Νεφέως.
Εὐλας ἐν ὑποσημειωθῶ ὑποσημειῶ ὑπὸ αὐτῆς νὰ ἀφ. 188 ἀφ. 15 ἀφ. 1928
διελθόντων τὴν ἐπιπέδων τοῦ τοῦ καταδόν, καὶ τὰς ἐπιπέδων ἀσφα-

οὐκ ἔχει ἐν τῷ νὰ ὑποβάλῃ τῇ ἱ. Κοινότητι, ἀλλὰ ἐπιμένοντι τῇ ἀμείνων ἀ-
 ποστολήν μου εἰς καρδιάς πρὸς τοὺς ἄλλοις γραφῆναι καὶ ἐξέκλ. περὶ τῆς ἐπι-
 ταμινότητος: " ἔσθ' ἡμεῖς ἐκκαίρια ταύτη ὀφείλω νὰ γνωρίσω ὑμῖν, ὅτι ἀπο-
 κειμένοι τὰ ἀνακωρίστη ὁ πατήρ Νικόδημος, μέγας ἐνδεδηγμένος κατὰ
 λαὸν φαρούσαι ἐπιποιήσεις εἰς ἀνικαταστάσιν του, εἶναι ὁ πατὴρ ὑμῶν
 νομῆμις ἐκκαίρια (κατὰ Ἰανουάριον) πατήρ ἐλόγιος, ὅσους ἐργάσθη
 μετὰ φαροδουματισμοῦ ζήλου καὶ ἀντιπροσωπείας μέχρι τοῦδε ἐπα-
 ξίως τῇ Μονῇ σας: ἐπιμένοντες ἐκ τῆς ὑποχρέωσης, ὅσους ἐπίδει-
 χεις εἰς ἐκείνους, ὃν ἐφορέθητε οἱ αἰδέμενοι κτίτορες τοῦ ἀγιανύμε-
 ἔχουσ καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ἐδόξασε μέχρι τοῦδε ἡγνίσταλο ἡ Μονή σας
 λαύρα, οὐκ ἔστι δὲ ὀλιγώτερον ἐπιφοροῦμενος ἐκ τῆς ἐπὶ ὑμῶν ἀγάπης μου,
 καὶ σαχόμαι, ἵνα ἀποδύνω ὑμῖν τὴν φαροῦσαν ἐν τῇ ἀποστολήσει ἡμεῖς
 ὑψηλά ὑμῶν αἰδέμενα ἀγαθὰ κινήσει πάντας ὑμῶν εἰς λακείαν καὶ ἐπι-
 κριντὴ ἔνωσην ἐπὶ ἐξυπαρέστησιν τῷ γενικωτέρῳ τοῦ ἱεροῦ λόγου συμ-
 φηρόντων ὁποῖοι οἱ πατέρες οὐ μόνον: ...". καὶ εἰς τὰς ἐπιποιήσεις τῆς ἐπι-
 ξίως ὑποκώψας ἀνέλαβον καὶ αὐτὸς τὸν σιαυρόν ἐπὶ ὅρμην ἵνα ὑποσθ-
 ρίζω τὴν στάσιν τῆς Μειανοίας μου ταχέως ἡμεῖς ὑπὲρ τῆς σεβ. Πατρ.
 ἐξαρχίας, καὶ ἐναντίον τῆς ἱ. Κοινότητος ἱερῶν Μονῶν, αἵτινες ἐπιγνωσὶν δὲ
 ἀνεγνώρισαν τὴν ἐξαρχίαν καὶ ἦλθον ἐπιλοξενίῳ ἐν τοῖς ἀντιπροσωπείαις ταύ-
 ταις Μονῶν. Τοῦ ἀποπέρισμα τοῦ τετραμήνου τῆς ἐξαρχίας ἐκείνου ἀ-
 γῆτος γνωρίζουσι πάντας, καὶ ὁποῖον δὲ ἔλαβον ἡμεῖς ἐναντίον τῆς ἐπι-
 ποιήσεως τῆς ἱ. Κοινότητος τῆς ἱ. Χαρίτις ἐκ τῆς ἐπιποιήσεως τοῦ ἀγῆτος
 καὶ τὴν παρὸν σιτηρασίαν τῶν ἀντιπροσωπείων τῶν ἀδελφῶν ὁποῖοι
 ἱερῶν Μονῶν, ἡ ἐπιλοξία ἡμεῖς ἦν ἡμεῖς, καὶ ἐπιλοξία ἡμεῖς νὰ εἶπω-
 ριν εἰς ἀποπέρισμα δυνάμει ἀποπέρισμα διὰ τὸν ἱερὸν ἡμεῖς ἱερῶν
 ὡς σιτηρασίαν ἔχον καὶ τὸν μακαρ. πατέρα Νικόδημον. Τοῦτο μόνον
 λέγω ὅτι ἡ Μετανοία μου ὁποῖον ἔλαβον ἐκ τῆς ἀποπέρισμα σιτηρα-
 τήτων ἐκ τῆς ἐπιποιήσεως τῆς ἐπι. Καρθεῖν ἡμεῖς.

Ἐκκλησιαστικὴ Ἰδιοκτησία
Ἐκκλησιαστικὸν Ἄγιον Ἔθνος
Ἰεροσολ. 7.

Ἐκ Παριῶν τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1929.

Πρὸς
Τὸν Σεβ. Μορὴν Μεγίστον Λαύρα.

Κατ' ἰσχυρὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφορίου τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλ.
ποιῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν καὶ εὐχαριστοῦμεν τὰς ἐνχαριστίας Ἁγίου
διὰ τὴν νομιμοποίησίν, τὴν ἐνδύξασιν τῆς Σεβ. ἡμετέρας Μορῆς, κατὰ
τὰ ἀνεκταῖα γυμνάσια γεγονότα, καὶ ἐπισημαίνοντα τὸν τῶν ἀντι-
μακαταδίωκτων ἀπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Σεβ. Κανόνου, ἐπὶ τῆς ἀγίας τοῦ Πατριάρχου ἑξαρχίας, καὶ αὐτὰ ἔλαβον, ὡς
γυμνάσια, τὴν δέουσαν νομιμότητα γυμνῶν.

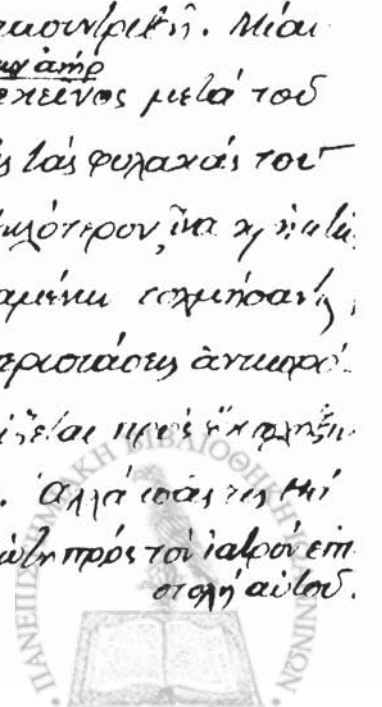
Ἡ ἰδρυτικὴ καὶ ἐπιχειρηματικὴ ἐνδυστροφία τοῦ Σεβ.
ἡμετέρας Μορῆς ἔχει διὰ τὴν ἐνδύξασιν εἰς τὰ ἀγία συμ-
βουλεύοντα τοῦ Ἁγίου Ἔθους καὶ ἐνδύξασιν εἰς τὴν ἀποβλεπομένην
ἐνδύξασιν τῶν ἡμετέρας ἡμετέρας ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῆς ἐξαρχίας
τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς ἀντι τῶν ἐνδύξασιν τοῦ Σεβ. ἡμετέρας.

Ἐπισημαίνοντα τὴν ἐνχαριστίας τῆς ὄψης εὐχαριστοῦμεν, ἐπὶ
τούτοις, τὰς ἐνχαριστίας ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ
Σεβ. ἡμετέρας Μορῆς ἀπὸ τῆς Σεβ. Κανόνου καὶ τῆς Διοικήσεως
Ἐκκλ. Πατριάρχου ἡμετέρας τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς ἡμετέρας
καὶ ἐνδύξασιν, διὰ τὴν ἐνχαριστίας ἀντὶ τῶν ἐπιχειρηματικῶν, ἐπὶ τῶν
καὶ ἐπισημαίνοντα τῶν ἡμετέρας ἐπιχειρηματικῶν.

Ὁ Διοικητικὸς
Ν. Τ. Λαύρα.

Οὐδὲς ἀσφαλῶς ἐγκώμιος μὲ ἔδωκε νὰ παρουσιάσω ἀνωτέρω τὰ πιστοποιη-
τικά της δραστημίου κατὰ τὴν ἐμπίστευδῆσαν ἀντιπροσωπείαν, ἐμὴ
ἵνα θεωρήῃ ὁ ἀναγνώστης, ὅτι οὐδὲς λόγος ὑπῆρχε τῆς ἀνικαταστάσεως
τοῦ ἀντιπροσώπου, ὅλα τὰ ἔτη πάντοτε παρὶ καλούμην, ἵνα ^{πιοθῶ καὶ ἀνα} ἐξέλθωμαι
τὴν ἀρχὴν καὶ οὐδέποτε παρελάμπα. γινώσκων, ὅτι ἡ ἀρχὴ εἶναι ζυγός
οὐκί χρησιός, οὐδὲς δὲ ἐκουσίως βεβαίως καὶ εὐχαρίδως ὑποσύεται τὸν
τοιούτον ζυγόν. Πολλὰ μὲν ἢ ἑκατὸς ἐπὶ ἡμέρας ἐσώμενε πρὸς τοῦτο. Ἐξαι-
ριστικῶς μόνον ὡς 1929 συνέβη τὸ γεγονός, ^{ὡς καὶ} οὐκί νὰ ἐρωτησῶ, ἀφοῦ
δὴν ἐκλήθη καὶ ἐν τῇ συνέξει ^{κατὰ τὴν ἡμέραν} τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντιπροσώπου. Ὁ
ἐπισημασθεὶς ἰατρίᾳ κατανοήσας πλῆρον, ὅτι τοῦ ἐλογίου κούρμα
ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Μενὴ δὴν θὰ ἠδύνατο νὰ διασπάσῃ τὸ ἔγ-
γραμμα καὶ τὴν καλιαχύντη, νὰ εὐαναφέρῃ τὸν Λωρόθιον Γαβιανῆν ἐν
τῷ κελίῳ, ἔφερε τὸ δῶμα τὸν ἑσπέριον, οὗ ἡ φιλοδοξία κατανύκα
τὴν κατὰ τοῦ ἐξωσθέντος (καὶ οὐκί ἐξοπωθέντος) Γαβιανῆ μὴνιν. Ὑπῆρ-
χον καὶ ἄλλοι ἀσφαλῶς οἱ λόγοι, δι' οὓς ὁ κύριος ἰατρός ἐξώθει τὸν ἐπισώφα-
τον ἑσπέριον ἐπὶ ἑνατάλοχον διὰ τοὺς ὡμίους αὐτοῦ βάρος τῆς ἀντι-
προσωπείας. γενόμενος γὰρ ἰσχυρὸς ἐπιβροχῶς ὁ ταπεινοφρων καὶ σκε-
πταμένος τὴν μοναχὸς ἐπῆρθη τοσοῦτον τὴν ὄφρον, φανταζόμενος
ἐαυτὸν ἄξιον διαδόχον τοῦ ἱατροῦ γέροντος Ἀλεξάνδρου, ὥστε μικρὰ
καταγίγῃς εὐκολίαις ἰκύναιτο νὰ καταρρίψῃ αὐτὸν καμαί. καὶ ὡς κα-
ταγίγῃς ὁ ἀσπὴρ ἰατρός ἐξαιτήσασκε κατ' αὐτοῦ τὴν ἀντιπροσωπεί-
αν. ἔτε τε ἀνημέριστον ἰσχυρὸν ^{τοῦ κυρίου} ἀσφαλῶς ἔδωκε κατισπέρειν. Μία
τοι αὐτῷ ἐκδήλῃσιν παρεκείσασιν αὐτῷ, ^{ὁ ἰσχυρὸς ἰατρός} ἀφοῦ ἐκείνος μετὰ τοῦ
κούρου Παϊάρου προσέστησαν αὐτὸν (τῷ 1917) ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ
Ποχνηίου. ἔκτιστε ἀφίκεν αὐτὸν νὰ εὐέλθῃ ὑψιμότερον, ἵνα καὶ ἡ ἀντι-
σως ἢ μετῶν. Μηδένου ἔτι ἐκλυθῆσιν ἀρρισταμίμιν ἐκμηδασίμιν
κεῖνοι ἀνωτέρω κῶλοι νὰ ὑπάγῃ ἐν τοιαύταις περιστάσεσι ἀντιπρο-
σωπος, ὅτι Περιφάνειος ἐπῆρθε μόνος καὶ αὐτοῦ ἰσχυρῆσαι μετὰ ἑκαστῆν
ἐκ τῆς ἀντιπροσωπείας, καυφίαντι χαρὰν τοῦ ἰατροῦ. Ἀλλὰ ὡς καὶ τὴν κατ'
ἐπιβροχῶν νὰ ἰσχυρῶν καὶ ἐκείνου τὸν μὴν ἀνῆρα. Ἴδού ἡ πρῶτη πρὸς τοὺς ἰατροὺς ἐπι-
στολή αὐτοῦ.

Ἐν Καρυσίᾳ τῇ 1 φεβρουαρίου 1929.

Παραδέχετ' Ἐρ. Κύριε Ἀθανάσιε Ἀρχιερατὰ ἀδελφικῶς Σέ Ἀσπάζομαι.

Ἐν ὑγίαι δόξᾳ τῷ ἁγίῳ Θεῷ εὐρισκομε παχὺς λό' ὄμιον ποδῶ κ' δι' ὑμᾶς. Ἰσὺ συγκρίματα
ἐπὶ τὴν βραδύτητα τῆς ἀσπαστικότητος μου ἰσχυρῶς ἐπὶ ὅσον ὅσον τῆς εὐχαρι-
στίας μου διὰ τὰς Μεγάλας ἐπισημοφάνειας ὅσων ἰδιόξατε διὰ τὸν διορισμὸν μου κ' μὴ ἔλα-
σάντο ὑποχρεωμένοι. Ἰσὺ ἐπιμύδιαν σοῦ φανερῶν περὶ τῷ ζήτημα τοῦ Διορισμοῦ
Γαβριὴ ἀφ' ὧν ἐστὶν ἐπιμύδιαν μετὰ τὸν Κύριον Αἰηκίτην κ' ἔλασαν παρὰ ἀσπαστικ-
οὺς νὰ ἰσχυρῶς τὸ καλῶν κ' νὰ ὀρθῶ ὄχι ἢ ἀξίον τοῦ κεφαλοῦ ἐς αὐτοὺς χιτῶν τοῦ ἀπὸ
ἰσὺ ἀφ' ὧν δίδου 50 κχιλ. κ' νὰ καδίον μίση ἐς τὸ καλῶν σόλου νὰ ἀσπαστικῶν
διὰ τῆ νὰ ἰσχυρῶς ἡμερῶν; τῷ δὲ πρὸς εἶναι νὰ διορισθῆ μία ἐπιμύδιαν ἐκ 4. κχι-
λωτῶν κ' ὅτι ἀσπαστικῶν ὑπομύδιαν τῷ διορισμῶν ἐκείνων νὰ ἐπιμύδιαν κ' ἔλασαν σὺν-
φρονος. σὺν φρονος ἦλθον ὁ Ἐρ. Θεοδώριος κ' ὁ Ἐρ. Ἀβραάμης (εἶς) κ' μετὰ συνέφρον-
ος ἐπίσης κ' ὁ πατὴρ Ἰσχυρῶς κ' ὄχι ἀσπαστικῶν νὰ γίνῃ μία οἰκονομία διὰ
τοὺς γαβριήλους τῶν ἰσὺ καλῶν ὅτι ἀφ' ὧν ἰσχυρῶς κ' ἀσπαστικῶν νὰ ἐπιμύδιαν
μία ἐπιμύδιαν ἐκ 4. κχιλωτῶν ὑπομύδιαν μετὰ τὸν ὑπομύδιαν κ' νὰ ἀσπαστικῶν
ὅτι εἶναι τῷ διορισμῶν ἢ νὰ ἀσπαστικῶν 50 κχι. ἢ καδίον 50 κχι. κ' νὰ ἀσπαστικῶν
καλῶν ἰσὺ ἰσχυρῶς τῶν ὅτι ἐς τὸ ἔξῃ θὰ φέρνεται καλῶν μετὰ τὴν διαφο-
ρὰ νὰ ἀσπαστικῶν μέρος σόλου Ἀνακτορῶν διὰ τὰς Ἀθῆνας ὁ ἐπιμύδιαν (ἦτοι
ὁ Γ. Ἰσχυρῶς Κουρῶν), κ' τότε πᾶσι θὰ οἰκονομῶν καλῶν. Ταῦτα
κ' διατῶν ἀσπαστικῶν ὁ παραδέχεται τῶν ἰσχυρῶν.

Παρακαλῶ ἀσπαστικῶν 2 λέξις.

Ὁ Γ. Παρακαλῶ ἀσπαστικῶν νὰ φρονισθῆ νὰ οἰκονομῶν ἰσχυρῶν δια-
τῶν ἰσχυρῶν διορισμῶν ἀσπαστικῶν πρὸς τῆ ἰσχυρῶν κοινότητος.
τῶν ἀσπαστικῶν χωρὶς ἰσχυρῶν. μίση γράφεται 4 ἢ 5. πατέρη διορισ-
μῶν ἢ ἀσπαστικῶν μετὰ τὴν διαφορὰν ἰσχυρῶν τὰς ἰσχυρῶν ὅτι κ' αὐ-
τῶν δὲ μετὰ τὴν ἰσχυρῶν κ' ὑπομύδιαν ἐπιμύδιαν ἢ ἀσπαστικῶν ἰσχυρῶν
κ' οἰκονομῶν τῶν νὰ ἀσπαστικῶν ὅτι ἰσχυρῶν κ' ἀσπαστικῶν τῶν Μονῶν καλῶν.
κ' τὰ οἰκονομῶν διορισμῶν δὲ τῶν πᾶσι ἀσπαστικῶν τὸ ἐπιμύδιαν
ἢ ἰσχυρῶν νὰ μίση ἐς τὴν κοινότητος μίση τὸν ἀσπαστικῶν τῶν ἀσπασ-
τικῶν ὄχι τῶν Μονῶν ἀσπαστικῶν τῶν ἀσπαστικῶν χωρὶς ἰσχυρῶν. . . .

ὁ ἰδῶν

Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος! Ὁ Ἐσιφάνιος, ὁ ἀδελφάκος, ὁ ἀδυσώπητος, ὁ μανιωδῶς διώ-
 κτης τοῦ Γάβανᾶ. Ὁ Ἐσιφάνιος, ὅσους ὠρῦελο τῷ ἔντι ὁσάκις ἀντίκλιζε
 αὐτοὶ. αὐτοὶ, ὅσους ὅταν ἦ ἱ. Κοινὸς ἐδίσταξε νὰ διατάξη τὸν Ἐσιφά-
 νιον γὰρ συνοδῶσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἔξωσιν, μετ' ἠπειλήσε διὰ τοῦ τηλεφώ-
 νου: ἢ νὰ στείλῃ τὴν διαταγὴν ἢ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς Καρίας, εἰς ἀνέκα-
 ρος (μάρτυς ὁ παριστάμενος παῖδ' ἀδανάσιος τοῦ Κουτσού). Μνη-
 βηθῆ τούτων ἀποτόμως ἀνερχόμενος εἰς τὸ ἀξιώμα τοῦ ἀντιπροσώπου,
 ἐκαμφθῆ μὲν εἶδε τὴν τριάδα τῶν ἑρουχόντων πρεσβυτέρων ὑπερ-
 χομεῖν, ἵνα σιχαρῆ αὐτῷ, τοὺς φανατικωτέρους τοῦ Γάβανᾶ ὑπερ-
 αισιούς, αὐτοὺς οὐδὲ νὰ ἀκούσῃ ἠδύμεν. γὰρ τὴν παρακωρῆ αὐτοῖς
 τὰ δικαιώματα τῆς Παύρας, ἵνα κατὰ βούλησιν διακατονώσῃ
 τὸ Γάβανᾶδῆκον. τὰ ἀποσίτωλα ὑφάργματα ποῦ συμβαίνουσιν
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸν κ'. Κατὰ τὰς βουουλὰς ταύτας διαπραγματεύσει,
 ἠλὼ ἀντιπροσωπεῖω τῆς Μονῆς ὑπῆρχεν ἐπαύδα παρὸς τὴν Παυριώλη
 ἀλλὰ δὴν ἐφάνηξε τὸ "ὦ πατέρ, διαφθαρεί σε οὐλὸς ὁ ξείνος, ἦν μὴ
 ἀποσταίης". κατὰ τὴν ἀκροῖαν ἤμεναν ὡάντες ὅσα ἤκουσαν τὴν ἀπόστομον
 τοῦ Ἐσιφανίου μεταδύσαν. ἐγὼ ὅσους εἶμαι "ὁ ἐνδιαφερομένος" τοῦ
 ἀποστολεγράφου, ὑπῆρξα ἀποστός θυμῶς ἐπὶ τῷ ξένῳ ἀκέρωσιν
 γὰρ εἶπον, "εἴ μὴ θάξω τὴν χεῖρα μου... οὐ μὴ ἀποστεύσω" διὰ τὴν ἰσ-
 λυκὸν γὰρ ἔχω εἰς χεῖρας τὴν αὐτογράφον ἐπιστεχὴν. ἀξιοπεριεχόμενοι
 γὰρ οἱ ὑφάργματα τῆς ἀκοῆς." γὰρ οὐκ ἔρω τὸν ταπεινὸν αὐτὸν βο-
 ραχόν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐρεμνολογῶ τὸν "παραδέχον" αὐτοῦ, ὅστις
 εἰς εὐδοκίαν κατήρθησε νὰ διαγάρῃ τὴν ἐκείνη τὸν ἀπὸ τῶν ἀνέκα-
 πων. ζήτησαι εἰς ἀκέρωτον τῆς ἐπιδαφισιευδῆτος αὐτῷ ὀφθαλμοῦ
 τὴν ἐπιαναφορὰν τοῦ ὑπερσυναιετιμένου Γάβανᾶ, γὰρ δυστάση τὴν
 τιμὴν αὐτοῦ γὰρ τὴν ἐκείνη εἰς Παύρας. ἢ γὰρ ὑπερσυναιετιμένον ἐξήτησαν
 ὁποῖο κητὴς παρ' ὅμην ἢ Μονὴ ἔχρησαν εἰς αὐτὸν "νὰ ἀποστῆμω-

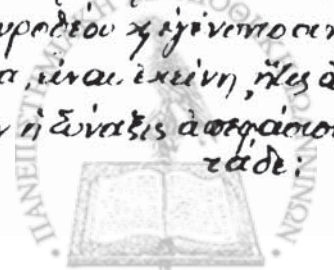
ζη οχουσιοπαρόχως τούς ἀποβλήθοντας, ὥστε νά ἀγοράσωσι τό καλλιέρι
κελλίον ἐν ἀγίῳ ὄρει καί νά ἀποκατασταθῶσι τελεῖς". ἕλος δὲ πα
ρῆλθε καί ἐκπεμόνησε ταῦτα ὁ ἔπιφάνιος, καί τό ἕτερον ὕψου αἰ ἐπι
φροσος ἔγραφεν πρὸς τόν ἴδιον, ὅτι "ἡ λαύρα δὲν ἀγνιζέται περὶ
χρημιάτων, ἀλλά περὶ τιμῆς"; ἐκπεμόνησε τὰς ἀναρεδμητῶν
οὐχ ἑώλους δὲ διαμαρτυρίας καί ἐκκατήσεις πρὸς τὴν Ἱ. Κοινότητα, καί
πρὸς ἑαυτὸν διεύθυνον, κατηνύνησε δὲ καί πρὸς αὐτό τό ὑψουφρε
σι, ἀνδρὶ μὲ ἀσφαλῆ ἡμενήμη, νά γράψωσι οἱ ἅγιοι οὗτοι, ὅτι "ἐάν
ἔβουν ἐλθῆ ὁ Γαβριῆλ ἡμεῖς πρῖν νά ἐγκαλιψωμεν τὴν λαύραν
καὶ ὅμως τῶρα ἐκπαραφρούσαν αὐτοὶ αὐτοὶ οὐ ἴδιοι. τί συνέθη; τί
ἄλλο, ἢ τό κακίον; ὅπως χυρακιτηρίζει δυσωκῶ τὴν ἐσοκὴν ἡμῶν
ἡ νόσος τοῦ αἵματος! Ὁ τρομερὸς καί ἀκατανίκητος Δαιμόνας ὡς μὲν μο
ναχὸς ὅπλον ἔχει τὰς μετανοίας καί τὰ δάκρυα, ὡς δὲ Γερμανιστὴς
τὴν αἰσμητὴν καί τὰ ἀργύρια. εἰς τὸν ἔπιφάνιον, αἰ δὲ γὰρ νά ἀποστεινῶσι
μενεχειρίσθη τὰ ὡνάτια. ἀφοῦ ἐξηναγήθησαν αἱ μετανοίαι καί τὰ
ξηρά δάκρυα, παρρωρίσθη εἰς τὴν αἰσμητὴν καί ἐπέμενε ἐπιλέχους εἰς
τό τελευταῖον, ὃ καὶ ἰσαμαλούργησεν. Πάσχων ἐκ χρόνιου ἔχρους τοῦ
στομάχου κατὰ τὰς ὡνάτιας ἡμέρας τοῦ φεβρουαρίου εἶχον τὴν τιμὴν
νά ἴδω τὸν μέγαν καί τὸν μικρὸν, τούς ἰατροὺς ἐπὶ Μπενκὲ μὲ ἐπίσκε
ψιν. ἐνεδυμύμην τὸν εὐθῶντα "ἐσοδοὺς πολλαῖν ἰατρῶν μὲ ἀνώχρησε"
καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον αἰορῶσχητοὶ. μετὰ πολλαῖς παραληρήσεως ἀλλ' ἐλέ
γην σκέψιν ἤκουσα ἐκπονητῶν τοῦ Σιουριδίνου ἀποφαινομένου
ὡς αἰεὶ τρίσοδος, ὅτι ὡρῶ κελαι περὶ παρκίνου καί ὡρῶν νά μετα
βῶ μὲ ἰστίνας. δὲν εἰσάρακην γνωρίζον τὴν περὶ τὴν διαγνωστικὴν ἐμ
πειρίαν τοῦ ἀνδρός, καὶ οὐκ οἶδα ἂν γενικῶς ἀγνέυει τό τοῦ κρασι
ὅτι "ἡ νοσολογία εἶναι ἐκαστολογία". ἀλλ' εἰς τὸν ἡμέτερον ἀσφαίμα
κον ἀσχητητόν ἀγνέυει κατὰ γράμμα. (περὶ τοῦ μικροῦ ἰατροῦ

Παιχίδου, μικροτέρου δὲ τὸν νοῖον, δὲν ὄμην. Διότι προκίλει ἑρε-
 δραειέτου τοῦ φρενοκαμείου. ὀψώνιον γὰρ τοῦ Σπυρίδωνος ἡ ἴσο-
 ταχικός μάμοια αἰτοί). ἀλλὰ δὲ γνωρίζω τί συνέβη ἢ δὲ ἀνέμε-
 νεν ὁ ἑωφάνιος ἰσόλου Ἄναχωρίση διὰ τὰς ἁδύνας ὁ ἐνδιαφερό-
 μενος", ἀλλ' εἰς ὄριμύτατον ψυχὸς ἐνεσκήψεεν εἰς Μαύραν, ἐν εἰσλήπῃ
 αὐτὸ εἰς πᾶσον μετὰ τοῦ ἀσυνόμου Μηνᾶ Ἰσαθάκη, ὅσους ἐνδιε-
 φέρετο διὰ τοὺς Ἰαθανάδες, ἀπὸ ἰσούπως ἀσφαχείας τοῦ Ἰώου,
 εἰς ἐκλήρωσιν ἡμῖν εἰς Σίναξι, οὐσιήσας ἅμα γὰρ οἰκονομήσω-
 μεν αὐτοῦ καὶ οἰονδήσοιε τρώων, ἵνα μὴ περιφερῶνται εἰς τὰς
 ὁδοὺς. Κατάωητοι ἔμεναν οἱ ἀμύνητορες τοῦ Ἰαθανᾶ, ὅταν μὲ
 εἶδον αἴφνη ἐφεδύνα ἐκ τῆς καρκενοσαδοῦ κλίμης ἐνοσκήσαν-
 τα εἰς τὴν Σίναξιν. κατέβασαν ὄχοι τὴν μούρα κάτω. ὁ δὲ
 δυσολυχὴ ἑωφάνιος ἔμενε ἔρηρος, διότι εἶχε πηροφορηθῆ, ὅτι
 ἐγὼ πνέω τὰ χοιόδια. ἀλλ' ὁ ἅγιος Ἄθανάσιος, μὲ ἐδυναμίωσεν
 ἐκείνην τὴν ὥραν, ἵνα ἔτι ἀωαξ σῶσω τὴν τιμὴν τῆς Μονῆς αὐ-
 τοῦ ἢ τοῦ ἔθνους τοῦ Ἑλληνικοῦ. ἦλθεν ὁ γεννάδας, ἵνα κείνη
 τὴν Σίναξιν γὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀσφάσειν ἢ γὰ ἐκαναφερω-
 μεν τοὺς Ἰαθανάδες εἰς τὸ κελχίον διότι "γκατάλαβες λέγω, ἐν
 κομῆς ἑρεφοῖα, γκιδυνεῦμι γκαί τὸ γκεφάρι μου, γκαλάλα-
 βες". Κατάλαβα, λέγω, ὡσὺ κατὰ τὴν κινδυνεῦμι. ἀλλ' οἱ Ἰα-
 θανάδες ὅσον εἶναι ὁ εὐχόγιος ἐδῶ εἰς τὴν Μονὴν εἰς τὰ εἰ-
 σελάσειν εἰς τὸ κελχίον. ἢ ἂν κινδυνεῦμι ἢ ἰσολύμιος κάρα σου
 γὰ κᾶς γὰ κημοδῆς εἰς τὸ δειμάσιόν σου. παντὶ δὲ σε ἔοιτε
 λεν εἰς τὰς κερεῖας γὰ μᾶς ρεῖ γλέψης". ἔλαθον τὸν λόγον οἱ δύο
 κερεθλαφοὶ αἰτοῦ ^{κίελα κερεθλαφοὶ} ὁ κερεθλαφοῦς ὁ εἰς κερεθλαφοῦς κερεθλα-
 φοῦς ἢ ὁ κερεθλαφοῦς τὸ κερεθλαφοῦς. αὐθάδες ὑβρισταὶ ὅσον
 ἢ ἀμειδίῃς ἢ κερεθλαφοῦς: τὸ ἢ κερεθλαφοῦς δὲν κερεθλα-
 φοῦς. οἴτις αἰμηνία ἄγριοι μοὶ ἐπιτίθενται.

φίλοι, θυέλλα η καλαίγισ, ἀνημοσφρόβηλοι ὑβρεων, ἐσχηρῶδη ἀκροσμί-
αι η αἰδοῦσα, η ἁμύσφαρα ἐμοχύνθη ἐκ τῆς σαωρίας τῶ λόγων
τῶ η ωρακλόρω τού Γαβανά. ἀλλ' ὁ ἐνδιαφερόμενος" αἰτάρια-
χος ἐν τῆ βίωσῳ ὑπετενδύριε "ἀτάλαξιν μὲν ἀκουσὶν δὲ" Γά-
βανάς δὲν θά εἰσελθῆ, γὰν διαρραγῆτε! Ἐκόσασεν ἡ δεομη-
νια η τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ πῶσων ἐπὶ τοῦ γραφείου καὶ ἔλαμ-
πνὴ ρῆξιν ποιλονολαρίος η τί ωρέωσι νὰ γείνωσι χεῖρε αὐλοῖ
εἰ ἀνδρωποι; ὅς τε χεῖρε ἡ αἰσώφραος ἀισήνιτσα. ἐφοσκεῖνα-
μιν αὐλοῖς τρεῖς χύσεις, ὡς δεχθῶσι οἰανδήσωτε ἀχῶσιν. αὐλοῖ
πρῶστε νὰ ὑποχωρήσωσι ὑσθῶ ἔχουσιν ἀνάγκην η οὐκὲ ἡμεῖς.
θέχετε νὰ φέρητε τὸν Γαβανάν εἰς τὸ κελλίον; καὶ ἐνδυμῆτε, εἰσόν,
ὅτε θά ὁσηήσῃ ὄλους ^{ἡμᾶς} εἰς τὰς φυλακάς (ὡσπερ η ἐγένετο, η ὁ Γαβανάς
τηγορος! εἰς τὴν ἀσπυρῶδη ἀκλήν, ἡτῶς ὑπὸ ἐβδομάδων ἐγένετο εἰς Νηϊάκην ἡ Παύ-
μι καὶ τῶ καὶ σθη, η ὁ Γερμῶν Ἀμβροσία, ὁ δασονομὸς ἡ Δημη-
την φυλάξεσιν!). Ἡ ἐκπαθηεῖς μου ἦν μεγαλητέρα, ὅταν μετὰ τῆς
Συνάξις ἡσὶν εἰς τὸ δωμάτιόν μου τὸν Περιφάνιον μετὰ τοῦ ἀσιτωόριου.
ἦλθον νὰ μὲ ἰδέωσι νὰ συγκαταβῶ νὰ ἐκδοθῆ ὁμέλογον ὑσέρ τοῦ Λα-
ροφίου Γαβανά. "τὸ γουδὶ τὸ γουδουχέρι". ἀλλ' ὡμίχρον εἰς ὦτα μὴ ἀκου-
όντων. ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἀνατεθεισάν μοι ὑπὸ τῆς Συνάξις ἰστο-
ρήν ἔτριπε νὰ ουνιάξω τὸ σκίδιον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ β' ὄρου τῆς
ἀρχικῆς ἀσοφάσῳ, ὡσπὸς τὴν συνουσίαν τοῦ μακ. Γερασίμου Γα-
βανά, η ὅσως διαλαμβάνη ἵνα "εἰς ἐλαχίστω ἐνοικίω ἐγκαταβῶ-
σασιν εἰς τὸ κελλίον" ὡς ἄλλως ἐπισήμως ὑπεσχεθῆ ἡ Μονὴ εἰς τὴν ἴ-
κοινότηλα. Περὶ τῶν τοιούτων συνουσίῶν τὸ 160 ἄρθ. τῶν Γεν. κανονισμῶν ἔ-
χε ἐν τῆς ρῆξιν: "ὁ κεκαρμένος τῆ ἐγκρίσει τῆς Μονῆς μὴ ἐγγεγραμμέ-
τος εἰ ἐν τῶ ὁμοχῶμ ἐνεκα ἀμεχῶσι ἡ εἰ ἄλλου μετὰ ωροφανῆ πιουχοῖ λόγον
εἰπὶ τῆ βῆσῳ τῆς καλῆς ἡ κακῆς μοναχικῆς ἀσκητίας αὐτοῦ τερχάνη ἴσῳι
ἡ ἀσχερῶσται ὑπὸ τῆς Μονῆς". Ἡ δὲ διαμνη τῆς συνουσίας τοῦ Γερασίμου, ἐδέξε
τοιούτων διαμνην (ἀφου ἐλουτίσε τὴν τέχνην μετὰ τοῦ Λαροφίου η ἐγένετο σῶση
ροῖ ἐν κασὶ τοῖς κακοῖς), ἀλλ' ἡ ἐφοικῆκα η φιλανθρωπία, ἵνα ἐκείνη, ἡτῶς ἀ-
ριμαλῆτε τὰς χροσῶν. πράξις. διό η κατὰ τὸ ἐμὸν σκίδιον ἡ ἀνάξις ἀσοφάσῳ
τάδε:

Προς Κυρία ἡμεῖς ἐπιτάσσοντες καὶ ἐβδόμη μοναχίαις ἐνώτα
 ἀφῆσαν τῷ ἀδελφῷ τῆν ἀμαρτίαν, τοῦ δὲ πατρὸς ἁγίου Ἰωαννοῦ
 "τῷ θυβλώσαντι παρ' αὐτοῦ τοῦ θόνου τῆν μάχαραι συγχώρησαν
 ἰός", καὶ ἡ καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ἐνώταξιν ἐγνώ ἐχόγην φιλανθρωπίας καὶ οὐ
 κληρῶν τὸ ἐξ ἀδιαδόχου ἐς τῆν διαμαροχίην τῆς Μονῆς αὐτῆς ἐπιείκην
 ὑπερῆδοι ἐν Περσῶν καὶ κληρῶν "τὸ γενέσιον τῆς δευτέρου" νὰ ἐνο
 κίαση ἐς τοὺς δύο μοναχοὺς Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ τῆς συνοδείας
 κληρῶν τούτων, ἵνα αὐτὸς ἐνοκίασαι καὶ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς ἡμεῖς ἐ
 παραβιώσωμεν ἐφ' ὅρου ζωῆς, καὶ ~~αὐτοὶ ἐνοκίασαι~~ ἀνωτά τῷ ἁγίῳ
 ἀρ. 12 ἀρχιεπὶ ἀποστάσι ἀντὶ τῆς 24 Μαΐου 1927, ὅντις μέντοι γὰρ
 ὡς σιμνημένα ^{ἰπαιὸς} διαιώματα κληρῶν καὶ ἐξ ὁμοχόγην ἀπορρέοντος.
 α') Ὁφείδουσιν ^{τοῖν} οἱ Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ ἐφ' ἰπαιὸς νὰ συμμορ
 φώσωσι ἀπὸς τὰ κτηνὰ καὶ κτηνοτροφίαν τοῦ ἐπεὶ ἡμεῖς τοῦτο ~~ἐπὶ~~
~~διὰ τῆς ἐπιείκειας ἐπιείκειας τὰ ἀσπιδιωντὰ~~ ^{μοναχίαις αὐτῆς} καὶ ~~ἀσπιδι~~
~~ροχίην τὸν ἐπεὶ τῆς ἀγάτης ἀνδρόμου~~ ^{καὶ διὰ τῆς ἐπιείκειας} ἀπὸς τὸς γείτονας καὶ ἀπὸς
 τῆν ἐπὶ ἡμεῖς Μονὴν ἰσοκίοντες καὶ περὶ ἀρχιεπὶς ἐπιείκειας, καὶ ἀπο
 σχοῦντες τοῦ χροσίου παῖσις ἐπιείκειας ἀναμφορῶντες ἐς τὰ κτηνὰ παρ
 αὐτῶν ἐπιείκειας κτηνοτροφίαν διαιώματα, ἐν δευτέρου καὶ
 ἀπὸς ἐπιείκειας κατὰ τὸ κτηνὸν ἐπιείκειας ἐπιείκειας ἐπιείκειας
 β') αὐτὸς ἐπιείκειας μοναχοὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀρχιεπὶς κτηνὸν τοῦ κληρῶν
 δὲ ἀναμφορῶντες ἐν τῷ κτηνὸν τῆν ἐπιείκειας καὶ κτηνοτροφίαν ἐπιείκειας
 γ') τὰ φρονέουσιν νὰ διατηρῶσι τὸ κληρῶν μετὰ τοῦ περιεχομέ
 νου αὐτοῦ (οὗ κτηνοτροφίαν κατὰ τὸν ὅρον ἐπιείκειας) ἐν κτηνὸν
 παραστάσει, καὶ τῆν κτηνοτροφίαν ἐπιείκειας τῆς Μονῆς κληρῶν.

μον ωριωχίω, ως διαλαμβάνει τὸ ἐν τῷ κώδικι τῆς Μονῆς ὑμολόγητον.
Πᾶσα ἐπισκευὴ τοῦ κελίου καὶ ἐπιδορῶντος ἢ ἀνέμερος πέζουχίω ἐν
τῇ ωριωχίᾳ αὐτοῦ εἰσβαρύνει αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Κρεββατόξυχα
καὶ γούρνας καὶ καυσοξύχα δὲ λαμβάνωσιν ἐν τῇ περιουχίᾳ τῇ
ἀδείᾳ ὄρου τῆς Μονῆς.

δ) Διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κελίου διατηρεῖται τὸ κωδεσιῶδες ὄ-
ωρ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἰσχύει.

ε) θὰ ὑψηλύνωσι λόγῳ ἐνοικίου ^{ἰσχυρῶς} τὴν ἰσχύον. (ἀρ. 50) μέ-
τρων οἴνου καλοῦ καὶ κωδαροῦ. κατὰ τὰ ἴδια ὄρου πρῶτα ἐκ συγ-
καταβαρυνάμον, 30 μέτρ.

ς) ὡς ὑπὸς τὸν δημιουργὸν τῆς παρασλαομῆς Δωροδρον
μοναχόν, ~~ὅστις ἐπὶ ἰσοπέδιαν οὐκ ἐβάσαντο τὴν κωδεσίαν καὶ~~

~~κωδεσίαν τὸν τῶνον ὄρον, ὥστε ν' ἀναμαρξῶσι αὐτὴν κατὰ~~

κωδ. οὐ π' ἀρ. 130 καὶ 2 Μαΐου 1919 ^{κατὰ τὴν} ἀποφασίαν, καὶ ἢ ἐμπροθε
σις ὑπὸς τὸν Κανόνιστος διέγραψε αὐτὸν καὶ ἀποκέρξεν ἐπ'

~~τοραξίαν καὶ ἀναφορὰ τοῦ κωδεσίως καὶ ἀποκέρξεν αὐτὸν,~~
οὗ ὑποδοσιαμένοι, οἵτις ὑπέδθησαν τωσαύτω γυμνωτικῶ ὀδύνῃ

~~ὑβρῶν καὶ ἀποκέρξεν αὐτὸν τωσαύτω παραγγίλια καὶ ἀποκέρξεν~~
~~ἡς κατὰ τὴν ἀποφασίαν καὶ ἐν τοῖς ἔξω ἰσχύον, ἔχουσι πάντα λόγον~~

τὰ εἶναι ἐπιφυλακτικῶ, καὶ εἰσαφίελοι ἐν τοῖς ἐν λόγῳ ἐνοικι-
ασιᾶς τοῖς καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ ὑπὸ ὑδέντην αὐτῶν τὰ χρησιμοποιή-
σωσιν αὐτὸν ἐν τῷ κελίῳ.

ζ) Πρὶν ἢ χάσθωσι τὸ παρόν, ἐς χεῖρας ὀφείλουσι καὶ οἱ ἱερεῖς
οἷοι ν' ἀναμαρξῶσι ^{καὶ ἀναμαρξῶσιν} ἐγγράφως πᾶν ὅ,τι κατὰ τῆς Μονῆς ἔγρα-
ψαν καὶ ὀνομασίαν κατήγγειλαν, καὶ κατὰ τὴν ὑποδοσιαμένῃ

αὐτῆς, μονομερῶς ἢ αἰσὸ κοινού, καὶ τὰ ἐκλήσωσιν ἐπισημῶς συ-
γνώμην. Ἐπίσης ὀφείλουσι ἐπισημῶς, κατὰ ὑποδεικνύμενον
σχέδιον, τὰ αἰσούσους, κατὰ τὸς Μονὴς, καὶ τὴν ἐφορολογίαν
τῶν αὐτῶν παραγγελίαν, ὡς καὶ τὴν Ἰ. Κοινότητα, καὶ τὴν Διοικήσιν
στον ἱεράν Δυναξίον, ὡς καὶ ἔξω διοικήσας ἀρχάς.

π.) Ἐάν τις ἐν τῷ ὄντι ἔδωκε παραβίασθῆ ἢ δὴ ἔ-
δωκε κατὰ γράμματα ἐκκλησιᾶς, ἢ ἱερά τῆς Μονῆς, ἀνευ πάσης
διαδικασίας, ὡς καὶ ἄλλας ἀρχάς, διαμαρτυρεῖται τὰ δευτέρῃ αἰω-
ρον τὸ συμβόλαιον τούτου, καὶ τὰ ἐξώσῃ τοὺς ἐν τῷ ἐνοικια-
σῆς, ὡς καὶ ὅταν ἄλλον ἐν τῷ κελίῳ, χωρὶς τὰ δυνάμει
τοῦ τὰ ἐφορολογίαν ἀξιώσῃ, ὡς οἰασθήσῃ αἰσούσῃ, ἀλλ'
ἀπ' ἐναντίας αἰσούσῃ, καὶ τὴν δι' ὅ, καὶ ἐφ' ἑαυτὴν ἢ αἰσού-
σῃ ἐν τῷ ἐφορολογίᾳ τοῦ κελίῳ. †

Ἄρθρον τελευταῖον. Ἡ ἐφορολογία, κατὰ τὴν
μὴν ἐν τῷ ἐπισημῶ κώδικι τῶ Μονῆς ὑπογράφεται ὑπὸ τῷ
ἐφορολογίᾳ καὶ Δυναξίῳ. Ἡ ἀνακοινωθῆ δὲ καὶ δὴ ἐπι-
σημῶ καὶ ὑπὸ τῶ ἱερέως Κοινότητος. Ἐπίσημον δὲ ἀνέ-
γραφον δοθήσεται τοῖς ἐρημίῳις μοναχοῖς

· — ·

† Οἱ αἰσούσῃ διαμαρτυρεῖται ἐνοικιασῆ δὴ αἰσού-
σῃ ἀνευ πάσης αἰσούσῃ, ὡς δευτέρῃ ἀδελ-
φοῖ τῶ ἱερέως τῆς Μονῆς.

Ὁ ὕψος συγκρίν ὑποχώρησαν οἱ ἀργυρώνητοι τοῦ Γαβανάφρακτορες.
οὐκ ἰδὼν συνηγομένην τὴν Σύναξιν ἐνέειπεν, ἡ δὲ συνοδία ὑποδύμῃ,
ὑπέγραψε τὰς γενομένας συμφωνίας. Ἡ δὲ δόξα χάριτος ἦν καὶ ἀλλό
δικαίαν καὶ ὑπὲρ τὸ συμφέρον τοῦ ἑτέρου μέρους τῶν συμβληθέντων, οἱ
τενες εἰάν ἦσαν νὰ ἰουχάζωσι καὶ νὰ ἐγκαταβιῶσωσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ
βίου ἢ μοναχοὶ εἰς τὸ κελλίον, οὐδὲν ἔχεισαν αὐτοῖς. Ἀλλὰ τὰ ὑπόγραμ
τα ἀπέδειξαν ὅτι ἄλλαι ὑπογραμμάτων ἰσχύοντο, ἐν οἷς τὴν ἐλευθερίαν
παρέειχεν αὐτοῖς τὸ ὑπόλοιπον. Ἐκ τῆς χάριτος ταύτης ὁλοκλήρως ἡ
Σύναξις καὶ πᾶσα ἡ ἀσκήσις ἔμενον ἡμέρως ἱκανοποιημένη τὸ μὲν
διότι ἐφημερίσθη ἡ ἀσκήσις τῆς Μονῆς, τὸ δὲ διότι ἀποηγάθη τῷ κα
θημερινῶν ὑπὸ τῆς Γαβανάφρακτορας ἐνοχλήσειν, οἷον περιφερόμενοι
νὰ λαὸν ὁδοῦς ὑποκαίον καὶ τὰς κατὰ τὴν Μονῆς μεμψιμοιρίαν καὶ
εἰρηκίους τοῦ ὑπογράφου κόσμου. Ὡσαύτως δὲ ἦν ἡ ἱκανοποίησις
τῆς Συνάξεως ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἐνδοσυνοδικὸς ὑπογραμμάτων
Γαβανάφρακτορας ἐπισημῶς " ἕως τῶρα ὑπερήσαντες αὐτοῖς, εἰ
ὅμως ἐν δεικνόν νὰ συμμορφωθῆ ὑπὸ τῆς ἀσφασισθῆναι. καὶ ἔ
θα κηρύξω τὸν πατριῶν κατ' αὐτοῦ" (δυσωχίς, ὅπως πάντα
δὲ ἐτήρησε τὸν λόγον). Πιδοίς ὅτι ἐτέθη τέρας πλεον εἰς τὴν
καθάρτητον ταύτην ὑπόδειξιν, ἀσφασισα νὰ κάμω τὸ ταξίδιον
καὶ παρὶν θεραπείας καὶ διὰ τὴν ἐκλύσασιν τοῦ Α' τόμου τῆς ἱσ
ρίας τοῦ ἀσκητισμοῦ, πρὸς ἣν καὶ οἱ συνδρομηταὶ μὲ ἐβίασαν.
δὲ παρῶσις τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Οἱ Γαβανάφρακτορας ἀσφασισθῆ
κατεσκεύασαν οὐκ ἔτις τοῦ καλλίου, ἀλλ' εἰς τὰ παρῶσις
μέχρι τῆς ὑπογραφῆς καὶ ἄλλαι συμφωνίαι περὶ ἄρτους τῶν κα
τῆς Μονῆς καλαγγιῶν. ἡσυχαστὸν δὲ περὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς
πέρας. ὥστε χαλκίον καὶ ὑδρία. Ἐαὐτὴν παρ' ἐπιδοκῆ ἀνέειπε
ἡ ἀναχώρησις μου, καὶ τὸ ἄστατον καὶ ἡ ἀσφασισθῆ ἡσυχαστῶν Λαυρι

προϊσταμένων. Ὁ Γαβανάς καὶ αὐτὸς εἰς εὐσεβῆ κέντησιν, παλιν πηλοῖα
καὶ δίκτυα. Αὐτὸ δὲ ἴδη ἐτῶν ἢ ἀτμοσφαιρα τοῦ ἁγίου ὕψους εἶχε κο-
ρεσθῆ ἐκ τῶν διαδόσεων περὶ διασκορευομένου χιμαδῶν δραχμῶν ὑπὸ
τοῦ προπαγανδιστοῦ τούτου, ὅς ἀνεβίβαζον εἰς 100 ἔτησι δὲ εἰς 200.
Περὶ τοῦ γεγονότος οὐδεμία ἀμφιβολία, ἐμὴ σφί τοῦ ποσοῦ, ἀφοῦ αὐ-
τοῖς ὁ ἴδιος ἠκούσθη λέγων "μεῖ ἔφαγον 200 χιμαδῶδες καὶ ἡμεσὴν νὰ ἡ-
σοχάσω". Αἱ φήμαι αὗται ἠνοιξαν ἀκατάσχετον τὴν ὄρεξιν τῶν λαυριω-
τῶν. Οὗτοι ὅταν ἠκούσαν, ὅτε προσφέροντο εἰς ἐμέ 20-30 καὶ 50 χιμα-
δῶδες ἐσκονδαλίσθησαν καὶ ἐκάλεσαν τοὺς σκόντας τὴν λιμὴν ταύτην
μεσίτας εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς, καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς εἰς αἰσθητὰς
ἀνακρίσεις περὶ τῆς ἀληθείας. Ἀποστειλὸν γὰρ ἐφαίνετο αὐτοῖς
τό γεγονός καὶ ὡς πρὸς τὸ ποσοῦν τῆς προσφοράς καὶ διὰ τὴν ἀσωσίτησιν,
καὶ τότε εἶπον καθ' ἑαυτοῦς "καὶ διακί νὰ μὴ λά σάρωμεν ἡμεῖς"
ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἔτερος ἐμυρμούρησθε "ναί, ἀλλὰ θὰ σαῖ βροῦν ξυνά"
Ἡ δὲ ψαλοιστὴν τῆς φιλοχρηματίας ἐξώδησε τοὺς ἐργατέλους τοῦ Γαβα-
νά ἐν Λαύρα εἰς τὴν ἰδνικὴν προσδοσίαν, καὶ εἰς τὴν ἠδικτὴν παράστω-
σιν καὶ τὸν ἐξευτελισμὸν; ἐπὶ ὃν ἀκήνησαν τὴν μαχαμῆνον Μονῆν, αὐ-
τοὶ οἱ ἀνάγκαι νὰ φέρωσι τὸ ὄνομα τοῦ λαυριώτου. Ἡ ἀσώφαισι, ἢ
σφαδιδῶσιν εἰς τὴν ἱστορίαν ἐστιγματισμένα τὰ ὀνόματα τοῦ Σπυ-
ρίδωνος ἱατροῦ, τοῦ Στάκου-Γερμανοῦ, τοῦ Ἐσιφανιά, τοῦ Ἡεροδώρου
τοῦ Νεοφύλου καὶ τῶν σκευδοκοινοῦντων αὐτοῖς, ἔλαχε νὰ εἰσαχθῶσι μὲν
εἰς τὸ κελλὸν καὶ οἱ τρεῖς Γαβανάδες, νὰ μὴ ἐκδοθῆ δὲ ὁμοῦς τὸ ὄμο-
λογοι ἀλλὰ μετὰ δοκιμῆν καὶ δὴ ὁ δικίδοκος αὐτῶν νὰ εἶναι ἔχθην,
τελλὰ τούτου ἐγένετο ἕνα μερηνδῶσι καὶ ἄλλαι ἡσοῦ καὶ οὐκὸς ἀνευ τῶν
ἄρων τούτων ἐξεβλήθη τὸ ὄμιλσον καὶ ἀεφάχθη τὸ ἔγκλημα ὑπάρχον-
τος τοῦ Κατ. Χιμῆου καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς κυανολεῦκου, ἵνα κατα-
σχονημῆν, ὑπὸ τοῦ ἀρακοικιστοῦ Γαβανά ἢ Μονῆ βασανίσθην καὶ πα-
μεοῦρῆσαι εἰς τὰ ἀναστήρια. Νά τιν τὸ ὑπουργεῖον ἐπιτηγρῶσαι ὅτι

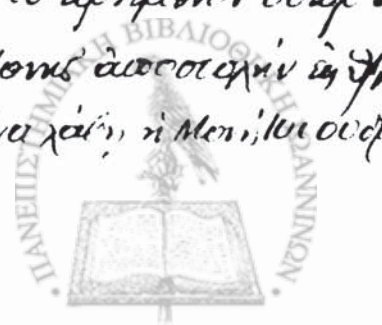

δὲ "δὲν δὲ ἀναγνωρίσῃ χύσας, λαὶ ὄσοιαι αὐλό λούλο ἐκ λυῶ ποροτέρων δὲν εἴρη-
ρει". Ὅταν ἰστανήχρον ἡ ἔμαδον τὰ τετελεσμένα γεγονότα ἀποδείξω
σφοδρὰν ἐπὶ τὸν ὑπουργὸν τῆς ἑξωτερικῆς διαμαρτυρίας ἡ σιρα-
φεί, ἀπὸς τοὺς λαυριώτας ἐφύναξα: ἂ φηγοχρηματία τῶν λαύ-
ραν ὄλε, ἄλλο δὲ οὐθέν.

"Ἐνὸς κακοῦ ἀπορηγομένου μερῖα ἔσονται", λέγει γνωμικόν. Οἱ
ὀλιγαρχία τῆς λαύρας ἐκ τῆς ἐπιλύχιας ταύτης δραυνδέισα προσέθη ἐν
ἄλλας φράξας ὑπενομενούσας τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς ὑπόστασιν μερῖας,
ἐν ἐνλαύδα διὰ τὸ μήκος τοῦ λόγου ἀναφέρομεν ἐξ ἑξῆς τοῖς σπουδαιότερα
α.) Τῶν ἰσχυρότερων μέσων, ἀπορ διατίθενται αἱ Μοναί ἐπὶ σερρι-
σμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ξένων, ἵνα ὁ ἀπορηγοσμός τοῦ ὕδατος. πάντα
ταῖ κεχθία ἔχουσιν ὕδωρ διὰ 5-6 ἄλμα (ἄρδ. 162 κ. καίρου). ἐάν
ἀγρίσῃσι γὰ ἀυξήσῃσι τὸν ἀριθμὸν τούτων ἡ γὰ μεταβάλλῃσι τὸ κε-
χθίον εἰς σκίτην ἢ μωνὴν σαρουνλαῖ ὕδατος. ὅσοι οἱ ἀειμνηστοί
ἡμῶν γέροντι περιώρισαν τὸν ἀριθμὸν τῶν προδρομῶν.

Τὸ εἶρη-
νον βουμαγικὸν ἐν Προβίλια κεχθίον "Ἰωάννης ὁ ἀποχόχος" ἔχε μεχρὶ τοῦ 1927 ἄ-
φειτον ὕδωρ διὰ 15-20 πρόσωπα, ὅτε ἐξήγησεν ἐπὶ τῆς ἐπιφοσείας τοῦ
ἐπιφανίσι ἡ ἀντὶ τοῦ καταφύσῃσι ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἐκ λούλοφραχίσιου Γαβανά ὕ-
δατος ὀλοχθῆρον τὸ ἀπο τῆς ὀσηγῆς ἐξ ἀποστασίσι 200-300 μέτρων ἐπὶ τῆς
ξείσι σερριχῆς ὕδωρ, ὅσῃσι παρά τῆς διαμαρτυρίας μου (βλ. ἔχδῃσι ἐξ ἡ-
χίας πρὸς τῆς Μονίσι τῆς 3 Αὐγ. 1930, τῆς ἀνιγραφοῦν διεθωβάσῃ ἡ ἐπὶ τῆς
Γ. κοινότητι), κατεχειροσῃ ἡ ἐν λό ὀμοχόχον. οὐλο τὸ βουμ. κεχθίον
ἐκτῆσῃσι τὸ ὀσῃσι ἀποχθῆρον ὕδωρ, οὐ καίσι δύναται γὰ μεταβῆσῃ κα-
ροῦ ἐπιφεισῃσι ἐν σκίτην.

β.) Τοῦ αὐλοῦ κεχθίου ἡ γὰ τὸ ὀμοχόχον κατὰ τὸ παρεχθῃσι δέρο
(ἡ ἀχθῃσι αὐτῆ τοῦ ὀμοχόχου, ἐνὸ περιεχθῃσι ἡ τὸ ἐπρτῃσι ὕδωρ ἐ-
χῃσι ἀποσῃσι ὀμοχόχου ἐπὶ ἐπὶ τῆς Μονίσι ἀποστασίσι ἐν τῆς
ἡ ἀποσῃσι ὀμοχόχου, ὅταν ἰστανήχρον, ἐπὶ ἐξῃσι, ἵνα γὰ τῆς ἡ Μονίσι, τοῦ ὀμοχόχου.

η, μετα' δελη διυμιαρλωρίαν τω̄ ιεωσιήμων τοῡ Ἰωάννου διεγράφη, ἐπὶ ἔργου,
ὁ εὐς Ῥουμανίαν ἐπὶ Ῥωλίαν γέροντας τοῡ κελλίου Ἐστροφάνιος ἱερομόναχος·
ἐν τῶν κρυφῶν μελημάτων, ὅταν ἀνέλαβον τό γραφείον ἦλο ἡ οὐόδοτος
αὐτή, ἥες μογαμὺς ἐξετίθει τῶν οὐόληψιν τῆς Μονῆς, ἀνεχομένους κατὰ πα-
ράβασιν τοῡ κ. κάρλου (ἀρθ. 132) νὰ διευδύνηται τό κελλίον ἐκ Ῥουμανίας,
ἀλλ' οὐδὲν γιγέται ἐν λαυρά κανονικόν. ἀπὲ νὰ ἐγγραφῆ γέροντας ὁ δὶά-
δεχης Μερόκορος μοναχός, ἡ Συναξίς τῶν Ἐστροφάνιων καὶ Ἡεροδώρων ἐνεγρά-
φη τὸν νέον ἱερεῖ. Βαρχαάμ (ἐστωθὴ ἐκείνος ἦν γέρον), ἀνακτικὸν τοῡ
130 ἀρθρου τοῡ κ. κάρλου, κατ' ὅ, "μεταβολὴ τῶν ἐν τοῖς ὁμολεγοῖς ἐγγεγρα-
μένων κρυφῶν εἰς οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέψεται". Το' ἀρθρον τουτο ἀκρι-
βεῖς ἐλάθη χάριν τῶν ξένων, οἵτε τὰ εἴδη κατείσπρατηγοῦσι κερὸς ἐσθλι-
χίαν τῶν κρυφῶν αὐτῶν πόθεν, καὶ γνωρίζε κῶς ἀχιορειατῆς τῆς ἰστορίας
ἐγνωρίζε δὲ καὶ ὁ ζῆλῆσας τῆν ἀναφορῶν αὐτοῦ Ῥουμάνος καὶ δὶά τουτο ἐφα-
ρωσε καὶ ἀκριβὰ τῆν γερουσίαν διὰ διηκοῦ τριμοῦριου (οὕτως ἡ γ. παρα-
βουζανανοῖς καὶ ὁ λαὸς τριμοῖρι γέμε καὶ οὐχι τριμεφιδίον).

δ.) εἰς ἕτερον Ῥουμ. κελλίον ἐν Προβαία "ὁ κρυφῆτης Ἡλίας". ἀσεβει-
σε κέρυσειν ὁ γέρον Μόδετος, ὅστις ἀπὸ ἐλευθ. διετέλει ἀνευ διασώχου
τῶν ἀμεινῆστων γηρότων βουχομένων, ἵνα τό κελλίον κερὸς ἐλθῆ εἰς τῆν Με-
νήν, καὶ οὕτως ἀφαιωθῶσιν οἱ ἐκ τῆς σκηνουκνώσεως τῶν Ῥουμάνων
κινδύνει. ἀλλ' ὁ λαὸς τῆς Μονῆς κακῆ μοίρα δίδων Σποριδίων ὁ ἰαφρο-
εὐα' κιντὸς μέσου φροντίειν νὰ ἐπιδενώσῃ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἄλλων κρυ-
φῶν διὰ τῆν Μονῆν κινδύνους, ἀδελφῶ τὸν ὄρον τῶν πατήρων καὶ μόνον
τῆν βελιμίαν αὐτοῖς σκωδόμενος νὰ ἱκανοποιήσῃ, ἀσεβειετα πανιάκῳ
ἀσεβειέχους κερὸς ἄγρην πολυταλάντου Ῥουμάνου, καὶ τριούτεν ἀνεκά-
λυψεν εἰς τὰ κρυφῆματα τῆς κερὰ τὰς κερὶάς καψάλας, τὸν Ἀσμανὶ
μοναχόν, ὃν εἰ παντοῦ ἀπικενοὶ δὲν γνωρίζω διὰ πείους κερὸς εἶπον

είχον διαγράψει ἐκ τοῦ ὀνόματός τῆς καλύβης "ὁ ἅγιος Γεώργιος". Ἡ ἀποστολή
ὑποζύγιον λαυριώτικόν πύτρωτομένον, ἔνα μεταφέρει αὐτὴν εἰς τὴν Μονήν.
Οὗτος διὰ τὴν τοιαύτην ἀποροδοκίαν γινέτω πληρέσας ἀργυρίων τὰ δι-
πλασια αὐτοῦ καὶ τὰ ἑξήκοντα ἡδυνώσων, ἐνοχιάσει εἰς τὴν Μονὴν καὶ εἰσέ-
χθη ἀμέσως εἰς τὴν ζύναξιν. Ἄλλ' οἱ ἀδελφοὶ τῆς λαύρας, ἂν δὲν ἔχω λό-
γους ἰκανοὺς, ἵνα ἐξάρω τὸν πατριωτικόν, καίτοι χιμωτόντες καὶ γυ-
μνησιώσους ἐτοράχθησαν ἐπὶ τῇ θεῷ τοῦ Ῥουμάνου, ὅπως ἦλθε νὰ ἐξα-
γεράσῃ ἐκ τῆς λαυριώτικης ἀποστολασμένης καὶ ἔπειτα τὸ κεχθὲν,
καὶ ἐκεῖ ἔνθα οὗτοι ἐπαζάρωσαν τὴν ἐκείνη αὐτῶν καὶ τὴν ἀπομωσῶν τῶν
κεχθῶν κοσμησῶν οἱ ζωηρότεροι καὶ ὑποῦσι διάτορον φωνὴν διαμαρ-
τυρίας "δὲν δά μᾶς συζητήσετε εἰς τοὺς βλάχους". Τοῦτο συνετέλεσε, ὥστε
τετὸς οὐρανὸν νὰ ἀνακαταστή τὸ ἔργημα. Ἄλλ' οἱ τῶν Ῥουμάνων ἐράχλο-
ρι ἐνδυναχώσαντες ἰκανά, ἐδυσποχέοντο νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὰ εἰς τὸν
τρομοκρατηθὲν Λαμναῖον. Ἐνεδαρῶσαν αὐτοὺς καὶ παρεκάλεσαν νὰ
μεινῇ 2-3 ἡμέρας εἰς τὴν Μονήν, παρέδθησαν τοὺς δυσποχίας καὶ ἐξήλθον
προσθήκην εἰς τὸ τίμημα. (Ἄφου ἐξεδίητο εἰς πλεονεξίαν ἐαυτοῦ ἀσώ-
κοχτοῦ ἦδη). Ὁ δυσποχὴς Ῥουμᾶνος κατὰ τῆς ἀσφαλείας κα-
θὲν τὸ ἀκουστικόν τοῦ γραφίου κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀπειροσσωπέμ-
της Μονῆς εἰς καρτείας ἀναμένοντα συνάδῃφεν αὐτοῦ "ὄρε ἀδελφεί,
λέγετε, αὐτοὶ οἱ μεγάλοι εἶναι ἀχόλαφοι." καὶ ταῦτα μὲν ἐλάττω εἰς
Ῥουμᾶνικῶν ἀγάχλον, ἀλλ' ἔλωχε, (τοῦ οἰκονομοῦντος, ὅστις ἀγαπᾷ
τὸν κλήρικον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοι κοχίρον, ἐν λέγει ἡ παροιμία) ὁ εὐφυὴς
παιὼ Γρηγόριος λαυριώτης ἐστὶ θεσσαλὸς καὶ κατόχος τῆς κου-
τοβλαχικῆς, κατεβῆσαν νὰ μεταφράσῃ τὰ ἀσφαλεία ταῦτα.
Ὁ ἀγνιστὴν ἰατρό, φανθητὴν, ὅστις καὶ ἄλλους καταστήσῃ συνετόχους καὶ
θῆλαι καὶ γράφει εἰς τρεῖς συνετέλεφους αὐτοῦ ἐν καρτείας ἀναμένοντα
(ὁ μὲν Γρηγόριος εἰς ἀνασφαλεία, ἐγὼ εἰς κληρικῆς εἰς ἀσφαλεία ἱερ. σχο-
λῆς καὶ ὁ εὐφάνιος εἰς οἰκονομῶν) τὴν ἐξῆς ἐκμάσῃ τῆς Μονῆς ἐπιστολῆν:

αἰτοὶ ἔμαθον ἰδιορρυθμίαν, οὐκ ἦπτον μετὰ ψυχισμοῦ ἀλλοίους δὲ θά ἀποκρύψω τὴν ἀ-
ήθειαν. Τὸ Σεράχιον, ὁ προφήτης Ἠλίας, ἡ Καφάρα, τὸ Γεωργιανόν κεχλίον, ἡ Σκήλη
τοῦ Μαγουχᾶ (τοιαύτη σκήλη δὲ ὑφίσταται νῦν ἐν λόγῳ ἁγίου ὄρους ἀπὸ 300 διαχυθεῖσα,
.. εἰσὶν οἱ δύο ἀνεσώζεις τοῦ ἁδω ἦλοι ὁ ἐν Προβάτα ἅγιος ἄρλιμος καὶ ὁ ἐν Κερα-
ᾷ ἅγιος Γεώργιος. τὰ ἐν Προβάτα Ῥουμανικά κεχλία, ἡ Σκήλη ἡ Ῥουμανική του
τυμίου Προδρέμου, τὸ Καρούχιον, τὰ τῆσδε κακέισε Ῥουμανικά κεχλία, ὄχαλα
ταῦτα ἀσφατέχουσι τόσα καὶ τόσα φράγματα ἐς λαὸς Μονίας, εἰσὶν ἐξαρτήματα
τῆς ἰδιορρυθμίας Μονιῶν παραχωρηθέντα τῇ εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ αὐτῶν, ἀνευ ἐξωτε-
ρικῆς βίας τινος (ὄσω καὶ κατῆ ἡ ὥρα... ἰαχὰ ἰαυὰ ἐγράφοντο ἐν ἐτομίᾳ
τοῦ Γρ. Παλαμᾶ σ. 545 διὰ τὸν κουτὸν κοσμάκη). Ὁ φραστήριος Λεοκλή
διανύσας ἡμέρας τραχεῖαν καὶ δύσκιβαν ὁδὸν, ἐφθάσεν εἰς Λαύραν. Ἡ ἐσθλοκιν-
νία διὰ τοῦ τηγεφώνου ἐπίσπευ αὐτὸν, ὅτι φρέκειλαι τὰ σκελετὰ τὸ κακὸν
εἰάν μὴ προελαβαίετο. ὁ δὲ ἀντιμορῶσιπος προλαβόντως εὐδοκίησεν τῇ
Μονιῇ ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνυλάλου πολ. ἀρχιεπίσκοπος τοῦ ὄρους, καὶ ἔσπευσε
να δώσῃ τὰ σκελετὰ εἰς τὸν πατέρα Λαμανόν, τὸν δαμάσαντα τὸσδε
εὐχερῶς τὴν ἐδνιομένην τοῦ διαβεβογραφίου τοῦ Παλαμᾶ. Τὸ εἰ ἐκέχθη ἐν τῇ ἐυ-
νάξει τῆς Λαύρας τότε δὲ ἤμην. φαρῶν, ἵνα μαρτυρήσω, ἀλλὰ πάντως θά
νεενδύμισε τῆς καλοῦς φροῖσταμένους ὁ εὐγενὴς Λεοκλή, ὅτι τὴν ἀνίρρι-
ἐκμεταλλεῖται τῇ ἱερῶν σκελετῶν καὶ τὴν εἰς αὐτοῦσδε σκοποῦς ἐμσο-
ριῶν αὐτῶν δὲ θά εἰσιπρέψη εἰς οὐδὲν γόργη ἢ κυβέροντος ἢ ἐδνιομένη. Τότε καὶ
πατριῶται μεγαλόσχημοι τῇ Λαύρᾳ ἀπὸ τῆς προσφερομένης ὑπεύλυθ βλάχου
200.000 φ. προυλίθησαν τὰς 60.000 καὶ μόνος τοῦ ἐδνιομένου μοναχοῦ (ὄσας οὐκ πρά-
ματι ἤξεζε τὸ κεχλίον. Ἄλλ' ὁ πατρίων Λαμανὴ ἀσπαιλεῖ νῦν τὴν ἰδιορρυθ-
μὴν ἀποκαταβολῆν καὶ δὲ ἔχωμεν ἰαχὰ καὶ μελὸν Γαθανᾶν). Πρὶν ἢ κα-
φθαῖν ὁ κ. Λεοκλή εἰς Λαύραν παρούλαβεν ἐπιστολήν, ἡσυχασθεῖσα ὑπὸ τοῦ
γραφέως ταῦτα τῇ συναινήσει καὶ τῇ ἀποσπασθεγραμμένῃ. ἦν ἡ ἀσπαιλεῖς
ταύτην κατὰ τῆς ἱστορίας παραμυθισθεῖσιν ἐνλυθὰ ἢ καλαχεῖδα τοῦ περιλυθ-
δνιομένου τῆς Λαυριωτῆς φροῖσταμένου κεφαλαίου, ἵσους διὰ τὸ μέγαν περιλαχθῶ-
σαν αὐτὸν.

ἰνὴ Καραϊῶν, Ἱερατικὴ ἀδελφότης Σχολῆς, τῆς 23 Μαρτίου 1932.

ὑπὸ ὑμετέραν πανοσιολογιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ παρασυστάμεθα.

Οὐδέποτε ἀνεμίνομεν τοιαύτην ἀσφάλειν τῆς σεβαστῆς Συνάξεως, ἥτις ἐνώ, ὡς λέγετε, ἠρη-
θη νὰ ἐγγράφη συνοδίαν εἰς τὸν μακ. Μόδιπον ἔρχεται τώρα νὰ ἐγκρατασθῆσιν τέσον ξένον προ-
σωπαγανδιστὴν ἐν τῷ μεσῷ τῆς Προβάτας! καὶ τοῦτο ἐν ᾧ χρόνῳ διακαζόμεθα ἐν τῇ Ἰ. Κοινότητι,
ὅτε ἰσφαχωρῶμεν ἐδάφη ἐν Προβάταις εἰς Βλάχους. Οἱ γέροντες ἡμεῶν οἱ ἀείμωστοι εἶχον
καὶ αὐτοὶ τοιαύτας μεγαλητέρας ἀνάγκας, ὅταν ἐκ τοῦ σεισμοῦ (τῷ 1905) ἔπαυεν ἡ Μονὴ καὶ ἡ-
δύναμις διὰ μικρῶν παρακρήσεων πρὸς Ῥώσους καὶ Βλάχους νὰ ἀνεγέρωσι χουσαλάττι-
κη τῆς Μονῆς, καὶ μένουσι μέχρι σήμερον κρημνιστὴ εἰς μαρτύριον τοῦ ἀκραφνοῦ
ἔθνησμοῦ. Τὸ παράδειγμα τοῦ ἐπιχειρήσου, ὅπερ ἰσοστάζει - εἶναι ἀσώδεις φαινή, ὅτι
δὴ ἦσαν οἱ μακαρίται ἐκεῖνοι ἀσφισσοθηλαί. εἶναι ἕναυλον εἰσὶ τὸ γεγονός τοῦ
Γαβανά, ὃν μετὰ τὴν ὠανηγυρικὴν καταδίξιμιν εἰς προπαγανδιστὴν εἰσηγάγετο ἡ
Μονὴ εἰς τὸ κελθίον. Πάντες ἐνομίσαμεν ὅτι ἐπὶ παρματήσῃ ἢ ὑποχώρησιν τῆς ἰσραῆ,
ἡμεῶν Μονῆς εἰς θάρος τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ὑπὲρ τὴν ὠρισιασὶν μάχισμα τῆς
πικανολογίας, ἣν ἀναφέρετε. ἐνώ οἱ πατέρες ἡμεῶν διεφύλαξαν ταῦτα ὡς ἀκοίμητο
φρουροὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Παράδειγμα ἀξιομίμητον οἱ ἀδελφοὶ Ἰβηρίται, οἵτινες
πευλίμεσαν νὰ χάσῃ τὴν Μοσχάν (τὸ μετόχιον τοῦ ἀφ. Νικολάου), ἀλλὰ δὲν ὑπε-
χώρησαν εἰς τὸ κελθίον τῶν Γεωργιανῶν (ὅπερ καὶ πετέλαθον τῷ 1917 καὶ ἔχουσι
μέχρι σήμερον. ὁ δὲ κύριος πατὴρ τῷ 1920 ἀπαγγέλλει τοῖς Ἰβηρίταις κατηγο-
ριαν! οὕτω γράφεται ἡ ἱστορία). Αἰὲν γνωρίζετε, ὅτι τοὺς Ῥώσους ἀνικαδιστώ-
σιν οἱ Ῥουμᾶνοι; καὶ ἠυξήθησαν εἰς ἐπικίνδυνον στιγμήσιν ἐπιαύθια, ὥστε ἡ κύβη-
της ἔλαθον ἀσφάλειν καὶ μὴ ἐμμεψῆ τὴν ἰσσοδὸν ξένων ἐν γένει ἐνλαῦθα;
Τὶ ἐνέλωσιν θὰ καίη εἰς αὐτὴν τὸ νέον τοῦτο ἀραξικόπημα, ἐνώ ζήλοῦμεν νὰ
θεωρῆ ἡμεῖς ὡς ἐθνικοὺς φρουροὺς! Τὰς ἀδελφίλους ἀνάγκας τῆς Μονῆς εἶναι
χαμβανόριμτα πλεόν ὑμῶν καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπαυσάμεθα νὰ ὑποδείξωμεν τὰ
μέσα τῆς οικονομικῆς ἀπορθώσεως. Ἀλλ' ἡ Συνάξις ἐκώφευσε πάντοτε. Αὐτὰ
μὲν λαύρα νὰ σωθῆ διὰ τῶν 200000 δραχμῶν, καὶ ὅμως ἡ ἐθνικὴ αὐτῆς τιμὴ ἀξίζει
περὶ ἰσοσούλερον. Πιστώσατε ἡμῖν, ὅτι δὴν εἶναι ὑπερῆ κατεργαστὴν πηγήμα διὰ τὴν

ἠντιὰξιοῦσθαι τῶν διωσόντων νῦν τὰ ἐπὶ Μοῦν, ὅταν γνωσθῆ ἐς τὸν κόσμον, ὅτι οὗτοι ἀ-
πεμωχῶσι τὰ ἱερά ἐδάφη! Αὐτὴ ἡ Υ. Κοινότης καὶ ἡ Κυβέρνησις νομιζέτε θὰ ἀδιαφορή-
σωσιν; Διότι, εἰάν ἡ Μοῦνη εὖρεν αὐτὴ τὸ μέισον διὰ τὰ ζήση οὐκί μόνον τὰ περὶ αὐτῆς, ἀλλ'
ὑπάρχει φόβος, ὅτι καὶ περὶ αὐτῆς καὶ τὰς ἱλίας τῆς αὐτῆς τῆς Μοῦνης δα' ὡς ζήση
εἰὰ τὰ ζήση. Ἀλλοίμονον! Διὰ τοῦτο διαμαρτυροῦμεθα ἐντένως διὰ πάντων ἐκόν-
τοιαύτῃ ἀσφάλει καὶ εἰσιφυλάσσομεν ἐαυτοῖς πάντα τὰ δικαιώματα, ἅσπερ ἐκ
τῆς ιδιότητος ἡμῶν (ὡς ὑποϊστάμενοι) ἔχομεν. Τοιαῦτα ζητήματα δὴν χ' ἵσονται διὰ πρῶ-
νοσηφείας.

Ἐπι τοῦτοις χιάν φησὶ ἀδελφοὶ διαμαρτυροῦμεν ἐν Χριστῷ ἀδελφοί
Γεώργιος Γρηγόριος, Γεώργιος Σαφάριος, Γεώργιος Εὐλαχίος.

Ἡ ἀσφάλεις βεβαίως εἶναι σπειραμένη ἐς ὄχιον ζυγῶν τόνον. ὁ ἐχθρὸς εἴπει δὴ ἔχο-
μεν σπύρην τὰ διαμαρτυροῦμεθα διὰ τοῦ τηχερῶν. ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ εὐφροσύνῃ
ὑβρίσθησαν ἡμῶν καὶ ἔλεγον "κακῶς ἐπαράξαμεν, ὅσοι σὰς ἠρωτήσαμεν, ἔχομεν τὴν ἐλεο-
νοσηφείαν καὶ θὰ ἐκδώσομεν τὸ ἐμῆλον." ἀλλ' ἡ ἀνάγνωσις ἐαυτῆς ἠρέδσεν εἰσὶ
πλεόν, ὡς ὁ κύριος ἰατρός μετὰ ἀνάσθημα τῶν τειασίων διασπείρειν ἔγραψεν
ἡμῶν ὅτι "τό μιν ἐν ὑμῶν ἀνάσθημα εἶναι δύναται τὰ φθασθῆ τὴν ἀφθαστον ἰδοῦ
λαχίαν" (Παύλου). Ὁ ἀναγνώσις μετὰ ἐλπίδα μιν ἐν ἡμῶν τὸ ἀνάσθημα
ἀτήκει ἢ "ἀφθαστος ἰδιοχρησία". καὶ ἂν ὑπερέβη αὐτὴ καὶ τοῖς συμπεριπέσοι,
"ἔλεγον ἀφθαστοῖσιν οὗτοι. ν' ἀποκαχῶσιν ἡμῶν χευσθῆκαὶ ἐδὴν κισιὰν."
εἰάν οὗτοι ἀφθαστοῖσιν ἀτιμίαν τὰ φέρωσι τὴν εἰσυνιμίαν ταύτην εὐχερῆσθαι
ἡμῶν προσεκεισόμεθα τὴν τιμὴν, ἵνα τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν ἀφώμεν.

Ἐμολογοῦμεν, ὅτι ἐν ἐπιμῇ ὄρει δὴν εὐχέσθαι τὰ συμβαίνουσι ταῦτα, εἴσορ δύναται
ν' αἰωσθῆ ἢ ποχυμβήθρα τῆς ἀναγκησῆσθαι τῶν ἀτόμων ἐν τῇ ἐπίστα ὡς ἀφθ-
φυσῶν καὶ ἀνετίρας χριστιανικῆς κοινότητος. Ἐπὶ οἱ μοναχοὶ ἐκάσταν ἐδὴν
σέβονται τὰ ὄρα καὶ τὰ ἀσφαίγραστα δικαιοῦματα τῶν ἄλλων τοῖσι ἐνταῦ-
θα ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν αὐτῶν εὐαγγ. ἀρχῶν ἐπίδρασιν. ... Ἕλληνας, Ῥώσους, Γεωργιανούς,
Σέρβους, Γερμανούς, Ἀρμένους, Βουλγάρους ... συνδέσμοι καὶ ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους
θὰ ζήσωσιν ἐν ἀγαθῇ ἀρμηνίᾳ, ὅσοις ἐπὶ χιλιετηρίδα ἔησαν. Οὐδὲμία βασιλεία
καὶ πολιτεία διετηρήθη ὡς ἐν ἐπίστα καὶ ἀμετάβλητος ὅσον ἡ ἀγιορειτικὴ (βλ. τὸν πρῶ-
τον βενιζέλον ἐκφανθέντα ἱστορικὸν λόγον. ὡς 1930 ἐπισκοπῆσθαι τὸν ἄδελ-
φον σ. 18-19)

